

KONTAKI

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 462 - Σάββατο, 21 Απρίλι 2007

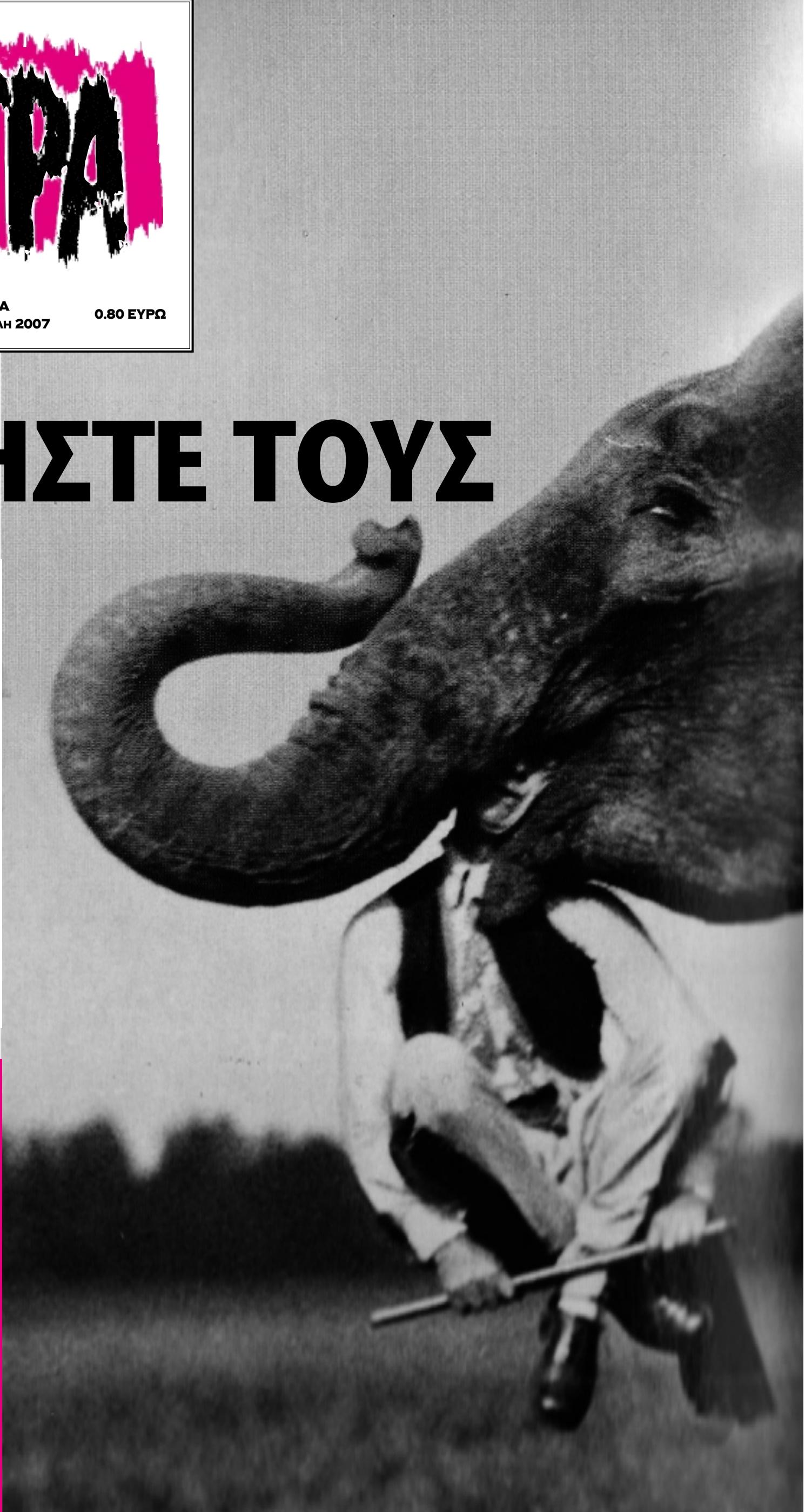
0.80 ΕΥΡΩ

ΔΟΜΗΣΤΕ ΤΟΥΣ

- ◆ **Κυβερνητική επιχείρηση συγκάλυψης της καταλήστευσης των ασφαλιστικών ταμείων**
- ◆ **Συνυπεύθυνη η συνδικαλιστική γραφειοκρατία όλων των τάσεων**
- ◆ **Μιλούν για αποθεματικά και επενδύσεις, με συντάξεις πείνας, άθλιες παροχές και ενόψει νέων ανατροπών**

Σταμάτησαν οι φοιτητικές καταλήψεις

Υποχώρηση,
όχι ήττα του κινήματος

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

21/4/1967: Πραξικόπεμπα – πάνω από 6.500 συλλήψεις - η Μαρία Καλαβρού και ο δεκαπέντεχρονος Βασιλης Πεσολής γίνονται οι πρώτοι νεκροί της χούντας 21/4/1969: Γιορτή για δίχρονα δικτατορίας - παρατεταμένο γιουχάσιμα Παπαδόπουλου από μαθητές 21/4/1972: Καθιστική διαμαρτυρία 100 φοιτητών (Προπολια) – 11 συλλήψεις 21/4/1973: Αντιδικτατορική δισδήλωση φοιτητών (Αθήνα) – έκρηξη βόμβας στο Κολωνάκι, σοβαρός τραυματισμός του περαστικού Μ. Ορφανίδη 21/4/1923: Ο Μουσολίνι καταργεί την αργία της πρωτομαγιάς 21/4/1926: Γέννηση βασιλισσας Ελισάβετ 21/4/1963: Πρώτη μαροθώνια πορεία ειρήνης (Γρηγόρης Λαμπράκης – στη διάρκεια της συλλαμβάνεται και κακοποιείται) 21/4/1941: Πρωθυπουργός ο Εμμανουήλ Τσουδερός 21/4/1821: Υψωση σημαίας επανάστασης στην Αθήνα 22/4/4: Ημέρα της γης - Βραζιλία: Ημέρα ανακάλυψης (1500) 22/4/1827: Θάνατος Γεώργιου Καραϊσκάκη 22/4/1870: Γέννηση V.I. Lenin 22/4/1994: Θάνατος Richard Nixon 22/4/1915: Πρώτη χρήση χημικών σε μάχη (Υπρ) 22/4/1986: Επιδρομή ΕΠΕΝτιτών (υπό τον Μάκη Βοριδή) στη Νομική Αθήνας – εννιά τραυματίες 23/4: Ημέρα βιβλίου – πνευματικών δικαιωμάτων – μνήμης εβραϊκού ολοκαυτώματος – γιορτή Καταλωνίας - Τουρκία: Ημέρα εθνικής κυριαρχίας – νεολαίας 23/4/1821: Θάνατος Αθανάσιου Διάκου (33 χρ) 23/4/1998: Θάνατος Κωνσταντίνου Καραμανλή 23/4/1941: Βασιλιάς - κυβέρνηση καταφέγονταν στην Κρήτη την ώρα που οι πρώτες γερμανικές φάλαγγες έμπαιναν στην Αθήνα 24/4: Ποικόσμια ημέρα κατά πειραματόζωων – ημέρα μνήμης γενοκτονίας Αρμενίων 24/4/1915: Γενοκτονία Αρμενίων 24/4/1184 π.Χ.: Οι Έλληνες καταλαμβάνουν την Τροία με τον δούρειο ίππο 25/4: Πορτογαλία: Ημέρα επτανάστοσης 25/4/1967: Δολοφονείται εν ψυχρό από αστυνομικό ο κρατούμενος της δικτατορίας Γλαυκής Ελλής (ιππόδρομος Φαλήρου) 25/4/1994: Θάνατος Γιώργου Γεννηματά 25/4/1792: Πρώτη χρήση γκιλοτίνας - εκτέλεση Nicolas Pelletier 26/4/1828: Η Ρωσία κηρύσσει πόλεμο στην Τουρκία προς υποστήριξη της Ελλάδας 26/4/1986: Ατύχημα Ταέρνομπτιλ (Ρωσία) 27/4: Ημέρα κατασκευαστικού σχεδίου 27/4/1941: Αρχή γερμανικής κατοχής στην Αθήνα – οι μηχανοκίνητες μονάδες των Γερμανών μπαίνουν στην πόλη – υποδοχή από δημάρχους Αθήνα και Πειραιά (Πλυτάς - Μανούσος), νομάρχη (Πεζόπουλος) και τον στρατηγό Καβράκο – ο στρατιώτης Κουκίδης κατεβάζει την ελληνική σημαία από την Ακρόπολη και πέφεται το τυλιγμένος μ' αυτήν από τον βράχο 27/4/1864: Θάνατος Ιωάννη Μακρυγιάννη (Αθήνα) 27/4/1883: Η κυβέρνηση Τρικούπη επιβάλλει φρολογία στον καπνό και απαγορεύει την ελεύθερη πώληση τσιγαρόχαρτων (κρατικό μονοπώλιο) 27/4/1903: Γέννηση Νίκου Ζαχαριάδη (Αδριανούπολη) 27/4/1937: Θάνατος Αντόνιο Γκράμμι 27/4/1972: Σιωπηρή πορεία 500 φοιτητών ΦΜΣ – συλλήψεις.

● Τίναξαν στον αέρα το Ιρακινό κοινοβούλιο, στην καρδιά της «πράσινης ζώνης» ●●● Ο τρόμος στοιχειώνει τον υπόνο και τον ξύπνιο των κατακτητών και των δωσίλογων ●●● Η τρομοκρατία των αδύναμων πάνω στους δυνατούς ανατρέπει και πάλι τους όρους ●●● Η ιστορία επιμένει να μη γράφει το τέλος της ●●● Εκτιμηση της στήλης: οι πρώτες εκλογές (μέχρι τον Ιούνη) αυτή τη στιγμή είναι πιο πιδανές από κάθε άλλη φορά ●●● Αδυναμία στα αρχαία ονόματα [φαίνεται πως] έχουν οι ραντιέρηδες «Ακρόπολης» η μία χρηματιστηριακή, «Τρωάλος» η άλλη ●●● Ετοι και βγει καμία με το όνομα «Χρυσαΐς» θα κόψουμε φλέβες ●●● Και ποιος κάνει κουμάντο στην «Τρωάλος»; ●●● Ο Μπερετάνος ●●● Ο ψευδοδιάρτυρας που εμφανίστηκε από το πουθενά στην πρώτη δίκη της 17Ν για να πλέξει το εγκώμιο του εφοπλιστή και βιομήχανου Δ. Περατικού ●●● Για δες κάτι συμπτώσεις, ρε παιδί μου ●●● Και μη σας διαφεύγει κάτι: στο σκάνδαλο καταλήστευσης των Ταμείων, ο Τσιπουρίδης είναι ο λιγότερο ένο-

ας και προσευχής, εξέφρασε «κάποιες αμφιβολίες» ●●● Τελικά, τα λαμόγια της πιάτσας έχουν πάντοτε στενές σχέσεις με το θείο ●●● Και ποιος διοικεί το ΤΣΠΕΑΘ, που επίσης είναι ανακατεμένο στις κομπίνες με τα «δομημένα»; ●●● Ο οικονομικός συντάκτης της «Καθημερινής» Δ. Καρπάνος ●●● Που πήγε στην πρώτη δίκη της 17Ν για να πλέξει το εγκώμιο του εφοπλιστή και βιομήχανου Δ. Περατικού ●●● Για δες κάτι συμπτώσεις, ρε παιδί μου ●●● Και μη σας διαφεύγει κάτι: στο σκάνδαλο καταλήστευσης των Ταμείων, ο Τσιπουρίδης είναι ο λιγότερο ένο-

χος ●●● Αυτόν τον ξαναπήραν στην κυβέρνηση για να λειτουργεί ως υφυπουργός του Άλογοσκούφη, όπως εύστοχα είχε σημειώσει η «Κ» από την πρώτη στιγμή ●●● Τα μεγάλα λαμόγια, οι μεγάλοι κομπιναδόροι, έχουν την έδρα τους στην πλατεία Συντάγματος ●●● Και επειδή ο Σάββας προσφέρεται ως σάκος του μποζ, τον έβαλαν μπροστά για να συγκεντρώνει όλα τα χτυπήματα ●●● Να δούμε αν θρησιμοποιηθεί και ως αποδιοπομπαίος τράγος ●●● Τους πήρε τα σώβρακα ο Αχμαντινιεζάντ ●●● Και ρόμπα διεθνώς έγιναν τα εγγλεζάκια και τους δικούς του που

◆ Τέτοιο βομβαρδισμό με emails, με ανακοινώσεις και φωτογραφίες δεν έχουμε ξαναδεί. Ο Αλογοσκούφης ξεπέρασε τον Παυλόπουλο και κατέκτησε το παννεοδημοκρατικό ρεκόρ αναζήτησης προσωπικής προβολής. Πήγε που λέτε ο τύπος στις ΗΠΑ και δήλω το προσωπικό του Γραφείο Τύπου έστελνε δελτία και φωτογραφίες: ο Αλογοσκούφης με τον τάδε, ο Αλογοσκούφης με το δείνα, ο Αλογοσκούφης εδώ, ο Αλογοσκούφης εκεί. Δεν ξέρει και να ποζάρει και φαίνονται οι πόζες του σαν φωτογραφίες φαντάρων της δεκαετίας του '60 («ενθύμιον στρατού» και τα παρόμοια). Ποιος είσαι, ρε μεγάλε, ο Ρουβάς ή ο Σαρμπέλ;

◆ Εκπρόσωπος του πιο ξετόπιπου ημερησίου «εκσυγχρονισμού» ο Ν. Χριστοδουλάκης διάλεξε τα Χανιά για να κάνει κήρυγμα περί

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

- Ο Β.Ζ. 50 ευρώ
- Η Β.Μ. 100 ευρώ

του ότι τα δημόσια νοσοκομεία πρέπει να μετατραπούν σε ανώνυμες εταιρίες. Επειδή όμως γνωρίζει ότι κάτι τέτοιο δεν είναι καθόλου εύκολο να περάσει, έριξε τη λάσπη ότι κάποιοι ««επαναστάτες» του ΕΣΥ» που αντιδρούν το κάνουν γιατί θέλουν να αποφύγουν τον έλεγχο! Τα ελεγει αυτά στα Χανιά ο ξεδιάντροπος. Στην πόλη που διοθέτει ένα από τα πιο ισχυρά κινήματα νοσοκομειακών γιατρών, ένα κίνημα καθαρό, με μέτωπο ενάντια (και) στη διαφθορά και το φακελάκι. Στην πόλη του Κωστή Νικηφοράκη και των συναγωνιστών του.

◆ Αποδεδειγμένα πλέον δεν είναι αργά μων ο Κ. Παπούλιας. Ανταπέδωσε, λοιπόν, στον Κα-

ραμανλή, που από συνταξιούχο της πολιτικής τον έβαλε στο κέντρο της (έστω και στη διακοσμητική θέση του παρελαστικού παραπομπής), με μια πασχαλιάτικη φιλοξενία στην Ηπειρο. Ζόρια περνάει ο Καραμανλής με τις αποκαλύψεις για τις λαμογιές των γαλάζιων παιδιών, τον πήρε υπό τις προστατευτικές φτερούγες του Πασόκος Παπούλιας, που στις off the record συζητήσεις των εν ενεργεία Πασόκων εισπράττει πλέον μόνο μπινελίκια.

◆ Αλέκος Πουλαρίκας. Συνταξιούχος τραπεζούπαλληλος, επί σειρά ετών συνδικαλιστής και πρόεδρος της ΟΤΟΕ. Πάντοτε «ανεξάρτητος», στηρίχτηκε για

χρόνια και στη στήριξη του Περισσού. Τι δουλειά κάνει τα τελευταία χρόνια; Ιδιοκτήτης της χρηματιστηριακής εταιρίας «Δυναμική» και γενικός γραμματέας του συνδικάτου των χρηματιστών. Ο συνδικαλισμός δεν πήγε χαμένος. Ήταν μια πρώτης τά-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αυτοί είναι οι στόχοι του νέου νόμου-πλαισίου. Στόχοι συμμετοχής. Στόχοι για ανοικτό, δημοκρατικό σύγχρονο Πανεπιστήμιο. Στόχοι για το μέλλον των παιδιών κάθε ελληνικής οικογένειας. Στόχος (και οφείλω να το υπογραμμίσω) που εσείς, οι ΟΝΝΕΔίτες, υπηρετήσατε και υπηρετείτε με συνέπεια και υπευθυνότητα. Αποδείξατε στην πράξη (και αποδεικνύετε συνεχώς) την προσδευτικότητα, τη δημοκρατικότητα, την ευθύνη που σας διακρίνει. Κώστας Καραμανλής

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Πόρισμα... μηδενικής ενοχής για το σκάνδαλο των ομολόγων εξέδωσε χθες ο υπουργός Απασχόλησης Σάββας Τσιπουρίδης, επιχειρώντας ουσιαστικά να προκαταλάβει το αποτέλεσμα των ελέγχων που διεξάγονται από τις αρμόδιες αρχές Ο.κ. Τσιπουρίδης δεν απέλλαξε μόνον τον εαυτό του από τις ευθύνες, αλλά και τις «γαλάζιες» διοικήσεις των ασφαλιστικών Ταμείων, δηλώνοντας κατηγορηματικά ότι καμία διοίκηση «δεν έχει διαπράξει το έγκλημα της αποστίας». Την

ιδιαίτερα, όμως, ερχόταν στο φως της δημοσιότητας ένα έγγραφο που αποδεικνύει ότι ο υπουργός Απασχόλησης όχι μόνο γνώριζε αλλά ενέκρινε (!) την επένδυση των αποθεματικών ενός τουλάχιστον Ταμείου -του ΤΑΠ - ΟΤΕ- σε δομημένα

■ Ολα τα γουρούνια έχουν την ίδια μούρη

Μπορεί να οργιστήκαμε με τη δήλωση Κεφαλογιάννη, που έσπευσε να καμαρώσει για την επιχείρηση διάσωσης από το ναυάγιο της Σαντορίνης (βγήκαν 1500 άνθρωποι –είπε– χωρίς ν' ανοίξει μότι, χωρίς να περιμένει να γίνει η καταμέτρηση που βρήκε δύο ανθρώπους αγνοούμενους), όμως ταυτόσημη δήλωση είχε κάνει ο κυβερνητικός εκπρόσωπος της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ Δ. Ρέππιας, το πρώιμο ξημέρωσε μετά το τραγικό ναυάγιο του «Σαμίνα»:

«Σάββατον 471 πολίτες. Είναι σημαντικός αριθμός αυτός. Μπορεί να είχαμε θρηνήσει περισσότερα θύματα. Αυτό δείχνει ότι κινητοποίηθηκαν αμέσως οι υπηρεσίες. Εγινόταν, ήταν ανθρωπίνως δύνατον να γίνει, στο πλαίσιο της υπηρεσίας, για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα».

Οταν τα έλεγε αυτά ο Ρέππιας, ήταν γνωστό ότι υπάρχουν νεκροί, όμως η καταμέτρηση δεν είχε τελειώσει. Οταν τελείωσε, σταμάτησε στον αριθμό 81. Πλην, όμως, οι Πασόκοι επέμειναν να λένε τα ίδια με άλλα λόγια. Οπως ακριβώς οι Νεοδημοκράτες τώρα.

■ Σασσι!... ο πρωθυπουργός εργάζεται

Μήνας έκλεισε από το δέσποινα του σκανδάλου με την καταλήστευση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων και ο Καραμανλής παρέμεινε κλεισμένος στο γυάλινο πύργο του Μαξίμου (όπως τον κατηγορεί το... λαϊκό παιδί, ο Γιωργάκης), ταίζοντας το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου και αφήνοντας τους υπουργούς του να προσπαθούν να σώσουν την παρτίδα. Μη νομίζετε, όμως, ότι ο πρωθυπουργός δεν εργάζεται. Αμέσως μόλις γύρισε από την πασχαλινή εκδρομή στην Ηπειρο (κολυμβήθρα του Σιλωάμ την κατάντησε την παντέρμη ο Παπούλιας), προήρευσε σε σύσκεψη διυπουργικής επιτροπής για την αντιμετώπιση της βίας στα γήπεδα. Εβαλε μάλιστα τον Ρουσόπουλο να κάνει δηλώσεις και να «επικοινωνήσει» το μήνυμα του πρωθυπουργού προς τους υπουργούς του: «Ούτε βήμα πίσω στην καταπολέμηση της βίας».

Αν δεν το καταλάβατε, αυτό σημαίνει «επικοινωνιακή διοχείριση κρίσεων». Αφήνουμε στην άκρη το μείζον, καταπιανόμαστε με το έλασσον (που είναι και πιασάρικο, αφού προ δεκαημέρου είχαμε έναν νεκρό) και βάζουμε τα καλοταϊσμένα «παπαγαλάκια» μας να προβάλουν αυτό που εμείς έχουμε επιλέξει, θάβοντας αυτό που «καίει».

ΥΓ: Όλα τα θέματα που (υποτίθεται ότι) συζητήθηκαν στην υπό τον Καραμανλή διυπουργική σύσκεψη είχαν ήδη εξαγγελθεί τις πρώτες μέρες μετά τη σύγκρουση των απαδών στην Παιανία! Ξανασυζητήθηκαν και ξαναεξαγγελθηκαν για τις ανάγκες της κυβερνητικής προπταγάνδας.

■ Καθαρά, κυνικά και προπαντός νεοταξικά

«Το ευρωπαϊκό κεκτημένο δεν ισχύει στο έδαφος των βρετανικών βάσεων, γ' αυτό ο ευρωβουλευτής Μάριος Ματσάκης δεν τυχάνει αισιοδία». Απροκάλυπτος, κυνικός και κυρίως με τη νεοταξική λογική, ο αστυνομικός διευθυντής των βρετανικών βάσεων στην Κύπρο, απάντησε μ' αυτό τον τρόπο στις διαμαρτυρίες της πολιτικής ηγεσίας του νησιού, που διαμαρτυρήθηκε για τη σύλληψη και απαίτησε την απελευθέρωση του κύπριου ευρωβουλευτή.

Κάποτε, αυτό το παραμύθι των αστικοδημοκρατικών κανόνων και εγγυήσεων Δικαίου πρέπει να σταματήσει. Κι αυτό που λέμε δεν έχει να κάνει (μόνο) με την αποικιοκρατική λογική των Βρετανών ιμπεριαλιστών έναντι των Κυπρίων και της Κυπριακής Δημοκρατίας ή με ευαισθητούς χώρους όπως μια στρατιωτική βάση. Ισχύει για κάθε έκφραση της κοινωνικής ζωής. Δεν υπάρχει Δίκαιο υπεράνω τάξεων και ταξικής πτάλης. Το Δίκαιο είναι εργαλείο στα χέρια της άρχουσας τάξης και οι εγγυήσεις που αυτό αναγνωρίζει στους πολίτες μιας αστικής δημοκρατίας είναι υπό την αίρεση των συμφερόντων της άρχουσας τάξης, όπως αυτά εμφανίζονται σε κάθε περίπτωση. Το δικαίωμα στην απεργία αναγνωρίζεται, αλλά οι απεργίες κηρύσσονται παράνομες και καταχρηστικές. Το δικαίωμα στη διαδήλωση αναγνωρίζεται, αλλά οι διαδηλώσεις καταστέλλονται. Οι βουλευτές και οι ευρωβουλευτές έχουν αισιοδία, αλλά μπορεί να βρεθούν ακόμα και στη φυλακή όταν ξεπεράσουν τα καθορισμένα όρια χρήσης αυτής της αισιοδίας.

■ Με πιλότο την υπόθεση της 17N

Αστυνομικοδικαστικό όργιο

Οπως είναι γνωστό, τα συνωμοσιολογικά σενάρια δεν μας αρέσουν, γ' αυτό δε θα μπούμε καθόλου στον πειρασμό να ασχοληθούμε με την υφέρπουσα φήμη, όπι οι μπάτσοι σκόπιμα έκαναν άκυρη προσανάκριση για τη συμπλοκή της Παιανίας, όπου σκοτώθηκε ο οπαδός του Παναθηναϊκού, με σκοπό να ρίξουν στα μαλακά κάπιοιους από τους εμπλεκόμενους. Δηλαδή, δικαιούνται να μη μιλήσουν, δικαιούνται να καταθέσουν με δικηγόρο, δικαιούνται να πάρουν αντίγραφα της δικογραφίας για να γνωρίζουν τι υπάρχει σε βάρος τους. Επι, όμως, το «ρουφιάνεψε για να πέσεις εσύ στα μαλακά» θα πήγαινε περίπτωτο. Η επικίληση ανύπαρκτων καταθέσεων συγκατηγορούμενων («πες τα όλα, γιατί μας τα έχουν πει άλλοι») θα πήγαινε περίπτωτο, ακρού οι κατηγορούμενοι και οι συνήγοροί τους θα γνώριζαν τη δικογραφία.

Οι μεθοδεύσεις που ακολουθήσουν τη φιέσθοδο 17N». Τότε που κουβαλούσαν νύχτα και χωρίς συνήγορο συλληφθέντες να απολογηθούν, γιατί φοβούνταν πως το πρώιμο στοιχείον τους θα είχε συνέλθει (περίπτωση Π. Σερίφη). Τότε που έπαιρναν μαρτυρική κατάθεση και τη μετέφεραν λέξη προς λέξη σε έγγραφο απολογίας (περίπτωση Β. Ξηρού). Τότε που συνέχιζαν οι διδοί οι να κάνουν προσανάκριση, ενώ

η υπόθεση είχε ήδη ανατεθεί σε τακτικό ανακριτή και επομένως δεν είχαν καμιά δικαιοδοσία. Ολές αυτές οι κραυγαλέες παρανομίες του Ιουλίου-Αυγούστου 2002 επικυρώθηκαν από την ανάκριση, αλλά και τα δυο δικαιοστήρια. Θεώρησαν, λοιπόν, οι μπάτσοι πως μπορούσαν να κινηθούν με τον ίδιο τρόπο και σ' αυτή την υπόθεση, προκειμένου να «δέσουν» μια δικογραφία σε σύντομο χρόνο. Και φυσικά, είχαν απόλυτη καλύψη από τον Πολύδωρα.

Ισχυρίζονται οι μπάτσοι ότι όλες τους οι ενέργειες έγιναν και υπό την εποπτεία των εισαγγελικών αρχών, οι οποίες το διαφεύδουν. Δεν θα καθήσουμε να ασχοληθούμε με την κόντρα ανάμεσα σε δυο κατασταλτικούς μηχανισμούς (μολονότι ο «πολύ» εισαγγελέας Παπαγγελόπουλος, εγκατεστημένος από μηνών στη ΓΑΔΑ και υπερπροϊστάμενος για το οργανωμένο έγκλημα και την «τρομοκρατία», αποκλείεται να μην ήξερε). Μας ορκεύ και μόνο το γεγονός ότι την περασμένη Κυριακή (!) τρεις εισαγγελέες στάλθηκαν και πάλι στη ΓΑΔΑ για να... τακτοποιήσουν τη δικογραφία που έφτιαξε η Ασφάλεια! Δηλαδή, η υποτιθέμενη ανεξάρτητη εξουσία, που είναι αρμόδια

να ασκεί έλεγχο νομιμότητας στη δράση της Αστυνομίας, αναλαμβάνει καθήκοντα... νομικού της παραστάτη. Λιγότερο να πει στην Αστυνομία «παρέδωσε μας άμεσα τη δικογραφία» και να καθήσει να δει ποιες πράξεις της προανάκρισης είναι ούνωμες και ποιες όχι (και να πετάξει κάθε αποδεικτικό μέσο που δεν έχει παρθεί με νόμιμο τρόπο), η εισαγγελία οργάνωσε διήμερο σαφάρι στη ΓΑΔΑ για να δώσει νομιμοφάνεια στο όργιο της αστυνομικής αυθαιρεσίας και παρανομίας, ενώ ο ίδιος ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Γ. Σανιδάς, εκλεκτός της σημερινής κυβέρνησης, οργάνωσε σύκευψη για να δει πώς θα σώσει την κατάσταση. Βλέπετε, όσο κι αν απαξιώθηκαν στα μάτια της «κοινής γνώμης» οι εμπλεκόμενοι σ' αυτή την υπόθεση, δεν είναι και τόσο εύκολο να αντιμετωπιστούν όπως οι συλλαμβανόμενοι ως μέλη της 17N. Δεν πρόκειται για πολιτική υπόθεση, γύρω από την οποία συνασπίζονται όλες οι δυνάμεις του συστήματος, αλλά για μια κοινή ποινική υπόθεση, την οποία πρέπει να την προσέξουν. Σε κάθε περίπτωση, όμως, το αστυνομικοδικαστικό όργιο έχει συντελεστεί.

■ Αστικός Τύπος

Χοντρό μπάσιμο των Αμερικάνων

Με αφορμή ανυπόγραφο σχόλιο στο «Πριν», το οποίο κατήγγειλε διείσδυση της αμερικανικής πρεσβείας στα αστικά ΜΜΕ και αναδιάταξη του προσωπικού τους, απολύθηκε από την «Καθημερινή» ο δημοσιογράφος Γιώργος Δελαστίκ, που είναι και διευθυντής του «Πριν». Οπως κατήγγειλε ο ίδιος με επιστολή του στην ΕΣΗΕΑ, του δηλώθηκε ότι «πως η ιδιοκτησία και η διεύθυνση της «Καθημερινής» θεώρησαν ότι το σχόλιο τους αφορά, αν και πουθενά σε αυτό δεν αναφέροταν το όνομα της «Καθημερινής», όπως άλλωστε δεν αναφέροταν κανένα όνομα εντύπου, κανολιό ή προσώπου. Επρόκειτο περί σχόλιον καταγγελίας πολιτικού φαινομένου».

Τελικά, αφορά ή όχι την ιδιοκτησία της «Καθημερινής» και το νέο διεύθυντή της Αλέξη Παπαχελά η καταγγελία; Το πολιτικό φαινόμενο δεν είναι κάτι γενικό και αόριστο. Εχει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Ενδεχομένως ο Δελαστίκ να μην ήθελε, για λόγους που έχουν να κάνουν με τις ισορροπίες στον συνδικαλισμό του αστικού Τύπου, να πει τα

■ Τους πήρε τα σώβρακα!

Ο, τι και να ισχυριστούν τα παπαγάλακια της «αντιτρομοκρατίας», ο Ιρανός πρόεδρος Μοχαμούντ Αχμαντινέζαντ κέρδισε κατά κράτος στο επικοινωνιακό παιχνίδι με την απελευθέρωση των 15 Βρετανών ναυτών και πεζοναυτών λίγο πριν το Πάσχα. Οταν οικόμα και το BBC σχολιάζει ότι ο Αχμαντινέζαντ «τους πήρε τα ρέστα από την τσόχα», καταλήγοντας ότι «με τέτοια επεισόδια είναι το Ιράν που κερδίζει τον πόλεμο της προπαγάνδας», τι περισσότερο να προσθέσουμε εμείς; Το πράγμα μιλάει μόνο του.

Το Ιράν έκανε μια πρώτης τάξεως επιδειξη δύναμης με την αιχμαλωσία των Βρετανών στρατιωτικών, ενώ έδειξε ανωτερότητα ως προς την μεταχείριση των κρατουμένων του έπιναν το τσαγάκι τους και αστειεύονταν την ίδια στιγμή που οι κρατούμενοι στα κολαστήρια των «σταυροφόρων της αντιτρομοκρατίας» βασανίζονται άγρια από τους «προστάτες της ελευθερίας». Μια σύγκριση με τους φυλακισμένους στα βρετανικά κολαστήρια στο Ιράκ αλλά και με τα βασανιστήρια που υπέστη ο δεύτερος γραμματέας της ιρανικής πρεσβείας στη Βαρδάτη, που απελευθερώθηκε λίγες μέρες πριν από την απελευθέρωση των 15, οφείται.

Οσο για τους 15, που έσπευσαν σα φοβισμένα στρατιωτάκια να ομολογήσουν ότι παραβίασαν τα ιρανικά χωρικά ύδατα και να ζητήσουν και συγάνωμη απολογιόμενοι, τι να πει κανείς. Τζάμπα μάγκες που κρύβονται πίσω απ' τη δύναμη πυρός του στρατού τους είναι και δεν έχουν το ανάστημα ούτε τουλάχιστον να σιωπήσουν και να αφρηθούν την ταπείνωση. Κι αυτό δεν αναιρείται αικόμα κι αν ισχύουν οι καταγγελίες του βρετανικού στρατού ότι τους απειλήσαν ότι θα σαπίσουν για χρόνια στις ιρανικές φυλακές. Σκεφτείτε να είχαν πταρόμοια συμπεριφορά κρατούμενοι των ναζί στο Β' παγκόσμιο πόλεμο και βγάλτε τα συμπεράσματά σας.

ΥΓ: Η βρετανίδα πεζοναύτης αποδείχτηκε άξοντο του στρατού της πουλώντας την «υγιεινική» της ιστορία σε βρετανική εφημερίδα. Ήθικο ανάστημα... πρώτο μπό!

■ Μεγαλώνουν τα «αγκάθια» στη Λατινική Αμερική

Ενα αικόμα «αγκάθι» για την επιρροή του Λευκού Οίκου στη Λατινική Αμερική μεγαλώνει ολένα και περισσότερο. Ακούει στο όνομα Ραφαέλ Κορέα και είναι ο νέος πρόεδρος του Ισημερινού. Στο δημοψήφισμα για παράκαμψη του διεφθαρμένου Κογκρέσου (το οποίο ο Κορέα χαρακτήρισε «οχετό») και σύγκληση συντοκτικής συνέλευσης που θα αναθεωρήσει το σύνταγμα εις βάρος των υπερεξουσιών του Κογκρέσου, η πρόταση του Κορέα κέρδισε κατά κράτος με 80% υπέρ της αναθεώρησης. Την ίδια στιγμή ο Κορέα απειλήσε ότι θα απελάσει τον αντιπρόσωπο της Παγκόσμιας Τράπεζας στον Ισημερινό και δεν πρόκειται να διαπραγματευτεί άλλο με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο καθώς «η Παγκόσμια Τράπεζα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Παναμερικανική Τράπεζα Ανάπτυξης είναι αυτοί που προκάλεσαν, με τη συμφωνία της Ουάσιγκτον, τις ιδιωτικοποιήσεις και τη διάλυση του κράτους».

Ζόρικα τα πράγματα για την Ουάσιγκτον που βλέπει τα πάλαι ποτέ κάστρα της να πέφτουν ένα-ένα στο μαλακό της υπογάστριο που λέγεται Λατινική Αμερική. Κι αυτό από κυβερνήσεις σοσιαλδημοκρατικής προέλευσης που αντικατοπτρίζουν τη δυσαρέσκεια αικόμα και σε μεριδες της αιστικής τάξης της περιοχής, που θελουν ένα αναβαθμισμένο ρόλο στη διεθνή σκακιέρα και αυτόν όχι του υποτακτικού της Ουάσιγκτον.

Κραυγή ενάντια στα μπουντρούμια των Σιωνιστών

Χιλιάδες ήταν οι διαδηλωτές που καπέλυσαν τους δρόμους των παλαιστινιακών πόλεων τη μέρα της μνήμης των φυλακισμένων. Από τη Ναμπλούς, τη Χεβρόνα, τη Τζενίν και τη Ραμάλα της Δυτικής Όχθης μέχρι την πόλη της Γάζας οι διαδηλωτές απαίτησαν να τεθεί το ζήτημα σε πρώτη προτεραιότητα από τη νέα κυβέρνηση «εθνικής ενότητας», ενώ πολλοί ήταν αυτοί που απαίτησαν να μην απελευθερωθεί ο ισραηλινός στρατιώτης που κρατούμενος αικόμα οι «Επιτροπές Λαϊκής Αντίστασης», αν δεν απελευθερώθηκεν όλοι οι κρατούμενοι. Οι «Επιτροπές Λαϊκής Αντίστασης» (οργάνωση φιλικά προσκέμιενη στη Χαμάς) εξέδωσαν ανακοίνωση με την οποία καλούσαν σε πολλοπλασιασμό των αιχμαλωσιών ισραηλινών στρατιωτών για ανταλλαγή με Παλαιστίνιους αιχμαλώτους που σαπίζουν στις ισραηλινές φυλακές.

Σύμφωνα με τις ισραηλινές Αρχές, 11.050 Παλαιστίνιοι εξακολουθούν να είναι φυλακισμένοι, από τους οποίους οι 2.203 δεν έχουν περάσει από δίκη, ενώ οι 800 είναι υπό καθεστώς «διοικητικής κράτησης», δηλαδή δεν τους έχουν απαγγελθεί κατηγορίες αλλά η προφυλάκιση τους ανανεώνεται διαρκώς. Στοχεία που θεωρούνται υποεκτιμημένα από τον υπουργό Πληροφόρησης, Μουσταφά Μπαργκούτι, ο οποίος υποστήριξε ότι πάνω από 4.500 κρατούμενοι δεν έχουν καν περάσει από δίκη. Το σκάνδαλο των μαζικών φυλακι-

σεων όμως δεν τελειώνει στους «αθώους». Γιατί η καταδίκη των «ενόχων» αποτελεί εξίσου πρόκληση. Σύμφωνα με την παλαιστινιακή μη κυβερνητική οργάνωση ADDAMEER - «Σύνδεσμος Υποστήριξης των Κρατουμένων και των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων», η συμμετοχή σε συλλογή χρημάτων για κοινωφελή ιδρύματα ή φιλανθρωπικές οργανώσεις που σχετίζονται με τη Χαμάς χαρακτηρίζεται «ούνδεομος με την τρομοκρατία». Εγκλημα αποτελεί αικόμα και η ανόρτηση της παλαιστινιακής σημαίας ή η μετακίνηση των σκουπιδιών που άφησαν οι ισραηλινοί στρατιώτες στη μέση του δρόμου ή οι μπαλωθίες κατά τη διάρκεια ενός γάμου αικόμα κι αν αυτές πέσουν σε περιοχή που υποτίθεται ότι είναι υπό παλαιστινιακή διοίκηση (την επονομαζόμενη περιοχή «Α»). Ενας

μαθητής θρησκευτικού σχολείου της Χαμάς καταδίκαστηκε σε 14 μήνες φυλάκιση μόνο και μόνο γιατί συμμετείχε στο μάθημα! Για να μη μιλήσουμε για σοβαρότερα «αδικήματα», όπως η συμμετοχή σε διαδήλωση ή το να πετροβολάει κανείς τα ισραηλινά στρατεύματα κατοχής.

Την ίδια στιγμή, σύμφωνα με έκθεση της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, 1.000 κρατούμενοι υποβάλλονται σε ιατρικά πειράματα. Τα τελευταία 40 χρόνια (από τον πόλεμο των 6 ημερών το 1967) 650.000 Παλαιστίνιοι υπολογίζεται ότι έχουν συλληφθεί κατά καιρούς, 40.000 από τους οποίους φυλακίστηκαν μετά από το ξέπασμα της δεύτερης Ιντιφάντα το Σεπτέμβρη του 2000. Οι συλλήψεις συνεχίζονται αικόμα και σήμερα, αφού οι Σιωνιστές εξακολουθούν να

Επίδειξη δύναμης από τον Σαντρ με αντιαμερικανικό στίγμα

Η^{4η} επέτειος της πτώσης της Βαρδάτης σφραγίστηκε από την πρωτοφανή σε όγκο αντιαμερικανική αντικοτοχική διαδήλωση στις σιτικές πόλεις Νατζάφ και Κούφα στις 9 Απριλίου. Ένα εκατομμύριο περίπου βουλευτές απ' όλη τη χώρα συγκρότησαν μια πορεία πολλών χιλιομέτρων, με κυρίαρχη συνθήματα «Θάνατος στην Αμερική, έως οι κατακτήτες», στην οποία οι διοργανωτές, το κίνημα Σαντρ, στην Αμερική, έως οι κατακτήτες», στην οποία οι διοργανωτές, το κίνημα Σαντρ, θέλησαν να δώσουν ταυτόχρονα ενωτικό και πανεθνικό χαρακτήρα, γεγονός που αποτυπώθηκε και στην οργάνωση της πτώσης της Βαρδάτης.

του σκότους υπό την καθοδήγηση των κατοικητών κολλιεργούν τη διχόνοια ανάμεσα στους γιους του ίδιου έθνους... Άδελφια μου στο στρατού του Μαχντί και στις δυνάμεις ασφάλειας, σταματήστε να πολεμάτε μεταξύ σας, γιατί διαφορετικά πρωθείτε την ατέντα του κοινού σας εχθρού. Μην ακολουθείτε τις εντολές του κατακτή, γιατί είναι εχθρός σας....».

Αναμφίβολα, η διαδήλωση αυτή αποτελεί επιδειξη δύναμης από την ισραηλινή κυβέρνηση Μαλίκι, ως κίνηση διαμαρτυρίας για την άρνηση μέχρι τώρα του Ιρακινού πρωθυπουργού να ορίσει χρονοδιάγραμμα αποχώρησης των αμερικανικών στρατευμάτων από τη χώρα, χωρίς όμως να τίθεται παράλληλα ζήτημα παραίτησης της κυβέρνησης, ενώ οι 32 Σαντρικοί βουλευτές παραμένουν στη βουλή. Οσα συνέδευσαν την παραίτηση των έξι υπουργών δείχνουν ότι η απόφαση αυτή

είναι μια κίνηση άσκησης πίεσης στους Αμερικάνους και στην κυβέρνηση Μαλίκι, η οποία μπορεί να αποδύναμωνται, αλλά δεν απειλείται όμεσα από σοβαρή πολιτική κρίση και κατάρρευση.

Η τακτική αυτή μπορεί να ασκεί πολιτική πίεση στις δυνάμεις κατοχής, δεν τους δημιουργεί όμως σ' αυτή τη φάση αξεπέραστα αιδεξόδα, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να προετοιμάσουν τη διάδοχη λύση με το δικό τους άνθρωπο, τον πράκτορα της CIA και σφραγέα της Φαλούτζα, τον ιγιάντ Αλάουι, πρωθυπουργό της διορισμένης από το Λευκό Οίκο μεταβατικής κυβέρνησης. Αυτό δεν αναρέι το γεγονός ότι ο Σαντρ αποτελεί σοβαρό εμπόδιο στα σχέδια της κυβέρνησης Μπους, γιατί θεωρείται «εθνικιστής» και αντιτίθεται στην αμερικανική κατοχή, στο διαμελισμό του Ιράκ και στο νομοσχέδιο για την καταλήστευση του Ιρακινού πετρελαίου, για την επικύρωση του Ιρ

Συμβολικό χτύπημα στην καρδιά του κτήνους

«Σοκ και δέος» προκάλεσε στο Λευκό Οίκο η επίθεση αυτοκτονίας που έγινε στις 12 Απριλίου στα άδυτα των αδύτων της Πράσινης Ζώνης. Ο βομβιστής πέρασε 8 ζώνες ασφάλειας για να πυροδοτήσει το γιλέκο με τα εκρηκτικά στο εστιατόριο που βρίσκεται δίπλα στην αίθουσα συνεδριάσεων του Ιρακινού κοινοβουλίου, προκαλώντας το θάνατο 8 ατόμων, μεταξύ των οποίων 3 βουλευτών, και τον τραυματισμό δεκάδων άλλων, την ώρα που έτρωγαν.

Η ταυτότητα του βομβιστή δεν έχει εξακριβωθεί, όμως ως πιθανότερος ύποπτος θεωρείται ο σωματοφύλακας ενός Σουνίτη βουλευτή. Ωστόσο, αυτό που έχει ιδιαίτερη σημασία είναι ότι ο βομβιστής δεν θα μπορούσε να διεισδύσει σε ένα από τα πιο αυστηρά φρουρούμενα κτίρια στον κόσμο, χωρίς τη βοήθεια άλλων αντρών από τις δυνάμεις ασφάλειας. Το Ιρακινό κοινοβούλιο βρίσκεται βαθιά μέσα

στην Πράσινη Ζώνη και προσποτεύεται από 8 δακτυλίους ασφάλειας, σε τουλάχιστον 3 από τους οποίους γίνεται ελεγχος για εκρηκτικά.

Το μήνυμα της βομβιστικής επίθεσης στην καρδιά της ξένης κατοχής είναι σαφές: Χτυπάμε όποτε θέλουμε και όπου θέλουμε. Οι ξένοι κατακτητές και οι συνεργάτες τους δεν είναι πουθενά στο Ιράκ ασφαλείς. Η επίθεση αυτή έκανε

ακόμη μια φορά σκόνη το μύθο των υπερσύγχρονων και πανίσχυρων αμερικανικών συστημάτων ασφάλειας και εξευτελίσει την επιχείρηση «Επιβάλλοντας το νόμο», με στόχο τη Σουνίτικη αντίσταση, που συνεχίζεται για τρίτο μήνα στη Βαγδάτη και εξελίσσεται σε μια ακόμη παταγώδη αποτυχία της αμερικανικής στρατηγικής στο Ιράκ. Οπως επισημαίνει ο «Independent»

(13/4/07), η επίθεση αυτή είναι «μια από τις πιο σημαντικές ενδείξεις της έκτασης που οι Σουνίτες αντάρτες έχουν διεισδύσει στον κυβερνητικό μηχανισμό ασφάλειας και υπενθυμίζει ένα άλλο πρόσφατο παράδειγμα, το σοβαρό τραυματισμό στις 23 Μαρτίου του αντιπροέδρου της Ιρακινής κυβέρνησης Σαλάμ αλ-Ζουμπάι από βομβιστή αυτοκτονίας, που κατάφερε να τον πληριάσει με την ανοχή της σωματοφυλακής του.

Παρόλο που η βομβιστική επίθεση στο εστιατόριο της Ιρακινής βουλής προκάλεσε συναγερμό στο Λευκό Οίκο, η Κοντολίζα Ράις επιχείρησε να υποβαθμίσει το γεγονός δηλώνοντας ότι «υπάρχουν καλές και άσχημες μέρες στην επιχείρηση ασφάλειας», ενώ κυβερνητικοί αξιωματούχοι προσπάθησαν να δημιουργήσουν την εικόνα ότι η επιχείρηση καταστολής στη Βαγδάτη εξέλισσεται σύμφωνα με το σχέδιο και βρίσκεται ακόμη

στα αρχικά της στάδια. Εικόνα που διαψεύδεται όχι μόνο από την τελευταία επίθεση στην Πράσινη Ζώνη, αλλά και από τις συνεχιζόμενες επιθέσεις καθημερινά μέσα και έξω από τη Βαγδάτη.

Η 12η Απριλίου ήταν ακόμη και για τα δεδομένα του Ιράκ μια δεχχωριστή μέρα για ένα ακόμη λόγο. Γιατί την ίδια μέρα έγινε μια ακόμη σημαντική επίθεση από ένα φορτηγό με εκρηκτικά που ανατινάχτηκε και κατέστρεψε τη γέφυρα Σαραφίγια, μια από τις πλιότερες γέφυρες του Τίγρη, που ενώνει την ανατολική με τη δυτική Βαγδάτη. Δύο μέρες νωρίτερα, στις 10 Απριλίου, έγινε η πιο παρατελμένη σύγκρουση από την έναρξη της επιχείρησης «Επιβάλλοντας το νόμο», μια σφρόδρη ολοήμερη μάχη στη συνοικία Fadhil της ανατολικής Βαγδάτης μεταξύ Σουνιτών ανταρτών και κατοίκων της συνοικίας και αμερικανοϊρακινών δυνάμεων. Οι συγκρούσεις ζεκίνησαν όταν Ιρακινοί στρατιώτες και επίκοινες γέφυρες εντάσσονται στην Βαγδάτη

χαν αποκλείσει ένα τμήμα της συνοικίας ψάχνοντας για όπλα και αντάρτες, έκαναν έφοδο σε ένα τζαμί την ώρα της πρωινής προσευχής και σκότωσαν μπροστά στα μάτια των πιστών το μουεζίνη και έναν ακόμη άντρα. Το γεγονός εξόργισε τους κατοίκους, που πήραν τα όπλα και μπήκαν στη μάχη μαζί με τους αντάρτες. Οι Αμερικανοί έσπευσαν να βοηθήσουν τους Ιρακινούς στρατιώτες και κάλεσαν αεροπορική υποστήριξη. Ο απολογισμός είναι 3 αντάρτες και 4 Ιρακινοί στρατιώτες νεκροί και 16 Αμερικανοί στρατιώτες τραυματίες, σύμφωνα με ανακοίνωση του αμερικανικού στρατού. Όμως οι κάτοικοι της συνοικίας ανέφεραν ότι οι απώλειες είναι πολύ περισσότερες και ότι οι μαχητές κατέστρεψαν 5 χάμβι του Ιρακινού στρατού, ενώ οι Αμερικανοί ανακοίνωσαν ότι χτυπήθηκε από εχθρικά πυρά και υπέστη ζημιές ένα ελικόπτερο Απάτοι.

Διαίρει και βασίλευε: το σχέδιο Μπους για τη Βαγδάτη είναι καταδικασμένο

Με τον παραπάνω τίτλο δημοσιεύτηκε στον «Independent» (12/4/06) ένα σημαντικό άρθρο του Ρόμπερ Φίσκ, στο οποίο αποκάλυψε σε παγκόσμια αποκλειστικότητα το νέο σχέδιο του Λευκού Οίκου για την καταστολή της αντίστασης στη Βαγδάτη, καθώς η αμερικανοϊρακινή επιχείρηση «Επιβάλλοντας το νόμο» εξελίσσεται σε μια ακόμη παταγώδη αποτυχία της αμερικανικής στρατηγικής στο Ιράκ. Από το άρθρο αυτό, στο οποίο αναφέρθηκαν πολλά ξένα έντυπα, μεταφέρουμε τα σημαντικότερα αποσπάσματα.

«Αντιμέτωπες με μια όλο και πιο αδιάστατη εξέγερση στη Βαγδάτη – παρά την αύξηση των στρατευμάτων από τον πρόεδρο Μπους – οι αμερικανικές δυνάμεις στην πόλη σχεδιάζουν τώρα μια μαζική και πολύ αμφιεγμένη επιχείρηση εναντίον των ανταρτών που θα αποκλείσει τεράστιες περιοχές της πόλης, περιφράσσοντας ολόκληρες συνοικίες με οδοφράγματα και επιτρέποντας μόνο σε Ιρακινούς με νέες ταυτότητες να μπαίνουν. Η επιχείρηση των «περιφραγμένων κοινοτήτων», που εφαρμόστηκε για πρώτη φορά στον πόλεμο του Βιετνάμ, θα αναπτυχθεί σε 30 από τις 89 περιοχές της Βαγδάτης και θα είναι το πιο φιλόδοξο πρόγραμμα που θα υλοποιήσουν οι Αμερικανοί στο Ιράκ εναντίον της εξέγερσης.

Το σύστημα έχει εφαρμοστεί – και έχει αποτύχει θεαματικά – στο παρελθόν και η μεταφορά του στο Ιράκ είναι δείγμα απελπισίας των Αμερικανών για

επιθέσης εναντίον των πυρηνικών του εγκαταστάσεων αργότερα αυτή τη χρονιά.....

Το νέο αμερικανικό σχέδιο θα δώσει αρχικά έμφαση στην ασφάλεια εμπορικών περιοχών της Βαγδάτης και περιοχών όπου επικρατούν οι Σίτες. Σημαντικό ζήτημα θα είναι οι συλλήψεις αντρών στρατεύσιμης ηλικίας. Το σχέδιο για τις νέες ταυτότητες βασίζεται σε ένα σύστημα που υιοθετήθηκε στην πόλη Ταλ Αφάρ, που βρίσκεται κοντά στα συριακά σύνορα, πέρασε ξανά υπό τον έλεγχο των ανταρτών.

Η επιχείρηση «Επιβάλλοντας το νόμο» που εξέλισσεται τώρα στη Βαγδάτη εμπειρίζει τη δημιουργία μερικών αμερικανικών θέσεων μέσα σε αστικές περιο-

του 3ου θωρακισμένου συντάγματος στις αρχές του 2005, όταν κτίστηκε ένα τείχος οχτώ ποδιών γύρω από την πόλη για να εμποδίζει τις μετακινήσεις ανταρτών και όπλων. Ο στρατηγός Πετράους Θεώρησε την επιχείρηση επιτυχημένη αν και η Ταλ Αφάρ, που βρίσκεται κοντά στα συριακά σύνορα, πέρασε ξανά υπό τον έλεγχο των ανταρτών.

Η επιχείρηση «Επιβάλλοντας το νόμο» που εξέλισσεται τώρα στη Βαγδάτη εμπειρίζει τη δημιουργία μερικών αμερικανικών και ιρακινών αντρών στην πόλη της Αλ Κάιντα στο Ιράκ. Κατάγονται από τις περιοχές που θα περιτεχθούν και θα αποκτήσουν, αν δεν ανακαλυφθούν, και αυτοί τις νέες ταυτότητες. Θα «εγκλειστούν» μαζί με τους αλλούς.

Θεωρητικά, οι αμερικανικές δυνάμεις θα μπορούν τότε να επικεντρωθούν στη δημιουργία αυτού που ο στρατός αποκαλεί «ασφαλές περιβάλλον». Όμως οι αντάρτες δεν είναι ξένοι, παρά την παρουσία της Αλ Κάιντα στο Ιράκ. Κατάγονται από τις περιοχές που θα περιτεχθούν και θα αποκτήσουν, αν δεν ανακαλυφθούν, και αυτοί τις νέες ταυτότητες. Θα «εγκλειστούν» μαζί με τους αλλούς.

Ενας πρώην Αμερικανός αξιωματικός στο Βιετνάμ, που έχει βαθιά γνώση των σχεδίων του στρατηγού Πετράους, είναι πολύ επιφυλακτικός για τα πιθανά αποτελέσματα. «Πριν από όλα, είπε, κάθε Σουνίτης που υπηρετεί στον ιρακινό στρατό είναι να προσπαθήσουν να καταστρέψουν κάποια βάση υποστήριξης από το Κουβέιτ στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό. Το ίδιο θα κάνουν και μέσα στη Βαγδάτη, εξαναγκάζοντας μεγαλύτερη χρήση ελικοπτέρων. Τα ελικόπτερα θα είναι ευάλωτα καθώς θα προσγειώνονται στις βάσεις υποστήριξης της Βαγδάτης, έχοντας μεγάλη χρηματοποίηση της περιοχής. Οι εχθροί θα καταστρέψουν όσο περισσότερα που μπορεί. Το δεύτερο μέρος του σχεδίου τους θα είναι να προσπαθήσουν να καταστρέψουν κάποια βάση υποστήριξης της Βαγδάτης, έχοντας μεγάλη επιλογή. Προσπαθούν να σώσουν τις οικογένειές τους από την πείνα και τα αντίποινα. Κάποτε μπο-

Εναλλαγή

«Ολα τριγύρω αλλάζουνε
κι όλο τα ίδια μένουν».

Πριν από τέσσερα χρόνια η ΝΔ του Κ. Καραμανλή, χρησιμοποιώντας ως βασικό προεκλογικό μότο το «κάτω οι κλέφτες» κατήγαγε μια άνετη εκλογική νίκη επί του ΠΑΣΟΚ των Συμίτη-Γιωργάκη, βιθίζοντάς το σε μια κρίση που όλοι οι αστοί πολιτικοί αναλυτές προεξωφλούσαν ότι θα είναι ιδιαίτερα παρατεταμένη.

Μέχρι πριν από 50 μέρες η ΝΔ του Κ. Καραμανλί έδειχνε να βαδίζει σε μια δεύτερη άνετη εκλογική νίκη, καθώς το ΠΑΣΟΚ του Γ. Παπανδρέου δεν μπορούσε να αποκομίσει αντιπολιτευτικά οφέλη. Δεν επεδίωξε καν να αποκομίσει αντιπολιτευτικά οφέλη, καθώς σε όλα τα μεγάλα μέτωπα που άνοιξε η κυβέρνηση (τελευταίο παράδειγμα το μέτωπο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση) το ΠΑΣΟΚ ακολούθησε γραμμή συναίνεσης, γραμμή... συμπολιτευόμενης αντιπολίτευσης.

Και ξαφνικά ξέσπασε το σκάνδαλο των ομολόγων και πήρθαν τα πάνω κάτω. Με μια γραμμή σ'αλα Καραμανλί και κεντρικό μότο το «κάτω οι κλέφτες», το ΠΑΣΟΚ του Γ. Παπανδρέου καλύπτει ταχύτατα τη διαφορά (όπως αυτή καταγράφεται στα γκάλοπ) και αν οι εκλογές γίνονταν τώρα θα είχαμε ένα... ντέρομπι αιωνίων.

Στο πιο πρόσφατο γκάλοπ (της VPRC για το συγκρότημα Αλαφούζου) το 73% θεωρεί πώς στην υπόθεση των ομολόγων κάποιοι χρηματίστηκαν, ενώ το μεγαλύτερο ποσοστό (30%) θεωρεί ότι χρηματίστηκαν όλοι (στελέχη της κυβέρνησης, των ασφαλιστικών ταμείων και των χρηματιστηριακών εταιριών). Αυτό που καταγράφει το γκάλοπ δεν πρέπει να απέχει καθόλου από την πραγματικότητα. Ακόμα και αν κάποιος δεν γνωρίζει το πώς υποδέχονται τα λαϊκά στρώματα τέτοια σκάνδαλα, αρκεί να στήσει αυτί σ' ένα καφενείο για να διαπιστώσει την ομοφωνία και τη χλεύη με την οποία αντιμετωπίζεται ο δυστυχής δεξιός που θα δοκιμάσει να υποστηρίξει την κυβερνητική γραμμή.

Αν όμως γίνονταν σήμερα εκλογές, ανεξάρτητα από το αν θα τις κέρδιζε η ΝΔ ή το ΠΑΣΟΚ, το βέβαιο είναι ότι περισσότεροι από το 80% των ψηφοφόρων θα ψήφιζαν το ένα από τα δύο μεγάλα κόμματα εξουσίας. Αν μάλιστα κέρδιζε το ΠΑΣΟΚ θα είχαμε επανάληψη της ιστορίας του 2004. Είναι πάρα πολύ πιθανό ότι η επόμενη εναλλαγή, όποτε κι αν αυτή γίνει, από το «κάτω οι κλέφτες» θα συνοδεύεται, αν στο μεταξύ δεν αλλάξει κάτι. Το σύστημα θα ισορροπίσει ομαλά, χωρίς τριγμούς, χωρίς καν μια πολιτική κρίση. Η κυβερνητική εναλλαγή θα λειτουργήσει σαν βαλβίδα ασφάλειας, εκτονώνοντας τα όποια στοιχεία κρίσης, όπως έγινε και το 1993 και το 2004.

Τι είναι αυτό που θα μπορούσε ν' αλλάξει τα δεδομένα; Η απάντηση που δίνουν τα κόμματα της καθεστωτικής Αριστεράς είναι γνωστή: «Να σπάσει ο δικομματισμός, να αλλάξουν οι πολιτικοί συσχετισμοί» (παναπεί: «να ενισχυθούμε εμείς»). Για να μην πάμε στη γνωστή πονεμένη ιστορία του 1989-90 (που τα κόμματα αυτά συμμετείχαν σε δυο διαδοχικές κυβερνήσεις και ψήφισαν σωρεία αντεργατικών μέτρων), ας ρίξουμε μια ματιά στη σημερινή Ιταλία για να μη μας μείνει αμφιβολία. Τα δεδομένα θα μπορούσαν ν' αλλάξουν μόνο αν οι εργαζόμενοι έγκατέλειπαν το ρόλο του παθητικού θεατή και του ανά διαστήματα ψηφοφόρου και πρόβαλαν στο προσκήνιο ως ο αποφασιστικός παράγοντας των εξελίξεων.

■ Βάστα με να σε βαστώ

Μισή σελίδα αφέρωσε ο «Ριζοπάστης» της 4.4.07 στη σύκεψη της ΓΣΕΕ για τη διαχείριση των αποθεματικών των αισφαλιστικών ταμείων, που είχε γίνει την προηγούμενη μέρα. Για τη σύκεψη της ΑΔΕΔΥ, όμως, που έγινε την ίδια μέρα, δεν έγραψε λέξη. Κι ας είχε μεγαλύτερη σημασία, δεδομένου ότι το ΤΕΑΔΥ είναι ευδύνης της ΑΔΕΔΥ. Γιατί; Γιατί η ιστορία του ΤΕΑΔΥ κάνει τζίζ, αφού ένας από τους πέντε εκπροσώπους της ΑΔΕΔΥ στο ΤΕΑΔΥ είναι συνδικαλιστής του Περισσού και ψήφισε και αυτός, όπως και όλοι οι άλλοι υπέρ του απατεωνίστικου δομημένου ομόλογου. Τι να πει, λοιπόν, ο Περισσός; Να φτύσει την ΑΔΕΔΥ, δα φτύσει τα μούτρα του. Άκολουθεί, λοιπόν, το δόγμα «βάστα με να σε βαστώ, ν' ανεβούμε το βουνό». Οταν πρόκειται για βρομιές σε βάρος των εργαζόμενων, που τις έχουν κάνει όλοι μαζί, ο Περισσός ξέρει να τιμά την εργατοπατερική αλληλεγγύη. Αν τη βρομιά την είχαν κάνει μόνο οι άλλοι, δα είχαν σηκωθεί τα καταννελτικά φλάμπουσα.

■ <Την πατήσαμε>

Πάιροντας το πιο αδώδι ύφος μας, ρωτήσαμε τον εκπρόσωπο του Περισσού στη διοίκηση της ΑΔΕΔΥ Δ. Αγκαθανάκη: Μα καλά, εσείς που φωνάζετε «όχι στο χρηματιστηριακό τζόγο», πώς ψηφίσατε στο ΤΕΑΔΥ υπέρ της αγοράς δομημένου ομολόγου, που εξ ορισμού έχει υψηλό ρίσκο; «Την πατήσαμε», ήταν η αφοπλιστική του απάντηση. Τόσο απλά! Ελα όμως που εμάς δεν μας αρέσουν τα απλά και τα εύκολα. Αν «την πατήσανε», τότε υπάρχουν πολιτικές ευδύνες και στην πλευρά της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και τη δικιά τους. Το ίδιο ακριβώς δεν λέει η κυβέρνηση για τα δικά της στελέχη («ανίδεες διοικήσεις»); Σ' αυτή την περίπτωση, μια ταξική συνδικαλιστική δύναμη βγαίνει και δίνει ανοιχτά εξηγήσεις στους εργαζόμενους και τιμωρεί τον εκπρόσωπό της που «την πάτησε». Οχι μόνο δεν το κάνουν αυτό, αλλά προσφέρουν πολιτική κάλυψη και στην υπόλοιπη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Σ' αυτή την περίπτωση δύο τινά μπορούμε να σκεφτούμε. Πρώτο, ότι ο εκπρόσωπος του Περισσού στο ΔΣ του ΤΕΑΔΥ δεν ενήργησε ατομικά, αλλά μετά από συνεννόηση με την παράταξή του.

Δεύτερο, ότι δεν «την πάτησαν» καθόλου, γιατί σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν «την πατάς». Ή παιζεις στο χρηματιστηριακό τζόγο, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, ή όχι. Επομένως, νομιμοποιούμαστε να ρωτήσουμε: ποιο ακριβώς ήταν το τίμημα του «πατήματος»;

■ Η σταύρωση του Σάββα και κάποιες... απορίες

Παραβιάζοντας ελαφρώς το χρονικό της χριστιανικής μυδολογίας, ο υφουργός Υγείας Θ. Γιαννόπουλος κάρφωσε τον συνάδελφο του Σ. Τσιπουρίδη στο σταυρό του μαρτυρίου Μεγάλη Τε-

Ετοι, με το αζημίωτο το έκανε; Διότι τη δικαιολογία του διοικητή («δεν κέρδισε, αλλά και δεν ζημιώθηκε το νοσοκομείο») δεν την τρώνε ούτε... κατόκες που έχουν εκπαιδευτεί να μασάνε ταραμά. Την έψαξε αυτή την πλευρά ο υφυπουργός Γιαννόπουλος; Οχι βέβαια. Υποχρεώνοντας τον διοικητή σε παραίτηση ουσιαστικά κουκούλωσε το σκανδαλάκι. Κανονικά, δα έπρεπε να τον δέσει σε διαθεσιμότητα, να διατάξει ΕΔΕ και ταυτόχρονα να στέλει την υπόθεση στον εισαγγελέα. Η δεύτερη απορία είναι πιο σοβαρή: θα δείσει ο υφυπουργός Γιαννόπουλος να δώσει απάντηση στις τεκμηριωμένες καταγγελίες που έχουν γίνει από τις στήλες της «Κ» για τις κομπίνες με τις αδειοδοτήσεις ιδιωτικών διστηντικών κέντρων; Εδώ

■ Κατόπιν εορτής και ενοχής

Συμβολική κατάληψη στα γραφεία της χρηματιστηριακής εταιρίας «Ακρόπολις» οργάνωσε το ΠΑΜΕ στις 4 Απρίλη. «Ν.Δ.-ΠΑΣΟΚ πλουτοκρατία ληστεύουν τα Ταμεία - Ούτε ευρώ στον "Τζόγο" - Δώστε πίσω τα κλεμμένα», έγραφε το πανό που κρέμασαν. Καλή η προπαγάνδα, αλλά χρειάζεται και λίγη ταύπα. Πριν κάνουν τέτοιες προπαγανδιστικές κινήσεις, δε νομίζουν ότι πρέπει να εξηγήσουν στους εργαζόμενους το λόγο για τον οποίο (και) ο εκπρόσωπος του ΠΑΜΕ στο ΔΣ του ΤΕΑΔΥ δεχόταν να ενημερώνει το ΔΣ ο Πρινιτάκης της «Ακροπόλεως» [δηλαδή ένας εκπρόσωπος του χρηματιστηριακού Τζόγου έγινε αποδεκτός ως σύμβουλος επενδύσεων του Ταμείου] και γιατί υπερηφίσεις την αγορά του Τζογαδόρικου-κομπιναρίου ομόλογου; Ή μήτως με προπαγανδιστικές κινήσεις σαν αυτή τη συμβολική κατάληψη δέλουν να κρύψουν αυτό ακριβώς το γενόντος;

σε δέλω, κυρ-Θανάση. Γιατί οι παράνομες αδειοδοτήσεις γίνονται στην «αυλή» σου και εμπλέκεσαι έμμεσα και άμεσα.

■ Κουκούλωμα

Εντάξει, το καταλαβαίνουμε πως η Ντόρα και ο Μεϊμαράκης βρήκαν την ευκαιρία να καρφώσουν τον Ρουσόπουλο (που τους κάθεται στο λαιμό καθώς έχει καταφέρει, αν και «εκ μεταγραφής», να συγκεντρώσει τόση εξουσία στα χέρια του και να είναι ο μόνος υπουργός με έδρα το Μαξίμου και καθημερινή επικοινωνία με τον Καραμανλή). Η απορία μας είναι άλλη. Αυτή η επιτροπή επικοινωνιακής διαχείρισης κρίσεων τη ακριβώς δα κάνει; Ρητορικά, βέβαια, χρησιμοποιούμε τη λέξη «απορία». Είναι σαφής ο ρόλος του οργάνου που προτείνουν: να κουκουλώνει πιο αποτελεσματικά τα σκάνδαλα που ξεσπούν. Πώς; Προσεγγίζοντας εκείνους που ελέγχουν την ενημέρωση. Δηλαδή τους βαρόνους των μίνια ή «νταβατζήδες» (για να δυμηδούμε τη διάλεκτο Μπαΐρακτάρη, που ουδείς πλέον στο κυβερνητικό στρατόπεδο μιλάει).

■ Αχόρταγοι

Την ίδια στιγμή που προβλέπουν συνέχιση της προκλητικής κερδοφορίας τους (αύξηση καθαρών κερδών κατά 25% το χρόνο προβλέπει η Eurobank για το χρονικό διάστημα 2007-9, μέση ετήσια αύξηση 24% προβλέπει η Πειραιώς μέχρι το 2010), οι τραπεζίτες ζητούν «άρση των εμποδίων που στρέβλωνται την οικονομία», όπως οι «καδυστερήσεις στην ουσιαστική μεταρρύθμιση του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης» και η «απελευθέρωση της αγοράς εργασίας».

■ Επιστήμονες και φραπελιά

Ουδέν πρόβλημα για το ΕΣΡ από τις εκπομπές της Δρούζα για τις φραπελίες. Και γιατί παρακαλώ; Διότι σ' αυτές πήραν μέρος και επιστήμονες! Η υποκρισία εδώ περισσεύει, αν αναλογιστούμε ότι το ΕΣΡ πήρε απόφαση να κλείσει το ραδιοσταδιό BEST, επειδή ο Ψαριανός έριξε μερικά μπινελίκια στους δεσποτάδες. Πέρα απ' αυτό, όμως, είναι γεγονός ότι επιστήμονες όπως ο καθηγητής Κρεμαστινός είχαν συμμετάσχει στις εκπομπές της Δρούζα. Το έκαναν γιατί πληρώδηταν για την εμφανισή τους ή απλώς για προβολή (που κι αυτή δεν στερείται οικονομικού υπόβαθρου); Οποια κι αν είναι η απάντηση, το αποτέλεσμα είναι το ίδιο.

■ Και σ' ανώτερα

Και επικεφαλής της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας, εκτός από επικεφαλής εισαγγελέας της Δίωξης Οργανωμένου Εγκλήματος τοποθετήθηκε ο Δημήτρης Παπαγγελόπουλος. Μπορεί η δεύτερη δέση να είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, όμως το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο έκρινε ότι ο Δημητράκης είναι βιονικός και μπορεί να τα καταλάβει όλα. Εμείς πάντα το λέγαμε ότι αυτό το παιδί δια πάει μπροστά, διότι έχει μεγάλο ταλέντο στο παρασκήνιο και τις δημόσιες σχέσεις. Εδώ είχε καταφέρει να μοστράρει ως πρώτη μούρη επί ΠΑΣΟΚ, ενώ ήταν πάντοτε καραμπινάτος δεξιός. Από τότε που βγήκαν οι δικοί του δεν τον κρατάει τίποτα. Εμείς ένα ερώτημα δέλουμε να του δέσουμε: Είσαι σίγουρος, Δημήτρη, ότι κανένα κρυφό κασετόφωνο δεν έχει καταγράψει εκείνες τις συζητήσεις σου με δημοσιογράφους, στις οποίες κατηγορούσες τον Διώτη ότι έχασε πως είναι εισαγγελέας και ενεργεί σαν μπάτσος, έχοντας εγκατασταθεί στη ΓΑΔΑ; Πάντως, μια χαρά σε βόλεψε το γραφείο του Διώτη. Αλήθεια, έκανες και μια ανακαίνιση ή τ' άφησες όπως το βρήκες;

■ Συμβαίνουν και... αλλαχού

Κι εμείς οι αφελείς που νομίζαμε ότι λαμόγια και λαμογιές υπάρχουν μόνο στη βαλκανική μας γειτονιά. Ετσι δεν προσπαθούν να μας πείσουν οι προπαγανδιστές του αναπτυγμένου καπιταλισμού (περισσότερο οι οπαδοί του νεοφιλελευθερισμού), αγνώντας τα σκάνδαλα που ξεσπούν από καιρό εις καιρό στις μητροπόλεις του ιμπεριαλισμού: «Εσφαλα, ζήτω συγγνώμη», δήλωσε ο πρόεδρος της Πλαγκόσμιας Τράπεζας, Πολ Γουλφοβίτς, γνωστό «γεράκι» της διοίκησης Μπους και δεωρητικός της επιθετικής πολιτικής των ΗΠΑ. Τι έκανε ο Πολ; Είχε μια γκομενίτσα και έδωσε εντολή να της αυξήσουν το μισό στα 200 χιλιάδες δολάρια το χρόνο. Άλλα, με ένα μεα culpa καθάρισε.

◆ «Ούτε για το "Σαμίνα Εξπρές" είχε ευθύνη η τότε κυβέρνηση Σημίτη, ούτε για το "Sea Diamond" έχει καμία ευθύνη σήμερα η κυβέρνηση Καραμανλή». Συνεπής στο καθήκον του ο Πρετεράκος δίνει «γραμμή» από το «Βήμα», την... εφημερίδα του λαού.

■ Δομημένα Ομόλογα

Η κυβέρνηση της ΝΔ όχι μόνο γνώριζε, αλλά και παραβίασε την ισχύουσα νομοθεσία

Οι υπουργοί Γ. Αλογοσκούφης και Σ. Τσιτουρίδης καθώς και ο υφυπουργός Π. Δούκας εξακολουθούν να ισχυρίζονται, ότι δεν γνώριζαν για την αγορά των δομημένων ομολόγων από το ΤΕΑΔΥ και άλλα Ασφαλιστικά Ταμεία, διότι αυτά μπορούν να αγοράζουν ελεύθερα ομόλογα, μετοχές και άλλα «επενδυτικά» προϊόντα. Ισχυρίζονται ακόμη, ότι υπάρχει κενό στο θεσμικό πλαίσιο «αξιοποίησης» της περιουσίας των Ασφαλιστικών Ταμείων. Σε άλλες στήλες της εφημερίδας μας καταδεικνύουμε για μια ακόμη φορά τη ληστρική πολιτική σε βάρος των αποθεματικών των Ασφαλιστικών Ταμείων, που καταδικούνται από την αγορά μετοχών κ.λπ.

Μείον να αυξήσει το πιοσσοτό αυτό, πρέπει να βγει Κοινή Υπουργική Απόφαση. Παρακάτω θα αναφέρουμε ενδεικτικά Ασφαλιστικά Ταμεία που έχουν ζεπεράσει το 13,8% των αποθεματικών τους για την αγορά μετοχών κ.λπ.

Ας δούμε ποιες διαδικασίες πρέπει να τηρούνται κατά την αγοραπωλησία των μετοχών, αμοιβαίων κεφαλαίων, δομημένων ομολόγων κ.λπ. Παραθέτουμε ένα μεγάλο απόσπασμα της ΚΥΑ «για τη διαδικασία διενέργειας επενδύσεων και ρευστοποίησεων των κινητών αξιών» παρ. 3 του κεφαλαίου Α:

«Α. Επενδύσεις σε κινητές αξίες

Οι Ασφαλιστικοί Φορείς ευθύνονται να τηρούνται κατά την αγοραπωλησία των μετοχών των Ασφαλιστικών Ταμείων από διάφορες τις κινητές αξίες και έτσι δεν χρειάζεται να αποδείξουμε και εδώ υπέρ ποιων συμφερόντων αξιοποίησης για την αγοραπωλησία των μετοχών των Ασφαλιστικών Ταμείων, όπως τα Ταμεία μπορούν να αγοράζουν ελεύθερα ομόλογα και γ' αυτό αγνοούσαν τις αγορές των δομημένων ομολόγων, καταφεύγοντας στην παράθεση μακροσκελών αποσπασμάτων από την Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) του 2002 «Για τον καθορισμό κανόνων επενδυτικής συμπεριφοράς για την αξιοποίηση της κινητής περιουσίας των Ασφαλιστικών Ταμείων».

1. Ανάλυση των εξής στοιχείων του ενεργητικού τους: (σ.σ. απαριθμούνται τα στοιχεία εκείνα που συνιστούν τα περιουσιακά στοιχεία του Ασφαλιστικού Ταμείου, δηλαδή καταθέσεις στις τράπεζες, χρεωγραφα και ακίνητη περιουσία).

3. Είδος και κατηγορίες επενδύσεως

4. Ποσό ανά κατηγορία επενδύσεως.

Η Επιτροπή ελέγχει την τήρηση των διατάξεων του νομοθετικού πλαισίου που διέπει τις επενδύσεις των Ασφαλιστικών Φορέων σε κινητές αξίες και των κανόνων της επενδυτικής συμπεριφοράς. Σε περίπτωση παραβίασης αποστέλλεται στο τέλος κάθε μήνα σχετικό πόρισμα στο υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

B. Ρευστοποίησης κινητών αξιών

Οι ρευστοποίησεις κινητών αξιών πραγματοποιούνται και γνωστοποιούνται με την ίδια ως άνω διαδικασία που προβλέπεται και για τη διενέργεια των επενδύσεων.

Οι υπουργοί ισχυρίζονται ότι τα ΔΣ των Ταμείων αποφάσιζαν για αγορές δομημένων ομολόγων και δεν τους ενημερώναν. Ψεύδονται απροκάλυπτα. Γιατί σύμφωνα με την ΚΥΑ, που το κείμενό της παραθέτει παραπάνω, το ΔΣ για κάθε εντολή που δίνει στην Τράπεζα της Ελλάδας (στην οποία έχει τις καταθέσεις του το Ασφαλιστικό Ταμείο) για να ρευστοποίησει μέρος των καταθέσεων αυτών για την αγορά μετοχών, είναι υποχρεωμένο να ενημερώνει ταυτόχρονα την Επιτροπή και τον υπουργό Εργασίας, δηλαδή τον Σ. Τσιτουρίδη. Υποχρεώνεται να τον ενημερώνει ακόμη για τις καταθέσεις του στις τράπεζες, τα ακίνητα, καθώς και για τις καταθέσεις του σε χρεώγραφα. Το ΔΣ υποχρεώνεται ακόμη να ενημερώνει τον υπουργό Εργασίας. Πάσα ακριβώς ομόλογα σταθερού επιτοκίου πρόλαβαν να ξεφορτωθούν οι Αλογοσκούφης, Δούκας και Τσιτουρίδης δεν το γνωρίζουμε. Εναίναι όμως σήγουρο. Οι κύριοι αυτοί είχαν σκοπό να ξεφορτωθούν τη συντριπτική πλειοψηφία των ομολόγων σταθερού επιτοκίου. Μ' αυτή την κίνηση ήθελαν να φορτώσουν μέρος του δημόσιου χρέους στα Ασφαλιστικά Ταμεία.

Από την ανάγνωση και μόνο, λοιπόν, της Κοινής Υπουργικής Απόφασης του 2002 γίνεται φανερό και στον πιο δύσπιστο, ότι η κυβέρνηση της ΝΔ υποχρέωσε τα ΔΣ των Ασφαλιστικών Ταμείων να πουλήσουν μέρος των «ακριβών» ομολόγων του δημόσιου και ν' αγοράσουν δομημένα ομόλογα, προκειμένου να μειώσει το δημόσιο χρέος σε βάρος των αποθεματικών των Ταμείων. Και βέβαια, χαρίζονται υπερκέρδη σ

■ Αμάρτησε για το γαμπρό του

«Οπωσδήποτε οι διοικήσεις των Ταμείων φταίνε. Το ερώτημα είναι ποιος τοποθέτησε τις διοικήσεις των Ταμείων και ποιος τις ελέγχει. Αν υπάρχουν ευθύνες, αυτές βρίσκονται στο υπουργείο Εργασίας», δήλωσε στο ραδιόφωνο του «Άλφα» ο Μιλτιάδης Εβερτ. Παραφράζοντας τίτλο του παλιού ελληνικού εμπορικού κινηματογράφου, θα λέγαμε «αμάρτησε για το γαμπρό μου». Πονηρός ο Εβερτ ξέρει πως όσο το σκάνδαλο παραμένει στην επικαιρότητα και η κυβέρνηση επιλέγει την μη αποτελεσματική αμυντική στάση («δεν υπάρχουν πολιτικές ευθύνες», «δεν υπάρχει γενικό σκάνδαλο», «για μεμονωμένες περιπτώσεις φταίνε αποκλειστικά οι διοικήσεις των Ταμείων») τόσο τα βέλη θα αγγίζουν το γαμπρό του, υφυπουργό Πέτρο Δούκα, που ήταν αυτός που εξέδιδε τα δομημένα ομόλογα.

Στη συνέντευξη Τύπου, με την οποία ο Αλογοσκούφης εβδόμηδε μπροστά τη διαδικασία κουκουλώματος, ενώ δεν παρέλειψε να καλύψει τον Τσιτουρίδη, άφησε εντελώς ακάλυπτο τον υφυπουργό του Π. Δούκα, δηλώνοντας ότι ο διοικός (δηλαδή ο Αλογοσκούφης) ουδέποτε αναμίχθηκε στην έκδοση των δομημένων ομολόγων και ουδέποτε υπέγραψε την έκδοσή τους (άρα, αποκλειστικά υπεύθυνος είναι ο Δούκας). Μάλιστα, δεν είχε μαζί του στη συνέντευξη Τύπου τον υφυπουργό του, όπως συνηθίζεται κάθε φορά που θα θιγούν ζητήματα συναρμοδιότητας. Αν σκεφτούμε δε, ότι η συγκεκριμένη συνέντευξη προσδιορίστηκε με θέμα «Ένημέρωση για την προείδηση της οικονομίας το πρώτο τρίμηνο του 2007» (άσχετα αν οι πάντες γνωρίζουν ότι το θέμα των Ταμείων θα τη μονοπάλουσε), θα έπρεπε να έχει μαζί του όλους τους υφυπουργούς (Δούκα, Φώλια, Μπέζα), όπως έχει κάνει σε όλες τις ανάλογες συνέντευξεις Τύπου στο παρελθόν. Επιστρέψτε όμως στην άνεση να τον αδειάσει, απαντώντας στα δημοσιογραφικά ερωτήματα, χωρίς ο Δούκας να είναι εκεί και να έχει τη δυνατότητα να υπερασπιστεί τον εαυτό του.

Ανέλαβε, λοιπόν, να καθαρίσει για πάρτη του γαμπρού ο «μπαμπάς». Κατά τον Εβερτ, πολιτικά αποτελεσματική θα ήταν μόνο μια επιλογή αποδιοπιτών τράγων. Και βέβαια, επειδή ουδέποτε θα ήθελε να δει το γαμπρό του σ' αυτή τη θέση, υποδεικνύει ευθέως τον Τσιτουρίδη. Συνηθισμένα πράγματα στη λειτουργία των αστικών κομμάτων, στα οποία ανθούν οι κλίκες, τα «λόμπι» και το «θάνατός σου η ζωή μου».

■ Σφαγή για τα μάτια του Ζόγου

«Τα δομημένα ομόλογα είναι που τιμολογήθηκαν με αισχροκερδείς τιμές και έρευνα πραγματική σε τράπεζες δε γίνεται. Γίνεται μόνο σε χρηματιστηριακές». Αυτά που έγιναν από κάποιες χρηματιστηριακές εταιρίες είναι πταίσματα μπροστά στις αισχροκερδείς τιμολογήσεις και στην απόκρυψη των κινδύνων που έχουν κάνει αυτοί που πουλήσαν τα ομόλογα, που είναι είτε ξένες τράπεζες είτε ελληνικές. Άλλωστε, «οι χρηματιστηριακές ούτε το 0,5% της αγοράς δεν έχουν».

Η δήλωση έγινε από τον πρόεδρο του συνδικάτου των χρηματιστηριακών εταιριών (ΣΜΕΧΑ) Αλ. Μωραΐτάκη και είναι δηλωτική του όγριου καυγά που έχει ξεσπάσει ανάμεσα στις τράπεζες και τις χρηματιστηριακές εταιρίες. Προσπαθώντας να ελέγξει το σκάνδαλο η κυβέρνηση στριμώχνει τις χρηματιστηριακές, που είναι ο αδύναμος κρίκος του κυκλώματος, και αφήνει στο απυρόβλητο τις πανίσχυρες τράπεζες, οι οποίες είναι αυτές που ανοιλάμβαναν την έκδοση των δομημένων ομολόγων και τα πλαστάζαν, με ενδιάμεσους τους χρηματιστές που έπαιρναν το μικρότερο μέρος της λείας, στα κορόϊδα-πελάτες των ασφαλιστικών ταμείων (που ήταν «ψημένα»

για την αγορά χάρη σε παρασκηνιακές κυβερνητικές εντολές).

■ Vertigo (1)

Έχουν χάσει κάθε επαφή με την πραγματικότητα τα κυβερνητικά στελέχη. Ειδικά ο Αλογοσκούφης αποδεικνύει καθημερινά ότι είναι εντελώς πρωτάρης στη διοχείριση πολιτικών κρίσεων σαν κι αυτή που έχει ξεσπάσει μετά τις αποκαλύψεις για την καταλήστευση των ασφαλιστικών ταμείων. Προσέξτε εκτιληκτικό δελτίο Τύπου που εξέδωσε το γραφείο του υπουργείου του στις 13 Απρίλη:

«Αναφορικά με πρωτοσέλιδο παραπλανητικό τίτλο απογευματινής εφημερίδας, που αποδίδει στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γ. Αλογοσκούφη την έκφραση "Άς πρόσεχαν τα Ταμεία", από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών εκδόθηκε ή ακόλουθη ανακοίνωση: "Ουδέποτε ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γ. Αλογοσκούφης χρησιμοποίησε την έκφραση που του αποδίδεται στον τίτλο της εφημερίδας. Η χρησιμοποίηση παραπλανητικών τίτλων για πολιτικές σκοπιμότητες δεν βοηθά στην έγκυρη ενημέρωση της κοινής γνώμης"».

Η αντιπολιτεύμενη εφημερίδα απέδωσε με απόλυτη ακρίβεια το νόημα των όσων είχε πει την προηγούμενη μέρα ο Αλογοσκούφης σε συνέντευξη Τύπου. Τι είπε; Οτι το κράτος δεν είναι σύμβουλος επενδύσεων των ασφαλιστικών ταμείων και ότι οι επενδύσεις σε χρηματιστηριακά προϊόντα πάντοτε εμπειρίχουν ρίσκο. Τι σημαίνει αυτό; Άς πρόσεχαν τα Ταμεία! Αντί, λοιπόν, να το βουλώσει, κάνοντας -κατά το κοινώς λεγόμενο- τον κουτό (κάπως αλλιώς το λέμε, αλλά άντε να μην το γράψουμε), εβγαλει ανακοίνωση, προσφέροντας νέο υλικό στον αντιπολιτευτικό λόγο.

■ Vertigo (2)

Ακόμη πιο εκπληκτική είναι μια απόφαση που (κατ' εντολήν Αλογοσκούφη) πήρε ο Τσιτουρίδης. Ιδού η σχετική ανακοίνωση:

«Ο Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Σάββας Τσιτουρίδης διέταξε σήμερα τη διενέργεια ειδικού ελέγχου σε όλους του εποπτεύμενους από το Υπουργείο Απασχόλησης Ασφαλιστικούς Φορείς, με αντικείμενο την εκτίμηση της εύλογης αξίας αγοράς σύνθετων ομολόγων ελληνικού δημοσίου και τραπεζών που αγοράστηκαν από τους ανωτέρω φορείς έως και σήμερα. Ο έλεγχος θα διεξαχθεί από ομάδα εξεδικευμένων ελεγκτικών εταιριών που θα επιλεγούν μετά από πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος που θα πραγματοποιηθεί από το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας την προσεχή εβδομάδα. Ο έλεγχος αυτός είναι ανέξαρτης και επιπρόσθετος των επι μέρους ερευνών και ελέγχων που αυτονόητα πραγματοποιούν ή οφελούν να πραγματοποιήσουν οι ίδιοι οι ασφαλιστικοί οργανισμοί για τα θέματα αυτά».

Αφού -σύμφωνα με τα όσα υποστηρίζουν οι Αλογοσκούφης-Τσιτουρίδης- η κυβέρνηση δεν είναι σύμβουλος των Ταμείων, τα οποία αυτοδιοικούνται και αποφασίζουν με τα ΔΣ τους τις επενδύσεις που θα κάνουν (ο κυβερνητικός ελεγχος -λένε- περιορίζεται μόνο στο νην υπερβαίνουν το 23% που δικαιούνται να τοποθετούν σε χρηματιστηριακά προϊόντα), με ποιο δικαίωμα διοτάζει αυτό τον έλεγχο ο Τσιτουρίδης; Αν έχει το δικαίωμα ελέγχου (άρα και την υποχρέωση), γιατί τον κάνει τώρα, κατόπιν εορτής, και δεν τον έκανε προληπτικά, για να προστατεύσει τις «ανιδέες διοικήσεις» από τους «άπληστους χρηματιστές» (λόγια του Αλογοσκούφη, μην το ξεχνάμε); Τι θα εισφέρει ο εκ των υστέρων έλεγχος, παράλληλα με τους άλλους ελέγχους που (υποτίθεται ότι) γίνονται;

ΥΓ: Το παραδίκι που θα εισπράξουν οι εταιρίες ορκωτών λογιστών θα το πληρώσει το υπουργείο ή τα Ταμεία;

Kαι οι πλέον αφελείς πολιτικές κατάλαβαν πως, μετά από ένα μήνα αιμηρανίας, παλινωδιών και πανικόβλητης άμυνας και έχοντας χάσει εντελώς τη μπάλα, η κυβέρνηση, με εντολή του Καραμανλή, έβαλε μπροστά την επιχείρηση συγκάλυψης του σκανδάλου της καταλήστευσης των ασφαλιστικών ταμείων με τα δομημένα (ή σύνθετα) ομόλογα. Με το που γύρισε από το δεκαπενθήμερο ταξίδι του σε Αμερική και Αυστραλία (φρόντισε να εξαφανιστεί όσο περισσότερο μπορούσε), ο Αλογοσκούφης κλήθηκε στο Μαξίμου και του ζητήθηκε να σταματήσει να αδειάζει τον Τσιτουρίδη και να βάλει μπροστά την επιχείρηση συγκάλυψης. Ο Καραμανλής αποφάσισε τελικά να μην ξεφρονθεί τον Τσιτουρίδη ή άλλο πολιτικό πρόσωπο, αλλά να διαχειριστεί την κρίση, πιστεύοντας ότι τίποτα καινούργιο δεν πρόκειται να προστεθεί και επιχειρείται σε βάση της σημερινές τιμές, δηλαδή μετά την άνοδο του χρηματιστήριου από το 2003 μέχρι σήμερα. Αν ακολουθήθη η μέθοδος

στο θεσμικό πλαίσιο των Ταμείων, χωρίς καν να έχει δίπλα του τον «ακόθι ύλην αρμόδιο» Τσιτουρίδη. Στον τελευταίο, που πρέπει να αισθάνεται τρισευτικός καθώς έσωσε την κορέκλα και την πολιτική καριέρα του, ανατέθηκε η βρόμικη δουλειά. Να δώσει στη δημοσιότητα κάποιοι στοιχεία για τις απώλειες των Ταμείων την περίοδο που το ΠΑΣΟΚ ροκάνιζε τα αποθεματικά τους στο χρηματιστήριο, σε μια προσπάθεια να αλλάξει την ατζέντα και να αναγκάσει το ΠΑΣΟΚ να χαμηλώσει τους τόνους. Όμως, ήταν τόσο άθλια η εμφάνιση του στη συνέντευξη Τύπου της περασμένης Τρίτης και τόσο φτηνιάρικα τα επιχειρη-

μάτα που επιστράτευσε, που μόνο ζημιά έκανε και στον εισαγόμενο τον Καραμανλή, έβαλε μπροστά την κυβέρνηση. Γιατί όταν μιλάς μετά από 50 μέρ

συγκάλυψης της ληστείας

δος της σπηλιαίσ καταγραφής, τότε θα έπρεπε να γίνει και μια καταγραφή σήμερα για την πορεία των επενδύσεων των Ταμείων στα δομημένα ομόλογα και όχι να παραπέμπει ο Τσιτουρίδης στο χρόνο λήξης αυτών των ομολόγων.

γούμενη διοίκηση του Ταμείου. Μάλιστα, στη συγκεκριμένη περίπτωση το σκάνδαλο είναι καραμπινάτο, γιατί το ΤΑΠ-ΟΤΕ δεν είχε αποθεματικά για επένδυση. Πήρε 25 εκατ. ευρώ από τον κλάδο υγείας για να τα βάλει στο ομόλογο, συμπλήρωσε

Την ίδια μέρα, ο νυν πρόεδρος του ΤΑΠ-ΟΤΕ, διορισμένος από τον Τσιτουρίδη, έδωσε στη δημοσιότητα έγγραφο από το οποίο αποδεικνύεται ότι ο Τσιτουρίδης είχε ενημερωθεί και είχε εγκρίνει την αγορά δομημένου ομολόγου από την προη-

Ποιος εμφανίστηκε με πύρινο άρθρο στα «Νέα» κατηγορεί
λων τη ληστεία των αποθεματικών των Ταμείων; Ο... Γιάνος
Παπαντωνίου. Ο άνθρωπος που, ακρού έσπρωξε το λαουτζί-
κο στο χρηματιστήριο, για να του καταισπάραξουν τις οικονο-
μίες οι μεγαλοκαρχαρίες και οι ραντιέρηδες, έφτιαξε στη συ-
νέχεια ένα νόμο, προσπαθώντας να συγκρατήσει κάπως την
κατρακύλα του χρηματιστήριου, για να ξανακερδίσει τις εκλο-
γές το ΠΑΣΟΚ. Ήταν ο νόμος 2679/99, με τον οποίο σπρώ-
χτηκαν βιαίως (μέσω των ελεγχόμενων διοικήσεων) τα ασφα-
λιστικά ταμεία στο χρηματιστήριο και να συντελεστεί εκεί μια
τεράστια ληστεία των αποθεματικών τους.

Με κάτι τέτοιες εμφανίσεις τρίβει τα χέρια της ΝΔ. Γιατί αναμοχλεύονται μνήμες και έτσι το ΠΑΣΟΚ αδυνατεί να εισπράξει τη δυσαρέσκεια από την κυβερνητική πολιτική. Υπηρεσίες προσφέρει και σε μας ο Γιάννος, γιατί μας προσφέρει υλικό για να χτυπάμε τον αποπροσανατολιστικό δικομματικό καυγά και να αναδεικνύουμε την ουσία της διαχρονικής καταλήστευσης των Ταμείων.

δεν μας δίνετε;

θέσουν ακόμα περισσότερο τα ακρεπτικά τους, αποδεικνύοντας ότι δικής τους έμπνευσης ήταν η κομπίνα καταλήγοντας των Ταμείων. Τα δομημένα ομόλογα, με το υψηλό ρίσκο εκδίδονται κατά παραγγελία του τελικού αγοραστή, υποστηρίζει ο ΟΔΔΗΧ. «Ως εκ τούτου, ο ΟΔΔΗΧ δεν έχει καμία ανάμιξη στη διαμόρφωση των όρων των προτεινόμενων εκδόσεων, αφού αυτές καθορίζονται εξ ορισμού από τις προτιμήσεις των τελικών επενδυτών».

απατεώνας, για τους ιδίους ακριβώς λόγους, είναι και ο Αλογοσκούφης, που μιλά για «ανίδεες διοικήσεις» και «άπληστους χρηματιστές», όταν αποδεικνύεται ότι όλα ήταν μια καλοσχεδιασμένη μπτζινα αφαιμάξης των Ταμείων.

Η Ντόρα, καθ' ύλην αναρμόδια και με επίγνωση ότι ουδείς θα ρίξει ευθύνες στην ίδια, εμφανίζεται στην εκπομπή του Πρετεντεράκου και με μεγάλη ευκολία αφήνει τον Βενιζέλο να τη νικήσει κατά κοράτος. Αντί να

Ο υφυπουργός Δούκας αποκαλύπτεται ως κοινός Ψεύτης και απατεώνας από τους υφισταμένους του, που πήγαν να του προσφέρουν υπηρεσίες και τελικά τον έθαψαν. Κοινός Ψεύτης, γιατί ενώ υποστηρίζει πως ο ίδιος απλώς εξέδιδε κάποια ομόλογα χωρίς να γνωρίζει που θα καταλήξουν, αποδεικνύεται ότι τα ομόλογα έπαιρναν την τελική μορφή τους ύστερα από διαπροσμάτευση με τον τελικό αγοραστή. Και κοινός απατεώνας, γιατί ως αντιπρόσωπός του ενεργούσε ο κάθε Πρινιωτικής που πλασάριζε στα Ταμεία το δομημένο ομόλογο, συμφωνούσε τους όρους και μετά από μερικούς μήνες το εξέδιδαν οι υπηρεσίες του υπουργείου Οικονομικών.

Κοινός ψεύτης και κοινός

τί τόση πρεμούρα; Για να εξασφαλίσει το δημόσιο αγορά για τα οιμόλογά του και οι ραντιέρηδες (τράπεζες και χρηματιστές προμήθειες και κέρδη). Οπως παραδέχτηκε ο πρόεδρος του ΤΑΠ-ΟΤΕ, σήμερα το συγκεκριμένο ομόλογο πουλιέται 18% κάτω από την τιμή που το αγόρασε το Ταμείο! Τι απάντησε ο Τσιτουρίδης στην αποκάλυψη; Πρώτα ζήτησε την παραίτηση του προέδρου του Ταμείου κι ύστερα έκανε μια δήλωση... άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε, σύμφωνα με την οποία αυτός ενέκρινε την τροποποίηση του προϋπολογισμού και πως αυτό δεν αποτελεί παρέμβαση στην επενδυτική πολιτική του Ταμείου, που είναι ευθύνη της διοίκησής του! Μόνο που τον διαψεύδει ο ίδιος ο Καράογλου, ο πρόεδρος του ΤΑΠ-ΟΤΕ, που όπως φαίνεται δε θέλει να φροτωθεί την ευθύνη του σκανδάλου. Και ο Τσιτουρίδης και ο Αλογοσκούφης, λοιπόν, συνελήφθησαν ψευδόμενοι, όταν λένε ότι οι αποφάσεις αγοράς ομολόγων και γενικά επενδύσεων παίρνονται αυτόνομα από τις διοικήσεις των Ταμείων, χωρίς ενημέρωση ή έλεγχο από την κυβέρνηση, η οποία μάλιστα δεν ελέγχει τις διοικήσεις

τους! Στο χορό μπήκε και ο ίδιος ο Καραμανλής, προσεκτικά και αποστασιοποιημένα όμως. Δεν μπήκε σε λεπτομέρεις, δεν αναφέρθηκε στο συγκεκριμένο ζήτημα, αλλά επανέλαβε τις γνωστές μπουρδολογίες του περί «ψηδενικής ανοχής στη διαφθορά». Σαν κερασάκι στην τούρτα πρόσθεσε και μια δόση αυτοκριτικής, λέγοντας ότι υπάρχει θεομικό κενό και έπρεπε να το είχαν καλύψει νωρίτερα (αυτή η «αυτοκριτική» θυμίζει κάτι τηλεαστέρες που τους ρωτούν «πτοι είναι το μεγαλύτερο μειονέκτημά σου;» και απαντούν... «είμαι πολύ ειλικρινής»). Ομως, ελάχιστα πειστικά ακούστηκαν τα όσα είπε, γι' αυτό και στελέχη της κυβερνητικής παράταξης επιμένουν να αμφισβητούν ανοιχτά τη γραμμή «δεν υπάρχει οκάνδαλο, δεν υπάρχουν πολιτικές ευθύνες», ζητώντας παραιτήσεις υπουργών και ανασχηματισμό, χωρίς ο Καραμανλής να μπορεί να επιβάλει καμιά πειθαρχία ή να απειλήσει με λήψη μέτρων.

**Ολη η επιχειρηματολογία της κυβέρνησης, που την παπαγαλίζουν κάθε μέρα ο Αλογοσκού-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10**

ZINELIA ZINELIA 10

■ Συνδικαλιστική γραφειοκρατία

Λερωμένη η φωλιά τους

Βάστα με να σε βαστώ, ν' ανεβούμε το βουνό. Τη γνωστή λαϊκή παροιμία θυμίζουν οι παρατάξεις της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, καθώς είναι **όλες** χωμένες στο σκάνδαλο της καταλήστευσης των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων και προσπαθούν να βγουν αλώβητες από την κρίση, ρίχνοντας όλες τις ευθύνες στην κυβέρνηση και τους διοικητές των Ταμείων. Είναι χαρακτηριστική η στάση των παρατάξεων της καθεστωτικής Αριστεράς στις δυο συσκέψεις (ΑΔΕΔΥ και ΓΣΕΕ), που έγιναν τη Μεγάλη Τρίτη (για να θαφτούν επικοινωνιακά μέσα στον πασχαλινό ορυμαγδό). «Καπιταλισμό έχουμε, τί περιμένατε;», φώναζε συνεχώς ο Αγκαβανάκης του Περισσού στην ΑΔΕΔΥ. «Όλα έχουν ρίσκο στον καπιταλισμό, αλλά θα πρέπεις να ρισκάρεις σωστά», συμπλήρωνε ο Βρετάκος του ΣΥΝ, ο οποίος έφε-

ρε και το εξής εκτιληκτικό παράδειγμα: «Εδώ ένα σπίτι voi-κιάζεις και δεν ξέρεις αν θα σε πληρώσει ο ενοικιαστής!» «Είναι κατανοπτό ότι σε περιόδο

Ν' αφήσει τα σάπια η συνδικαλιστική γραφειοκρατία (όλων των τάσεων) και να δώσει αναλυτικά στοιχεία: πόσα και ποια μέλη της συμμετέχουν σε ΔΣ ασφαλιστικών ταμείων και τι θέση έχουν πάρει σε αποφάσεις αγοράς ομολόγων και μετοχών. Θέλουμε ακριβή και αναλυτική λίστα. Άλλωστε, ο Αλογοσκούφης τους προκαλεί συνεχώς: «Από τους ελέγχους που έχουν γίνει προκύπτει ότι οι Διοικήσεις των ταμείων προχώρησαν καπά κονόνα ομόφωνα στις αγορές αυτές και μετά από αξιολόγηση!»

καπιταλισμού και κυριαρχίας της αγοράς δεν είναι εύκολο να υπάρχει η ενδεδειγμένη προστασία των κοινωνικών πόρων», το... φιλοσοφούσε ο Καλύβης του ΣΥΝ στη ΓΣΕΕ.

Ο «Πρίζοσπάστης», φρονίμως ποιών, δεν είχε αναλυτικό ρεπορτάζ για τα άσα ειπώθηκαν στη σύνκεψη της ΑΔΕΔΥ, ενώ οι αναγνώστες του δεν πληροφορήθηκαν ποτέ ότι στο περιβόλιο ΔΣ του ΤΕΑΔΥ συμμετείχε και ένα στέλεχος του ΠΑΜΕ (ο Γρατσάνης, εφοριακός, επομένως όχι ανίδεος περί τα οικονομικά). Φιλοξενούσε μόνο τις κορόνες που πέταξε στη σύνκεψη της ΓΣΕΕ ο Μαυρίκος. Καθεμιά απ' αυτές τις κορόνες, όμως, γυρίζει σαν μπούμερανγκ και χτυπά την παράταξη και το κόμμα του. Κατήγγειλε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ που έβαλαν τα Ταμεία στο χρηματιστηριακό τζόγο «για να φτάσουμε σήμερα να τοποθετούνται στο χρηματιστήριο το 23% των αποθεματικών, που στην πράξη όμως και αυτό το ποσοστό ξεπερνιέται». Και τι έχουν κάνει, κ. Μαυρίκο οι εκπρόσωποι της παράταξής σου σε τόσα ΔΣ Ταμείων; Απέδωσε ευθύνες στις πλειοψηφίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ «γιατί συμφώνησαν και στήριξαν τον χρηματιστηριακό τζόγο». Το ίδιο έκανε, κ. Μαυρίκο, και ο εκπρόσωπος του ΠΑΜΕ στο ΔΣ του ΤΕΑΔΥ και δεν ξέρουμε ποιοι άλλοι σε άλλα Ταμεία.

«Ολα τα λεφτά» ήταν η σύσκεψη της ΑΔΕΔΥ, γιατί Η ΓΣΕΕ δεν αντιμετώπιζε άμεσο πρόβλημα ευπλοκής στελεχών της

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10

διοπτρικού τράγου, ή αλλιώς
η ευθύνη είναι όλη δικιά του. Σε
κάθε περίπτωση η Ντόρα δεν
βγαίνει χαμένη.

Δεν αποφεύγει, όμως, και τη γκάφα. «Η αγορά εκδίδει ομόλογα» δηλώνει. Εδώ, όμως, το ομόλογο το εξέδωσε το κράτος. Η «αγορά» απλώς το μανιπουλάρισε και κονόμησε στο μάξιμουμ, με τις πλάτες του κράτους.

Επιμύθιο: τα στελέχη της Δεξιάς πλέουν σε πελάγη πολιτικής μαστούρας και πάνε να μας τρελάνουν. Για να μην τρελαθούμε, οι αποκωδικοποίησουμε την ουσία της κομπίνας. Το Δημόσιο θέλει να κλέψει τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων, να τα εκμεταλλευτεί για τη δισχείριση των δανειακών του αναγκών. Αντί όμως να τα αρπάξει όπως παλιά, μηχανεύεται έναν άλλο τρόπο. Εκδίδει ομόλογα με σημιώσε-

ποι. Εκούσιο όφελον για με υπέρφεροντες για το ίδιο όρους. Αυτά τα ομόλογα, όμως, κανένα από τα κοράκια των τραπέζων και των χρηματιστικών οίκων δεν θα δεχόταν να τα αγοράσει με αυτούς τους όρους. Το Δημόσιο τους προσφέρει τους αγοραστές-κορόίδα. Είναι τα ασφαλιστικά ταμεία. Ετσι, το Δημόσιο δανειζεται με ευνοϊκούς για το ίδιο όρους, τράπεζες και λοιποί ραντιέρηδες βγάζουν το «καπιτί» τους, πέφτουν και μερικές μίζες (έτσι αποσπώνται οι συμφωνίες εκεί που είναι απαραίτητες) και όλα αυτά τα κέρδη τα πλαιώνουν τα Ταμεία

Για την κυβέρνηση και τους διορισμένους απ' αυτή μανα-τζαράιους των ασφαλιστικών ταμείων δεν έχει πλέον να πει κανένας πολλά πράγματα. Η ενοχή τους στην υπόθεση κα-ταλήστευσης των αποθεματικών είναι δεδομένη. Η ποινική πλευρά της υπόθεσης αφορά τους εισαγγελείς και τα δικα-στήρια, ελπίδες για απόδοση δικαιοσύνης δεν τρέφουμε κι αν αρχίσουμε ν' ασχολούμαστε μ' αυτή την πλευρά θα χάσου-με το στόχο. Το ερώτημα, λοιπόν, απευθύνεται στη συνδικα-λιστική γραφειοκρατία όλων των τάσεων (ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΠΑΜΕ, ΣΥΝ) και είναι συγκεκριμένο: Τι έχουν να πουν για το γεγονός ότι το ΤΕΑΔΥ (στο ΔΣ του οποίου συμμετείχαν εκπρόσωποι και των τεσσάρων παραπάταξεων) μόνο το 2006 πούλησε ομό-λογα σταθερής απόδοσης αξίας 603 εκατ. ευρώ για να αγο-ράσει άλλα, κυρίως «δομημένα», πληρώνοντας πάνω από 780 εκατ. ευρώ;

Εντάξει, να δεχτούμε ότι στην υπόθεση με το επίμαχο ομόλογο που τους προύλησε η «Ακρόπολις» (αφού αυτό είχε κάνει «το γύρο του κόσμου» μέσα σε λίγες ώρες, αφήνοντας σε κάθε ενδιάμεσο σταθμό μια γερή προμήθεια), φταιεί αποκλειστικά και μόνο ο Αγ. Σημαιοφορίδης, που αγόρασε πάνω από το άρτιο (106,5%) και όχι στο άρτιο (100%), όπως (λένε ότι) είχαν συναποφασίσει. Θεωρούν ότι αν το Ταμείο αγόραζε στο άρτιο θα ήταν εξασφαλισμένο; Θεωρούν ότι όλα τα «γυρίσματα» του 2006 (είπαμε: προύλησαν 603 εκατ. ευρώ και αγόρασαν τουλάχιστον 680 εκατ. ευρώ) συνιστούν πράξεις επωφελείς για την περιουσία του Ταμείου;

Ας απαντήσουν ακόμα στο εξής: ο ίδιος ο πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς έκανε λόγο για υπερβολικές προμήθειες (οι χρηματιστές που μεσολαβούσαν έπαιρναν προμήθεια 0,5%, έναντι του 0,1% που είναι το σύνηθες για τέτοιες αγοραπωλήσεις. Το ήξεραν και το ενέκριναν αυτό; Αν ναι, πώς θέλουν να πιστέψουμε ότι το έκαναν «καλή τη πίστη» και όχι «καλή τη τσέπη»; Αν δεν το ήξεραν και απλά υπέγραφαν, πώς θα χαρακτήριζαν τον εαυτό τους; (Η παραβολή των μωρών παρθένων είναι καλή για τη χριστιανική μυθολογία, αλλά στις κοινωνικές και πολιτικές σχέσεις δεν έχει εφαρμογή).

Ας απαντήσουν συγκεκριμένα, με στοιχεία και όχι με αντικυβερνητικές κραυγές. Αυτές οι κραυγές θυμίζουν το «φωνάζει ο κλέφτης για να φοβηθεί ο νοικοκύρης». Μαζί με τον Σημαιοφορίδη, τον Τσιτουρίδη, τον Αλογοσκόυφη και τ' άλλα γαλάζια παιδιά πάστηκαν και αυτοί στα πράσα και τώρα φωνάζουν για να βγάλουν την ουρά τους απέξω.

Επιχείρηση συγκάλυψης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

φης, ο Τσιτουρίδης, ο Ρουσόπουλος και ο Αντώναρος (κανένα άλλο κυβερνητικό στέλεχος δεν βγαίνει να εκτεθεί, ενώ δεν είναι λίγοι εκείνοι που ακόμα και τώρα διαφωνούν ανοιχτά με την τακτική που επελέξει ο Καραμανλής) περιέχεται σε ένα πολιτικό που έδωσε στη δημοσιότητα ο Αλογοσκούφης στις 12 Απριλί. Πρόκειται για ένα μνημείο φεύγουσ, παραπληροφόρησης και αμοραλισμού, το οποίο υποστηρίζει ότι κανένα σκάνδαλο δεν υπάρχει και πως όλα είναι προϊόν παραπληροφόρησης!

Σύμφωνα με τον Αλογοσκούφη, τα Ταμεία δεν θα έχουν ζημιά από την αγορά σύνθετων ομολόγων και το μόνο πρόβλημα που υπάρχει είναι ότι κάποια Ταμεία αγόρασαν ακριβά κάποια ομόλογα και αυτό πρέπει να ελεγχθεί! Αναφωτείται κανένας, μετά απ' αυτόν τον ισχυρισμό, γιατί η κυβέρνηση απαγόρευσε, μετά το ξέσπασμα του σκανδάλου, την αγορά δομημένων ομολόγων από τα Ταμεία. Αφού είναι συμφέρουσα η επένδυση, γιατί τους την απαγόρευσε; Γιατί ο Αλογοσκούφης μιλούσε για «επικίνδυνων» ομόλογα και ο Δούκας δήλωνε ότι «δεν θα συμβούλευε» τα Ταμεία να αγοράζουν τέτοια προϊόντα; Δεν παρέλειψε ακόμη ο Αλογοσκούφης να πλέξει το εγκώμιο αυτών των ομολόγων, ενώ σε ραδιοφωνική του συνέντευξη στον ΣΚΑΙ δεν δίστασε να πει πώς εκείνοι που τον ανησυχεί είναι μήπως... συκοφαντήθουν τα σύνθετα ομόλογα! Ετσι, απέδειξε ότι πίσω από τη μεγάλη κομπίνα δεν βρίσκονται κάποιοι «άπλητοι χρηματιστές» που εκμεταλλεύτηκαν τις «ανίδεες διοικήσεις» κάποιων Ταμείων, αλλά αυτός ο ίδιος, το κόμμα του και ένας κύκλος εμπίστων στελεχών που παίζουν στα δάχτυλα τις μπίζνες με τον χρηματιστηριακό τζόγο.

Αρκεί να σταθούμε σε ένα μόνο από τα «επιχειρήματα» του πολιτικού που προσέτει στα σύνθετα ομόλογα είναι εξασφαλισμένο». Ακόμα και ένας παντελώς ανίδεος περί τα οικονομικά, ένας άνθρωπος εφοδιασμένος μόνο με την κοινή πείρα, μπορεί να «ταπείσει» τον κύριο καθηγητή με ένα ερώτημα τριών λέξεων: και ο πληθωρισμός; Αν αγοράζεις σήμερα 100 και πάρεις ύστερα από 20-30-40 χρόνια (ακόμα και τέτοιας διάρκειας δομημένα ομόλογα εκδόθηκαν και τα φορτώθηκαν τα Ταμεία) 100, έχεις εξασφαλισμένο το κεφάλαιο; Και μόνο ο πληθωρισμός αρκεί για να μειώσει έως εξαφανίστης ακόμα και το αρχικό κεφάλαιο. Οταν ένας υπουργός που στοιχειώδη οικονομικά

γνωρίζει εφτάνει να πει αυτή τη φράση, τότε ενεργεί σαν κοινός απατεύοντας. Θυμίζει το Γιάνο του ΠΑΣΟΚ, τότε που διαφρύμιζε το χρηματιστήριο («το χρηματιστήριο πάει κανόνι» έλεγε).

Περιττεύει μάλλον να σχολιάσουμε την «αλήθεια» του Αλογοσκούφη, ότι η «Ακρόπολις» δεν γνωρίζει για την έκδοση του ομολόγου που φορτώθηκε στο ΤΕΑΔΥ από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους αλλά «το γνωρίζει από τις δικές της σχέσεις με την αγορά και όχι από το υπουργείο Οικονομικών». Παραδέχεται ο Αλογοσκούφης ότι η «αγορά» γνωρίζει. Ποια είναι η «αγορά»; Η JP Morgan, τη σύμβαση με την οποία αρνείται να δώσει στη δημοσιότητα η κυβέρνηση, περιμένοντας να περάσει η μπόρα. Οπως με ανακοίνωσή του έχει παραδέχεται ο κρατικός ΟΔΔΗΧ (που εποπτεύεται από τον Αλογοσκούφη), η έκδοση αυτών των ομολόγων γίνεται κατά παραγγελία του πελάτη. Επομένως, η «Ακρόπολις» ενημερώθηκε από τη JP Morgan, βρήκε τον πελάτη (το ΤΕΑΔΥ), συμφώνησε τους όρους και η JP Morgan έδωσε στο υπουργείο τους όρους έκδοσης του δανείου. Τι μας λέει τώρα ο Αλογοσκούφης; Ξέρετε, εγώ δεν το είπα στην «Ακρόπολις» αλλά μιλησα μόνο με τη JP Morgan; Και έτσι να είναι, αλλάζει τίποτα επί της ουσίας;

Ούτε μικρά ποιδιά δε μπορούν να χάψουν το παραμύθι ότι η κυβέρνηση δεν ήξερε τίποτα για τους τελικούς αγοραστές των δομημένων ομολόγων, γιατί «η αρμοδιότητα του υπουργείου Οικονομικών εξαντλείται στην έκδοση των ομολόγων και στην είσπραξη των αντίστοιχων ποσών των δανείων; Και πώς γίνεται και οι διοικήσεις τόσων Ταμείων αγόραζαν την ίδια μέρα το ίδιο (ή τα ίδια) ομόλογα; Επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος πάθαιναν ξαφνικά όλοι; Και οι διοικητές και τα μέλη του ΔΣ και ο κρατικός επίτροπος που έχει δικαιωμα βέτο σ' αυτή. Ταυτόχρονα, όμως, παραδέχόταν ότι «Ομόλογα Ελληνικού Δημοσίου έχουν αγοράσει όλες οι προηγούμενες Διοικήσεις και ιδιαίτερα οι Διοικήσεις πριν το 2004», ενώ «δύο Ομόλογα αξίας 12.970.000 ευρώ, που αναφέρει το δημοσίευμα, και αγοράστηκαν το 2005 από την προηγούμενη διοίκηση, μέσω της Εθνικής Τράπεζας (10 εκατ. ευρώ, με αγορά στο 100%) και της ALPHABANK (2,97 εκατ. ευρώ, με αγορά στο 99%), δεν προτίθεται η παρούσα Διοίκηση του Ταμείου να τα ρευστοποιήσει, διότι δεν έχει πρόβλημα ρευστότητας. Άλλωστε, αυτά αντιπροσωπεύουν μόλις το 4% περίπου των διαθεσίμων του Ταμείου». Ο δυο τελευταίες αγορές αφορούν δομημένα ομόλογα, έγιναν επί ΝΔ και εκείνο που δεν μας λέει ο Νεοδημοκράτης πρόεδρος είναι ποια είναι η σημερινή αξία τους.

Τέλος, αξίζει να σταθούμε στο επιχείρημα των Αλογοσκούφη-Τσιτουρίδη, ότι τα Ταμεία δεν θα χρειαστεί να «σπάσουν» ομόλογα για να καλύψουν ανάγκες τους, γιατί οι συντάξεις είναι εγγυημένες από το κράτος! Δηλαδή, θέλουν να μας πείσουν ότι ένα Ταμείο δεν θα έχει ταμειακή ρευστότητα για να ανταποκριθεί στις παροχές του (συντάξεις, υγεία κλπ.), θα έχει στα χαρτοφυλάκιά του ομόλογα και μετοχές και δεν θα

υποχρεωθεί να τα πουλήσει, αλλά το κράτος σαν καλός Σαμαρείτης θα σπεύσει και θα του πει «ξέρεις; μη «σπας» ομόλογα ή μετοχές, γιατί θα χάσεις, αλλά θα σου δώσω εγώ λεφτά από τον κρατικό προϋπολογισμό για να καλύψεις τις ανάγκες σου!» Οταν ένα Ταμείο βρεθεί σε ταμειακή ανδργή, δύο λύσεις έχει: ή θα χρηματοποιήσει τα αποθεματικά του (εν ανάγκη «σπάζοντας» ομόλογα ή μετοχές, με χασούρα βέβαια, στην οποία αλλωστε προσδοκούν τα σαΐνια του χρηματιστήριου) ή θα καταφύγει σε δανεισμό από τις τράπεζες, με επαρχείς φυσικά όρους. Ξέρουμε πολύ καλά τι γινόταν τη δεκαετία του '80, όταν τα Ταμεία δεν είχαν σπρωχθεί στις μετοχές και τα ομόλογα. Το κράτος κρατούσε υποχρεωτικά δεσμευμένα, με εξευτελιστικά επιπόκια, τα αποθεματικά τους στην Τράπεζα της Ελλάδος και τα χρηματοποιούσε για να χρηματοδοτεί την «ανάπτυξη» (τα γνωστά δανεικά κι αγύριστα των καπιταλιστών) και τα Ταμεία εξαναγκάζονταν να καλύπτουν τα διαχειριστικά τους ελείμματα με δανεισμό από τις τράπεζες, με επιτόκια που ξεπερνούσαν το 25% ορισμένες φορές και το 30%.

Επειδή η σχετική συζήτηση ξεκίνησε από ένα δημοσίευμα των «Νέων», σύμφωνα με το οποίο τα Ταμεία Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων «σπάσει» ομόλογα για να πληρώσει παροχές, ο Τσιτουρίδης με τον Αλογοσκούφη έβαλαν τον πρόδρο του Ταμείου να εκδώσει ανακοίνωση, στην οποία ελεγε ότι δεν «σπάσει» ομόλογα γιατί δεν έχει ανάγκη ρευστότητας και ότι η νέα διοίκηση δεν αγόρασε δομημένα ομόλογα, γιατί θεωρεί ικανοποιητικό το επιπόκιο της ΤΤΕ και έχει καταθέσει το σύνολο των αποθεματικών του ΤΠΔΥ σ' αυτή. Ταυτόχρονα, όμως, παραδέχόταν ότι «Ομόλογα Ελληνικού Δημοσίου έχουν αγοράσει όλες οι προηγούμενες Διοικήσεις και ιδιαίτερα οι Διοικήσεις πριν το 2004», ενώ «δύο Ομόλογα αξίας 12.970.000 ευρώ, που αναφέρει το δημοσίευμα, και αγοράστηκαν το 2005 από την προηγούμενη διοίκηση, μέσω της Εθνικής Τράπεζας (10 εκατ. ευρώ, με αγορά στο 100%) και της ALPHABANK (2,97 εκατ. ευρώ, με αγορά στο 99%), δεν προτίθεται η παρούσα Διοίκηση του Ταμείου να τα ρευστοποιήσει, διότι δεν έχει πρόβλημα ρευστότητας. Άλλωστε, αυτά αντιπροσωπεύουν μόλις το 4% περίπου των διαθεσίμων του Ταμείου». Ο δυο τελευταίες αγορές αφορούν δομημένα ομόλογα, έγιναν επί ΝΔ και εκείνο που δεν μας λέει ο Νεοδημοκράτης πρόεδρος είναι ποια είναι η σημερινή αξία τους.

Τέλος, αξίζει να σταθούμε στο επιχείρημα των Αλογοσκούφη-Τσιτουρίδη, ότι τα Ταμεία δεν θα χρειαστεί να «σπάσουν» ομόλογα για να καλύψουν ανάγκες τους, γιατί οι συντάξεις είναι εγγυημένες από το κράτος! Δηλαδή, θέλουν να μας πείσουν ότι ένα Ταμείο δεν θα έχει ταμειακή ρευστότητα για να ανταποκριθεί στις παροχές του (συντάξεις, υγεία κλπ.), θα έχει στα χαρτοφυλάκιά τους ομόλογα και μετοχές και δεν θα

«Επενδύσεις» με συντάξεις πείνας;

Όλη η συζήτηση που γίνεται εδώ και σχεδόν δυο μήνες, από τότε που ξέσπασε το σκάνδαλο με τα δομημένα ομόλογα, θυμίζει ανεστραμμένο ειδωλο. Συζητούν όλοι για τις επενδύσεις των ασφαλιστικών Ταμείων, για ομόλογα σταθερά και δομημένα, για μετοχές και όλα τα συναριφή. Συζητά τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία στις συσκεψεις της (όπου παραβλέπει τη συνευθύνη της, αφού συνδιοικεί τα Ταμεία) και ακούς την πλειοψηφία να μιλά για επενδύσεις μικρού ρίσκου (μέσα και τα στελέχη του ΣΥΝ, που ζητούν «μακροπρόθεσμη αντίληψη σε μετοχές, ώστε να μην υπάρχει μεγάλο ρίσκο»!) και τη μειοψηφία (Περισσός) να ζητά επενδύσεις μόνο σε ομόλογα σταθερού επιπτέρου;

Μπορούμε να συζητάμε για αποθεματικά και επενδύσεις, χωρίς να συζητάμε γ

■ **Αθώοι και οι 49 διαδηλωτές - Στον εισαγγελέα οι μπάτσοι**

Ηχηρό χαστούκι στους σκευωρούς

Ενα αυθόρμητο χειροκρότημα κάλυψε τα τελευταία λόγια της προέδρου του Αυτόφωρου Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθήνας, την ώρα που ανακοίνωντε την ομόρφων απόφραση για τους «49», ύστερα από μια διαδικασία που κράτησε αρκετές μέρες: Αθώοι ήτοι οι κατηγορούμενοι, για όλες τις κατηγορίες. Επειδή στη διάρκεια της δίκης καταγγέλθησαν περιστατικά, όπως η αλόγιστη χρήση δακρυγόνων και άλλες παράνομες πράξεις, το δικαστήριο απόφασιζε να αποσταλεί η δικογραφία στον εισαγγελέα για να επιληφθεί αυτεπαγγελτως.

Η απόφαση αυτή ήταν ένα ηχηρό χαστούκι στον Πολύδωρα, στους «πραίτορές» του, αλλά και στις εισαγγελικές αρχές, που με επικεφαλής τον εισαγγελέα Εφετών Ισ. Ντογιάκο (έως πρότινος σύμβουλο του Παπαληγούρα) είχαν στήσει όλη τη σκευωρία. Κυρίως σε δυο σημεία: Πρώτο, αθωώνοντας όχι μόνο τους 48 φοιτητές και φοιτήτριες, αλλά και τον εργαζόμενο Κ. Βλαδενίδη, για τον οποίο ο ΜΑΤάρες είχαν καταθέσει ότι τον έπιασαν «με την πέτρα στο χέρι». Δεύτερο, υιοθετώντας τις καταγγελίες των κατηγορούμενων και των μαρτύρων κατηγορίας για την αστυνομική βαρβαρότητα, θεωρώντας τες ενδείξεις διάπραξης αδικημάτων και στέλνοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα για να ασκήσει αυτεπαγγελτως ποινικές διώξεις.

Αν δεν υπήρχε αυτό το τελευταίο σκέλος, θα μπορούσε να πει κανείς ότι η αθώωση όλων ήταν μια εξισορροπητική απόφραση για μια παραπομπή που «φώναζε» ότι υπηρετούσε πολιτικές σκοπιμότητες και που για τη συνέχισή της δεν έδειχνε πλέον και ιδιαίτερο ενδιαφέρον τη πολιτική εξουσία. Ομως, το τελευταίο σκέλος της απόφρασης, η αποστολή της δικογραφίας στον εισαγγελέα για να επιληφθεί σχετικά με τη διάπραξη αδικημάτων από την πλευρά της Αστυνομίας, αποτελεί ευθεία βολή στην κυβέρνηση, την Αστυνομία και την Εισαγγελία και δεν μας αφήνει αμφιβολία για το ότι ήταν μια φωτεινή εξαίρεση στον κανόνα. Μια θαρραλέα απόφραση των τριών γυναικών δικαστών της δίρας, απ' αυτές που σπάνια παίρνει η αστική Δικαιοσύνη. Ετοι τη σχολίασε και ο Κώστας Παπαδάκης, συνήγορος στη δίκη, μιλώντας εκ μέρους της Επιτροπής Συνταγματικών Δικαιωμάτων μελών του ΔΣΑ:

«Η Επιτροπή Συνταγματικών Δικαιωμάτων μελών του ΔΣΑ χαιρετίζει την απίστευτα γενναία απόφραση που δείχνει ότι υπάρχουν ακόμη στη Δικαιοσύνη εστίες αντίστασης στη μετατροπή της σε μηχανισμό νομιμοποίησης των αστυνομικών σκευωριών, που αυτή τη φορά -δυστυχώς με την εισαγγελική κάλυψη- οδήγησαν σε δίκη 49 νέους, αμφισβητώντας τους το δικαίωμα στη διαδηλωση. Κυβέρνηση, υπουργός Δημόσιας Τάξης, λασπολόγοι των ΜΜΕ και διωκτικές αρχές δέχθηκαν μία συντριπτική ήττα που είναι αποτελεσματική στη στάσης αρχών και αλληλεγγύης των κατηγορούμενων και του κινήματος συμπαράστασης. Ιδιαίτερη σημασία έχει και η αθώωση του μόνου μη φοιτητή διαδηλωτή, που δέχθηκε την εξατομικευμένη φευδή κατηγορία για να διαχωριστεί και να κατασκευασθεί στο πρόσωπο του εξιλαστήριο Θύμα, καθώς και η απόφραση για διαβίβαση στην εισαγγελία προς διερεύνηση ποινικών ευθυνών,

των καταγγελιών για αλόγιστη χρήση χημικών και κακοποίησης διαδηλωτών. Ο νομικός κόσμος της χώρας οφελεί να αποτρέψει την συγκαλύψη.

Ρεπορτάζ αναλυτικό από την πλούμερη δίκη δε μπορούμε να κάνουμε. Για το Βατερόλ των μπάτσων γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο. Πρέπει να εξαρουμε τη στάση και των 49 κατηγορούμενων, που όλοι τους υπερασπίστηκαν το δικαίωμά τους να διαδηλώνουν, κατήγγειλαν την αστυνομική βαρβαρότητα και την εισαγγελική αυθαιρεστία, ενώ αρκετοί ήταν αυτοί που υπερασπίστηκαν τον εργαζόμενο συγκατηγορούμενό τους. Παρακάτω, παραθέτουμε την (αντί απολογίας) τοποθέτηση του **Σταύρου Σαγκριώπη**. Τέλος, σημειώνουμε ότι η εισαγγελέας της έδρας, σε μια προκλητική αγόρευση, ζήτησε την καταδίκη όλων για όλες τις κατηγορίες, αποδεικνύοντας πως τα δύο εκτέθηκαν στην ακροαματική διαδικασία δεν την απασχίλισαν καθόλου και πως το μόνο που την ενδιέφερε ήταν να διασώσει το κύρος των προϊσταμένων της που έστησαν αυτή τη σκευωρία.

■ Επιστρέφω τις κατηγορίες

«Όνομάζομαι Σταύρος Σαγκριώπης και είμαι μεταπτυχιακός φοιτητής στο τμήμα Πλροφορικής και Τηλεπικονιών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Είμαι ένας εκ των 49 συλληφθέντων της πανεκπαιδευτικής, πανελλαδικής πορείας της 8/3 στο κέντρο της Αθήνας. Τις κατηγορίες για τις οποίες βρίσκομαι κατηγορούμενος στο δικαστήριο σας, τις θεωρώ αστικήτριες, έωλες, γελοίες και προκλητικές. Είναι απευθείας παραμένεις από το ναζιστικό οπλοστάσιο της συλλογικής ευθύνης. Τις επιστρέφω στους διώκτες μου.

Δεχτήκαμε απρόκλιτη επίθεση από τις αστυνομικές δυνάμεις. Στην θέση μας θα μπορούσε να βρίσκεται οποιοσδήποτε από τους 40.000 διαδηλωτές που διατράνων την αντίθεσή τους στην φήμιση του νόμου-πλαίσιο. Η επίθεση της αστυνομίας, των ΜΑΤ, στο σώμα της πορείας ήταν προσχεδιασμένη και κατόπιν εντολής του αρμόδιου υπουργού καταστολής Βύρωνα Πολύδωρα. Ο λόγος της επίθεσης ήταν η αποφασιστική που επέδειξαν οι φοιτητές στη συνέχιση των καταλήψεων. Το μένος και εύρος της επίθεσης οφειλόταν στο γεγονός ότι καταφέραμε να σπάσουμε την συναίνεση κυβέρνησης και ΠΑΣΟΚ στην αναθεώρηση του άρθρου 16 του συνταγματού. Οι καταφέραμε να φρεγάρουμε την απόπειρα παραπέρα ιδιωτικού θητείας διηγήσης της δημόσιας δωρεάν παιδείας. Ζήσαμε στημένης χούντας, στημένες φασισμού. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός, την ίδια μέρα, έκανε λόγο για φασιστικές συμπεριφορές που εκτυλίχτηκαν στο κέντρο της Αθήνας. Τις απέδωσε βέβαια στους φοιτητές, αντιστρέφοντας την προγραμματική.

Θα μιλήσω τώρα για τη στιγμή της σύλληψής μας. Περίπου 18:20 με 18:30 βρισκόμουν στα δρυαλόστρωτα του μηνημένου του Αγνώστου Στρατιώτη και στη λεωφόρο Αμαλίας. Χιλιάδες διαδηλωτές βρίσκονταν μπροστά από το μηνημένο και κατέκλυζαν την Αμαλίας. Ξαφνικά, δεχτήκαμε επίθεση από τα μηνημένα φοιτητές, αντιστρέφοντας την προγραμματική.

Θα μιλήσω τώρα για τη στιγμή της σύλληψής μας. Περίπου 18:20 με 18:30 βρισκόμουν στα δρυαλόστρωτα του μηνημένου του Αγνώστου Στρατιώτη και στη λεωφόρο Αμαλίας. Χιλιάδες διαδηλωτές βρίσκονταν μπροστά από το μηνημένο και κατέκλυζαν την Αμαλίας. Ξαφνικά, δεχτήκαμε επίθεση από τα μηνημένα φοιτητές, αντιστρέφοντας την προγραμματική.

Τίθεντο από όλες τις πλευρές. Στο δικαστήριό σας παρέλασαν 5 ανθρωποειδή, 5 υποχείρια, οχυρώνθωποι της εξουσίας, των οποίων οι καταθέσεις ξεφεύγουν από την κοινή πείρα και κοινή λογική. Ήταν καταθέσεις άνωθεν υπαγορευμένες, με τις οποίες επιχείρησαν να αντιστρέψουν την προγραμματική. Μια είναι η λέξη που μου έρχεται στο μαλά για να αποδώσω τις εικόνες που ζήσαμε: μακελειό. Από την πλευρά της Βουλής πετούσαν χημικά και εμπρηστικές χειροβομβίδες, μια από αυτές προσκομίστηκε και στο δικαστήριο. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση ενός ΜΑΤ, από την πλευρά της Βουλής, που χρησιμοποιούσε τη φισούνα του σαν οπλοπολυβόλο, ψεκάζοντας τους ανυποψίαστους διαδηλωτές στη πρόσωπά τους. Από την πλευρά της Αμαλίας διμοίριες των ΜΑΤ με προτεταμένα τα κλοιμά που έχουσαν από την πλευρά της Αμαλίας διμοίριες των φοιτητών αδιακρίτων. Οι μάρτυρες κατηγορίες μίλησαν για κυκλωτική κίνηση της Αστυνομίας. Στην προγραμματική χτυπούσαν στο ψωχνό και επιπλέοντα από όλες τις πλευρές. Η «κυκλωτική κίνηση, δίχως χρήση κλοιμού και με λελογισμένη χρήση δακρυγόνων», που περιέγραψαν οι μάρτυρες κατηγορίες, είναι παραμύθια της Χαλιμάς.

Σε αυτό το σημείο θέλω να ανοίξω μια παρένθεση. Μίλησαν εδώ για δακρυγόνων που προκαλούνται στην εκτίμησή τους. Γιατί πολλάκις στο παρελθόν και μάλιστα στο πρόσφατο η Αστυνομία προέβη σε μαζικές προσαγωγές σε νεολαίστικα στέκια στα Εξάρχεια με διάφορες αφορμές. Η έκβαση των προσαγωγών αυτών σχεδόν ποτέ δεν περιλαμβάνει συλλήψεις σαν καίνε βιβλία. Ο σύγχρονος φορέας για την εκτίμηση των προκαλούντων μάρτυρων είναι οι φοιτητές, βρίσκεται στο δρόμο, δέχεται τα πυρά τους. Προσπαθούν να έχουμε επαφή με τους δικηγόρους μας αλλά ο επικεφαλής είπε στην πλευρά της Αστυνομίας ότι θα γίνεται γιατί δεν έχουμε αφορμή!!!

Περιμέναμε λοιπόν ότι κάποια στιγμή θα μας αφήσει. Άλλωστε, σε τηλεφωνικές επαφές με τους δικηγόρους μας, μέσω των κινητών μας, οι τελευταίοι μας μετέφεραν την εκτίμησή τους, γιατί μόνο να εκπιμήσουν μπορούσαν, αφού δεν τους επέτρεπαν να έρθουν σε επαφή με τους δικηγόρους μας αλλά ο επικεφαλής είπε στην πλευρά της Αστυνομίας ότι θα μας αφήνει στην πλευρά της Αστυνομίας. Στην πλευρά της Αστυνομίας ήταν οι μάρτυρες κατηγορίες, για την εκτίμηση της Αστυνομίας σε πλευρά της Αστυνομίας.

...Οταν με οδήγησαν στη κ

Συνάδελφοι

Το γεγονός ότι η προπαγάνδα των ΜΜΕ προεξοφλεί πως το κίνημα των καταλήψεων τελειώσει και πως από τις 16 Απριλη γυρνάμε στα μαθήματα, δείχνει πως κάποιοι σπεύδουν να μιλήσουν πριν από μας για μας. Πριν από τις συνελεύσεις μας, που θα καθορίσουν την πορεία του αγώνα μας. Είναι φανερό ότι ο εφιάλτης ενός νέου κύκλου καταλήψεων-διαδηλώσεων στοιχειώνει τον ξύπνιο τους. Αποτελεί το χειρότερο εφιάλτη στον ύπνο τους. Γιατί ξέρουν πολύ καλά ότι δε μπορούν ν' αντέξουν ένα νέο κύκλο.

Γι' αυτό σπεύδουν να κηρύξουν την ήττα την ηττοπάθεια. Να προεξοφλήσουν την ήττα του κινήματός μας. Να σώσουν το νόμο-πλαίσιο και να αναστηλώσουν τη διαδικασία των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Με τον αγώνα μας καταφέραμε να στείλουμε στις ελληνικές καλένδες την αναθεώρηση του άρθρου 16. Με τον αγώνα μας κάναμε το νόμο-πλαίσιο ένα αναξιόπιστο κουρελόχαρτο. Φτάσαμε ένα βήμα πριν το οριστικό πέταγμά του στα σκουπίδια.

Καιρός να κάνουμε αυτό το τελευταίο βήμα. Καιρός με τον αγώνα μας να αναγκάσουμε τον Καραμανλή να πάρει πίσω το νόμο πλαίσιο, όπως είχε κάνει ο θείος του με το νόμο 815 το 1979.

Συνάδελφοι

Στις συνελεύσεις μας αυτή την εβδομάδα δυο είναι τα κρίσιμα ερωτήματα στα οποία καλούμαστε να απαντήσουμε:

1) Μπορούμε να καταργήσουμε το νόμο-πλαίσιο;

2) Ποια τακτική πρέπει να ακολουθήσουμε για να πετύχουμε τον τελικό μας στόχο;

Στο πρώτο ερώτημα δεν υπάρχει κανένας που να απαντήσει «όχι». Ολοι θα απαντήσουν ότι «ναι, μπορούμε να καταργήσουμε το νόμο-πλαίσιο». Μόνο που αυτή η απάντηση από πολλές πλευρές (και μέσα στο φοιτητικό κίνημα) είναι **υποκριτική**. Είναι αυτό που λέμε «ανάβουν φλας αφιστερά, για να στρίψουν δεξιά». Τακτική παλιά όσο και οι λάσπες. Χρόνια τώρα έχουμε χορτάσει από παχιά λόγια και αγωνιστικές κορδόνες, που συνοδεύουν τακτικές διάλυσης, υπονόμευσης, ήτας.

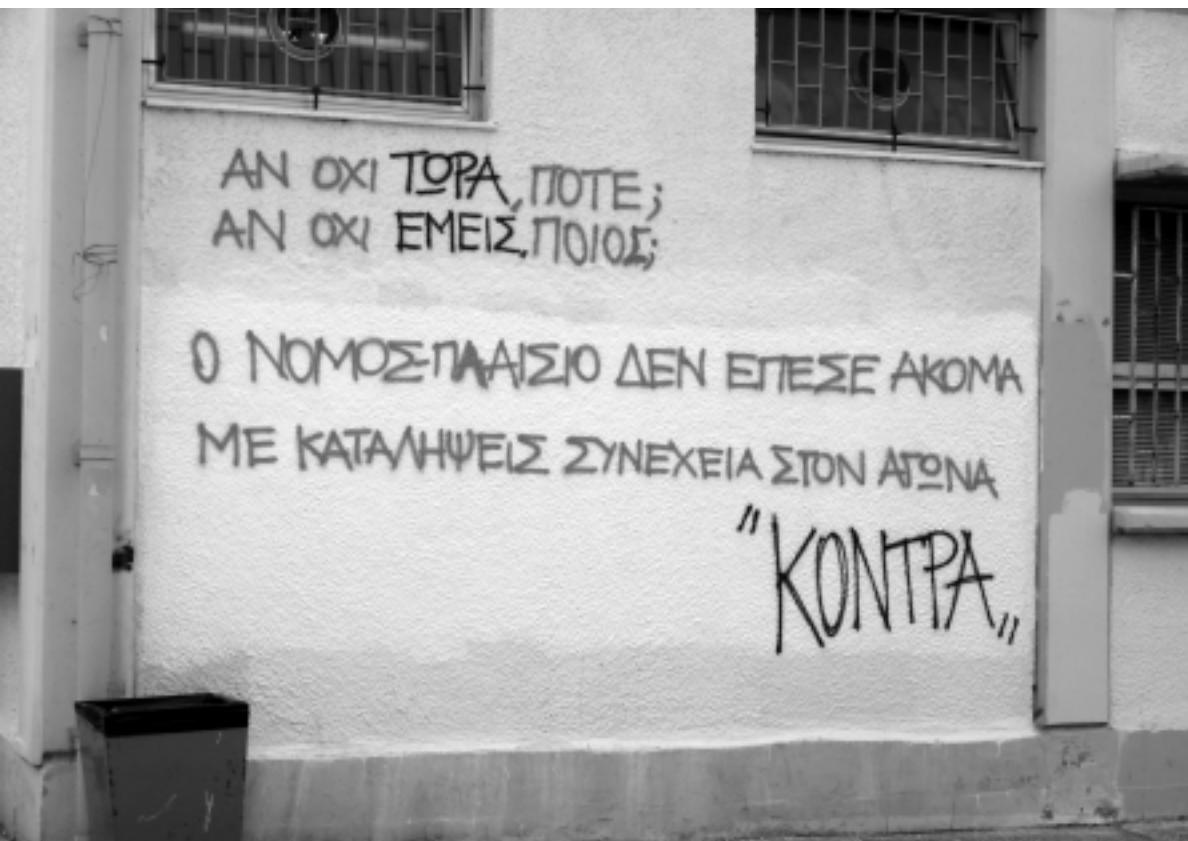
Ας μιλήσουμε, λοιπόν, συγκεκριμένα και όχι με φουύμαρα.

Το να λέμε «θα ακυρώσουμε το νόμο στην πράξη» είναι εντελώς διαφορετικό από το να λέμε «να καταργηθεί ο νόμος-πλαίσιο». Η καταργηση είναι κάτι συγκεκριμένο, κάτι απότο: **η κυβέρνηση θα πάρει πίσω το νόμο και τέρμα.** Η «ακύρωση στην πράξη» είναι κάτι το αφηρημένο, το φλού. Κάτι που αφήνεται στο άδηλο μέλλον, σε νομικές διαδικασίες (προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας, που έχει αναγγείλει η ΠΟΣΔΕΠ) και σε διαδικασίες ανά ΑΕΙ και ΤΕΙ. Δηλαδή σε διαδικασίες

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

Αν όχι ΤΩΡΑ, πότε; Αν όχι ΕΜΕΙΣ, ποιος;

Ο ΝΟΜΟΣ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΔΕΝ ΕΠΕΣΕ ΑΚΟΜΑ ΜΕ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

που εκ των πραγμάτων θα αναπτυχθούν με διαφορετικές ταχύτητες, αποσπασματικά και όχι κεντρικά. Από επιμέρους κομμάτια του κινήματος και όχι από ένα πανελλαδικά ενοποιημένο φοιτητικό κίνημα, όπως είναι το κίνημά μας εδώ και ένα χρόνο. Και προπαντός, χωρίς το μεγάλο όπλο αυτού του κινήματος, τις καταλήψεις, που απλώνονται σε όλα τα ΑΕΙ-ΤΕΙ, σε όλη τη χώρα.

Το κίνημά μας, από τότε που πρωτοεπεισες το σύνθημα «ακύρωση του νόμου στην πράξη», τότε που τελειώσαν τα καύσιμα της ΠΟΣΔΕΠ και αποσύρθηκε από τον αγώνα, απάντηση (με τις αποφάσεις των γενικών του συνελεύσεων και τις συγκλονιστικές διαδηλώσεις του), ότι δεν συμβιβάζεται μ' αυτό το στόχο, ότι δεν αλλάζει τη στρατηγική του (που είναι η καταργηση του νόμου), ότι δεν αλλάζει την τακτική του (που είναι οι καταλήψεις).

Υπάρχει κάπι το καινούργιο τώρα, που να μας κάνει να αλλάξουμε αυτή τη στάση;

Από όσους προτείνουν αυτή την τακτική (άλλους στα φανερά και άλλους στα μουλωχτά) απάντηση σ' αυτό το ερώτημα δεν δίνεται. Το μόνο που κάνουν είναι να συμμετέχουν και αυτοί στην κινδυνολογία για το

πόνο, δεν έβαλε τότε, όπως δεν βάζει τώρα, έτσι δεν θα βάλει και στο μέλλον.

Σε ένα κίνημα που έχει νικήσει κανένας δεν θα τολμήσει να βάλει τέτοιους όρους. Γιατί τους όρους τους βάζουν πάντα οι νικητές. Και όπως έχει αποδειχτεί και στο παρελθόν (απότερο και πιο πρόσφατο), λύσεις γ' αυτά τα ζητήματα υπάρχουν και πάντα τις βρίσκουν, γιατί φοιτούνται να έρθουν σε κόντρα με το κίνημα, φοιτούνται ένα νέο γύρο. Αν κινδυνολογούν και πάλι με την εξεταστική και το εξάμηνο, είναι γιατί θέλουν να αισκήσουν πίεση, να προκαλέσουν ταλαντεύσεις, να απλώσουν ένα κλίμα ήττοπαθείας και να μας σπρώξουν να κλείσουμε άρον-άρον τον αγώνα μας, χωρίς να επιτευχθεί ο στόχος που από την αρχή θέσαμε.

Θεωρούμε αστείο και να συζητάμε το σύνθημα «συνεχίζουμε με άλλες μορφές αγώνα». Δηλαδή, η κυβέρνηση δεν έκανε πίσω με τρεις μήνες καταλήψεις και θα κάνει με κάποιες σκόρπιες μονοίμερες και διήμερες από εδώ και πέρα; Για να μη λέμε πολλά, ας θυμηθούμε τι έγινε με τη μεγάλη απεργία διάρκειας των δασκάλων. Εκείνοι που πήραν την ευ-

θύη να σταματήσουν άκαρια και άδικα την απεργία, έλεγαν ότι θα συνεχίσουν με «νέες μορφές αγώνα». Προανήγγειλαν μάλιστα και κάποιες 24ωρες απεργίες που αποδείχτηκαν όπως αναμενόταν- φριάσκο. Θα ήταν πιο έντιμο, λοιπόν, να μας προτείνουν να σταματήσουμε κι όχι να αναμοσύνη παραμύθια περί «συνέχισης του αγώνα με άλλες μορφές». Δεν το κάνουν, γιατί τότε πρέπει να απαντήσουμε στο κρίσιμο ερώτημα: «γιατί με άλλες μορφές και όχι με συνέχιση του κινήματος των καταλήψεων, όπως ξεκίναμε;»

Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως «την πατήσαμε» το περασμένο καλοκαίρι. Σπεύσαμε τότε να σταματήσουμε τις καταλήψεις, ενώ το προσχέδιο του νόμου-πλαίσιου ήταν ετοιμόρροπο (μαζί του ετοιμόρροπος ήταν και ο θρόνος της Γιαννάκου). Δώσαμε έτσι στην κυβέρνηση τη δυνατότητα να πάρει ανάσα και το χρόνο να ανασυνταχτεί και να επανέλθει φέτος. Αν κάνουμε δεύτερη φορά το ίδιο λάθος, θα θυμίζουμε την αγελάδα που δίνει μια και χύνει την καρδάρα με το γάλα που μόλις είχε γειώσει.

Συνάδελφοι

Αυτή τη σπηλή έχουμε απέναντι μας μια κυβέρνηση που περνά τη μεγαλύτερη κρίση στη διάρκεια της τριετούς της θητείας. Είναι η γνωστή κρίση με την καταλήστευση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, που βρίσκεται αικόμια στο ξεκίνημά της και έχει πολύ δρόμο ακόμη. Αυτό είναι το μόνο καινούργιο στοιχείο που προστέθηκε στο διάστημα των τελευταίων τριών εβδομάδων. Προσπάθησε η κυβέρνηση με διάφορους τρόπους να βγει απ' αυτή την κρίση. Προσπάθησε να εκμεταλλευτεί προπαγανδιστικά τη σύγκρουση των οπαδών στην Παιανία με τον ένα νεκρό, το κενό του Πάσχα, το ναυάγιο του «Sea Diamond». Δεν της βγήκε τίποτα. Το σκόνδαλο είναι παρόν, η κρίση είναι πάντα παρούσα.

Έχουμε απέναντι μας μια κυβέρνηση πιο αδύνατη απ' όσο ήταν όταν ξεκίναμε τον αγώνα μας. Τότε πουλούσε τσαμπουκά, σήμερα οι υπουργοί κρύβονται, γιατί δεν ξέρουν τι μπορεί να τους ξημερώσει με τα λαμπραγμένα της λαμπογγιές. Αυτή είναι ευκαιρία που πρέπει να εκμεταλλευτούμε.

- ◆ Να αναπτύξουμε τώρα τον αγώνα μας πιο δυνατά.
- ◆ Με καταλήψεις σε όλες τις σχολές.
- ◆ Με διαδηλώσεις μαζικές και μαχητικές.
- ◆ Με καθημερινές ακτιβιστικές ενέργειες.
- ◆ Να καταστήσουμε το κίνημά μας και πάλι κεντρικό πολιτικό παρόγοντα.

Η ΝΙΚΗ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΗ ΜΑΣ

■ **Υποχώρησε το κίνημα, οι στόχοι παραμένουν**

Σταμάτησαν οι φοιτητικές καταλήψεις

Οπως αποδείχτηκε, το φοιτητικό κίνημα δεν είχε άλλα καύσιμα στις μηχανές του και έτσι οι καταλήψεις, που είχαν ξεκινήσει από τις 10 Γενάρη, ολοκλήρωσαν τον κύκλο τους αμέσως μετά τις διακοπές του Πάσχα. Οι πορείες της περασμένης Πέμπτης, με μικρή -αν και διόλου ασήμαντη- συμμετοχή, ήταν το κύκνειο άσμα αυτού του αγώνα και στηρίχτηκαν από το μπλοκ των καταλήψεων και κυρίως από εκείνες τις δυνάμεις που ζύμωσαν την προταση για συνέχιση των καταλήψεων και μετά το Πάσχα (η επιχειρηματολογία των φοιτητών της «Κόντρας», που έδωσαν όλες τους τις δυνάμεις σ' αυτή την προσπάθεια, καταγράφεται στην προκήρυξή τους που δημοσιεύεται στη διπλανή σελίδα).

■ **Υποχώρηση, όχι ήττα**

Ο νόμος-πλαίσιο της κυβέρνησης Καραμανλή δεν καταργήθηκε σ' αυτή τη φάση. Το φοιτητικό κίνημα δεν κατάφερε να φτάσει σ' αυτό το σύνολο. Το αποτέλεσμα, όμως, σε καμιά περίπτωση δε μπορεί να χαρακτηριστεί σαν νίκη της κυβέρνησης και ήττα του κινήματος. Περισσότερο με μια ανακαρχή μοιάζει. Με μια εύθραυστη ισορροπία, που οι επόμενοι μήνες θα δείξουν προς ποια κατεύθυνση θα διαταραχθεί. Γιατί ως διαρκής ισορροπία δεν πρόκειται να διατηρηθεί. Η κυβέρνηση θα φοβηθεί το κόστος ενός νέου γύρου κινητοποιήσεων και δεν θα δοκιμάσει να εφαρμόσει τις βασικές διατάξεις του νόμου-πλαισίου ή θα το αποτολμήσει και τότε θα φανεί τι δυνάμεις υπάρχουν και στο φοιτητικό κίνημα, αλλά και στην πλειοψηφία των πανεπιστημιακών που έχουν ταχθεί κατηγορηματικά ενάντια στο νόμο-πλαίσιο.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το φοιτητικό κίνημα μπορούσε να καταργήσει αυτό το νόμο, αν συνέχιζε τις καταλήψεις του. Ειδικά στη σημερινή συγκυρία, με την κυβέρνηση στριμωγμένη από το σκάνδαλο της καταλήστευσης των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων. Απ' αυτή την άποψη, σήγουρα το φοιτητικό κίνημα έχασε μια ευκαιρία. Ομως, δεν είμαστε εδώ για να θρηνούμε για τις χαμένες ευκαιρίες, αλλά για να αποτιμήσουμε την κατάσταση και να καταθέσουμε τις απόψεις μας γι' αυτό που έγινε και γι' αυτό που πρέπει να γίνει, στη συ-

ζήτηση που αναμφίβολα θ' ανάψει μέσα στο κίνημα και ιδιαίτερα στους κόλπους των πιο πρωτοπόρων στοιχείων του, αυτών που πρωτοστάτησαν και στους δυο γύρους των καταλήψεων του τελευταίου χρόνου.

■ **Παρακαταθήκες**

Ας δούμε, όμως, τι κατέκτησε το φοιτητικό κίνημα μ' αυτό το δεύτερο γύρο καταλήψεων.

◆ Κατάφερε να σταματήσει τη διαδικασία αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος, σπρώχνοντας το ΠΑΣΟΚ συνολικά έξω από την αναθεωρητική διαδικασία. Μια νίκη η σημασία της οποίας δεν πρέπει να μειώνεται, όπως κάνει ο Περισσός, με επικλητικού το ΠΑΣΟΚ δεν έχει αλλάξει τη θέση του υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημάτων. Εγγύηση για τη μη αναθεώρηση του άρθρου 16 δεν είναι το ΠΑΣΟΚ, αλλά το φοιτητικό κίνημα, που κόντρα στην ήττα πατήθη και διαλυτική τακτική του Περισσού, κατάφερε να νικήσει σ' αυτή τη φάση και το ίδιο θα καταφέρει και στην επόμενη.

◆ Κατάφερε να αποδομήσει το νόμο-πλαίσιο της Γιαννάκου, να φέρει στη θέση του απολογητή το κομμάτι εκείνο του πανεπιστημιακού κατεστημένου που τον στήριζε και να καταδείξει σε όλη την εργαζόμενη κοινωνία την ουσία του. Ο νόμος αυτός έχει καταστεί εντελώς αναξιόπιστος στο μάτια προπονάτος της πανεπιστημιακής κοινότητας και δύσκολα θα βρεθούν μέσα στα πανεπιστήμια δυνάμεις να τον στηρίζουν. Και πάντως, οποιαδήποτε προσπάθεια εφαρμογής του δεν θα είναι «αναίμακτη».

◆ Κατάφερε, μετά από πολλά χρόνια ντροπής, πολλά χρόνια πλήρους απράξιας, να συγκροτηθεί η κίνημα. Να ανακαλύψει τις αξίες της συλλογικότητας και του αγώνα. Να αμφισβητήσει τα κυριάρχα ιδεολογήματα, τον απομικισμό, τον καριερισμό, την οιφυοκαμψία, την υποταγή. Μια ολόκληρη γενιά δοκίμιασε τα βήματά της σ' ένα δρόμο που δεν είχε βαδίσει προηγούμενα και κατάφερε, κόντρα σε μύρια όσα εμπόδια, να βαδίσει μέχρι το τέλος με το κεφάλι ψηλά. Ακόμα και όταν οι δυνάμεις της την εγκατελειψαν και δεν μπορούσε να τραβήξει άλλο.

◆ Τέλος, κατάφερε να διαμορφώσει ένα ισχυρό ριζοσπαστικό μπλοκ, που δεν

αποτελείται από το άθροισμα των οργανωμένων παρατάξεων που συμμετείχαν στο μπλοκ των καταλήψεων, αλλά από τους φοιτητές που χωρίς ιδιοτέλεια και πολιτική υπεροβούλια πήραν στις πλάτες τους αυτόν τον αγώνα, στήριξαν τις καταλήψεις, μάτωσαν στις πορείες, εισέπνευσαν τα χημικά των πρατώρων του κράτους, συγκρούστηκαν με τις κατεστημένες δομές της κοινωνίας. Αυτοί οι φοιτητές ήταν το πραγματικό μπλοκ των καταλήψεων και όχι οι υπογραφές κάτω από τα «πλαίσια». Η δυναμική αυτού του μπλοκ φάνηκε και στις συνελεύσεις αυτής της εβδομάδας, κυρίως αυτές της Δευτέρας και της Τρίτης, γιατί την Τετάρτη τα πράγματα είχαν ήδη κριθεί. Το μπλοκ των καταλήψεων κατέγραψε σημαντικά ποσοστά ψήφων στις περισσότερες συνελεύσεις και αν δεν υπήρχε το πισώπλατο χτύπημα των δυνάμεων του Περισσού και του ΣΥΝ, που διέσπασαν τα «πλαίσια» των συντονιστικών επιτροπών καταλήψης, θα είχαμε ένα σημαντικό αριθμό καταλήψεων και αυτή την εβδομάδα.

Όλα αυτά το φοιτητικό κίνημα πρέπει να τα κρατήσει. Είναι οι παρακαταθήκες του αγώνα του. Οχι για να τις βάλει σε κάποια βιτρίνα του μουσείου των κινημάτων, αλλά γιατί αυτές οι παρακαταθήκες θα χρειαστούν στο άμεσο μέλλον, αφού τίποτα ακόμα δεν έχει κριθεί.

■ **Τα αίτια της υποχώρησης**

Ενα κίνημα που αναπτύσσεται με εκρηκτικό τρόπο και εξίσου εκρηκτικά πέφτει προσφέρει πλούσιο υλικό για μελέτη και συμπεράσματα γενικότερης σημασίας κι αυτό σήμουρα δεν μπορεί να γίνει μέσα από ένα άρθρο εφημερίδας. Μερικές νύξεις μόνο θα επιχειρήσουμε για τα αίτια που οδήγησαν στην υποχώρηση του κινήματος των καταλήψεων σε μια σημείωση που θα μπορούσε να κερδίσει τον αγώνα. Την κυβέρνηση στάση και την κρατική καταστολή δεν θα τα βόλλουμε στη ζυγαριά, γιατί κάθε κίνημα που διεκδικεί πρέπει να θεωρεί δεδομένο ότι θα βρει απέναντι του την κυβέρνηση και το κράτος που αυτή διαχειρίζεται.

◆ Το κίνημα δεν κατάφερε να απάσιει την κοινωνική απομόνωση, την οποία μεθόδευσαν κυβέρνηση, αντιπολίτευση, ΜΜΕ και συνδικαλιστική προηγουμένη, στην εγκατελειψαν και δεν μπορούσε να τραβήξει άλλο.

◆ Τέλος, κατάφερε να διαμορφώσει ένα ισχυρό ριζοσπαστικό μπλοκ, που δεν

γραφειοκρατία. Γι' αυτό, όμως, δε μπορεί να κατηγορήσει κανένας το φοιτητικό κίνημα, αλλά την ίδια την εργαζόμενη κοινωνία, που έβλεπε τα παιδιά της να αγωνίζονται, να δέρνονται και να πνίγονται στα χημικά και δεν αντιδρούσε. Είναι η γενικότερη κατάσταση που επικρατεί στο εργατικό κίνημα και την οποία αυτόν τα κατάφεραν να αλλάξουν, έστω και προσωρινά οι φοιτητές. Κι είναι αυτό κυρίως που τροφοδότησε την κυβερνητική αδιαλλαξία και τον τσαμπουκά που επιδείχτηκε έναντι των φοιτητών.

Το μόνο για το οποίο θα έπειτε να κριτικάρει τον εαυτό του είναι πραγματεία της φοιτητικής διαδικασίας. Κι είναι αυτό που έπειτε να στηρίξει το κίνημα των καταλήψεων, ζητούσε να στοιχηθούν οι πάντες στη γραμμή «να καταργήσουμε το νόμο στην πράξη». Στην ίδια κατεύθυνση, έρχονται την κρίσιμη στιγμή οι δυνάμεις του Περισσού και του ΣΥΝ (αδιαίτερα οι πρώτες, γιατί οι δεύτερες είναι αμελητέες). Μετατρέπονταν σε «κόκκινη ΔΑΠ», πολύ πιο επικίνδυνη από τη «γαλάζια», γιατί φορούν και αγωνιστική λεοντή. Εποιητήρες που πέρασε μαζικά ήταν ότι η κυβέρνηση δεν επρόκειτο να κάνει πίσω και άρα οι φοιτητές ματαιοπονούν και τζάμπα χάνουν μαθήματα και εξετάσεις. Ψυχολογία ανθρώπων που αισθάνονται νικημένοι, που δεν πιστεύουν ότι μπορούν να νικήσουν σε οποιοδήποτε τομέα, να κερδίσουν οποιοδήποτε αίτημα. Αυτή η ψυχολογία, σε συνδυασμό με το «νοικοκυρίλική», αύξησε την πίεση πάνω στους φοιτητές. Αντί για στήριξη, αντί για αισιοδοξία, εισέπραταν καθημερινά απαισιοδοξία και πίεση να σταματήσουν.

◆ Σαν συνέπεια και του παραπάνω, η πίεση πάνω στους φοιτητές από τις οικογένειές τους ήταν πολύ μεγάλη. Η ψυχολογία που πέρασε μαζικά ήταν ότι η κυβέρνηση δεν επρόκειτο να κάνει πίσω και την καταλήψη. Στην ίδια κατεύθυνση, αν και όχι ανοιχτά απεργοσπαστικά, κινηθήκε και ένα κομμάτι από τις δυνάμεις της ΕΑΑΚ. Το αποτέλεσμα ήταν αντί για ένα ενιαίο μετατρόπουλο και μετατρόπουλον του πυρήνα του μπλοκ, να δοκιμαστούν στα άμεσα και καθημερινά, να μην αφήσουν την κυβέρνηση σε χλωρό κλαρί.

μπλοκ που με αισιοδοξία βλέπει τον αγώνα του και στηρίζει το πιο ταλαντεύομένο κομμάτι του, να έχουμε πολλαπλασιασμό των φυγόκεντρων δυνάμεων και καλλιέργεια κλίματος απογοή

κτάκτο στρατοδικείου Νο 5

■ 237η συνεδρίαση

Πέμπτη, 29.3.07

Με μια καθαρά πολιτική προσέγγιση άρχισε την αγόρευσή της η Μαρίνα Διαλιάνη, συνήγορος υπεράσπισης του Σωτήρη Κονδύλη: «Η αναπόφευκτη αναφορά στην 30ετή δράση και στο λόγο της Οργάνωσης 17Ν, στο τι σηματοδότησε για τη μεταπολιτευτική κοινή γνώμη και για την ελληνική Πολιτεία, αναδεικνύει εν τοις πράγμασι το βαθύ πολιτικό υπόβαθρο αυτής της δίκης και εξηγεί κατά ένα μέρος και τις ειδικές στοχεύσεις αυτής της διοδικασίας, από την προδικασία της μέχρι σήμερα. Παράλληλα, η αναγκαία, έστω και μερική αποτίμηση του κεφαλαίου 17Ν μέσα στη δικαστική αίθουσα αναδεικνύει και την ιστορική ευθύνη του δικαστηρίου σας, το οποίο καλείται να επανακαθορίσει, για πρώτη φορά μετά τη μεταπολίτευση, έννοιες και ισορροπίες που εκφεύγουν ή βρίσκονται στα όρια του ποινικοδικαιούχου χώρου, του στενού ποινικοδικαιούχου χώρου. Τα όρια μεταξύ πολιτικής βίας και πολιτικής δράσης, τα όρια μεταξύ πολιτικής βίας και κοινού εγκλήματος, τα όρια της ηθικής δικαιολογημένης ανυπακοής σε συνθήκες δημοκρατικής ομαλότητας. Οι λύσεις που θα διθούν θα κρίνουν και την ιστορικότητα αυτής της δίκης».

Από την άλλη, αυτό το δικαιστήριο –κατά τη Μ. Δαλιάνη- «καλείται με την απόφασή του να επικυρώσει ή να διαψεύσει μια σειρά ειδικών επιλογών της νομοθετικής, της εκτελεστικής και της δικαιοστικής εξουσίας, που καθόρισαν τη διαδικασία εξάρθρωσης της Οργάνωσης 17Ν με ό,τι αυτή σηματοδοτεί, από την προδικασία μέχρι σήμερα, και με τις οποίες υλοποιήθηκε επωδύνα για το κράτος δικαίου η συνεισφορά της δικής μας έννομης τάξης στο γενικευμένο αντιτρομοκρατικό πόλεμο της μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001 εποχή. Η διαδικασία εξάρθρωσης της 17Ν το καλοκαίρι του 2002 ενεγράφη στην κοινωνική συνειδηση ως ένα πείρομα απορρύθμισης θεσμών και ελευθεριών και απονομιμοποίησης των εγγυητικών μηχανισμών του ισχύοντος ποινικοδικιακού συστήματος, με την ανοχή και την έγκριση της συντεταγμένης Γολίτειας. Το ασφρυτικό αυτό πολιτικό και θεσμικό κλίμα της προδικασίας, αντανακλάται αναμφισβήτητα και στην πρωτόδικη απόφαση. Είναι λοιπόν και αυτό ένα κεφάλαιο ανοιχτό, που καλείται να κλείσει με την απόφασή του το δικαιοστήριο σας».

Καθαρές κουβέντες πολιτικής και όχι στενά ποινικής υπεράσπισης. Απόλυτη εξάρτηση του ποινικού σκελους της υπόθεσης από το πολιτικό, από τις πολιτικές σκοπιμότητες και τις πιέσεις που αυτές συνεπάγονται.

Οσο για τον Κονδύλη, η προσωπική του θέση καθορίζεται από μια σειρά καταφάσεων: «Ο Κονδύλης ήταν μέλος της 17N, έκανε την επιλογή της ένοπλης πολιτικής βίας σε μια δεδομένη στιγμή της ζωής του και στα πλαίσια της επιλογής αυτής, διέπραξε πράγματι και μια σειρά αξιοποίησης πράξεων. Ο Κονδύλης διαφροτοποίησε πολιτικά και πραγματικά από τη 17N πολύν καιρό πριν συλληφθεί. Συνελήφθη περίπου 6 χρόνια αργότερα από την αποχώρησή του, ανέλαβε τις ευθύνες του για τη συμμετοχή του αφέως, στο βαθμό της συμμετοχής του, γιατί όπως ο διοικείτης, το βάρος για την πολιτική της 17N διλαμβάνεται από την αστυνομία».

Στη συνέχεια η συνήγορος ασχολήθη-

κε με το νομικό σκέλος των υποθέσεων για τις οποίες έχει καταδικαστεί ο Κονδύλης.

1. Σύγκρουση στα Σεπόλια (καταδίκη κατά πλειοψηφία σε 33 χρόνια κάθειρξη για τρεις απόπειρες ανθρωποκτονίας, συν δύο χρόνια για κακουργηματική κλοπή αυτοκινήτου). Ο Κονδύλης από την αρχή αρνήθηκε όλες τις κατηγορίες εκτός από την απόπειρα κλοπής αυτοκινήτου. Δήλωσε ότι ήταν η πρώτη ενέργεια στην οποία πήρε μέρος και μάλιστα τότε δεν γνώριζε ότι ήταν ενέργεια της 17Ν. Στη συμπλοκή δεν έλαβε μέρος, γιατί ακινητοποιήθηκε πριν αυτή ξεκίνησε. Η Μ. Δαλιάνη, αναλύοντας εξουχιστικά την υπόθεση, με βάση τα πραγματικά περιστατικά όπως προέκυψαν κατά τη διαδικασία, ζήτησε την απαλλαγή του Κονδύλη από την κατηγορία της απλής συνέργειας σε τρεις απόπειρες ανθρωποκτονίας και την πιασή της ποινικής διώξης για την από-

πειρα κλοπής, λόγω παραγραφής.

2. Εκτέλεση Σπαχίγολου (καταδίκη για απλή συνέργεια σε ανθρωποκτονία από τρόμο). Ο Κονδύλης έχει δηλώσει ότι είχε πάρει μέρος στη συζήτηση για την εκτέλεση ενός τούρκου πράκτορα και είχε συμφωνήσει, ότι τη συγκεκριμένη μέρα δεν γνώριζε ότι θα γινόταν η εκτέλεση (αν το γνώριζε θα διαφωνούσε ως προς τη συμμετοχή του, διότι προερχόταν από νυχτερινή βάρδια στο εργοστάσιο) και ότι αν του ζητούνταν η συμμετοχή του μια άλλη μέρα θα συμμετείχε. Κατά τη συνήγορο του, υπάρχει μεν η αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος, δεν υπάρχει όμως η υποκειμενική. Γ' αυτό και η εισαγγελέας, βλέποντας τη δυσκολία να στοιχειοθετήσει νομικά καταδικαστική πρόταση όπως η πρωτόδικη απόφαση, πρότεινε να καταδικαστεί ο Κονδύλης για ενδεχόμενο δόλο. Εφόσον, όμως, και η εισαγγελέας αποδέχεται την ειλικρίνεια των όσων λέει ο Κονδύλης, θα πρέπει να κηρυχτεί αθώος.

3. Ρουκέτα στην αμερικανική πρεσβεία: Από τη διαδικασία προεξήκους ότι η 17Ν

Από τη οιασκαδιά προέκυψε ότι η Γ/Ν δεν είχε ανθρωποκτόνο σκοπό, αλλά προγματοποίησε μια συμβολική ενέργεια ενάντια στο μισητό σύμβολο της υπερδύναμης. Κίνδυνος για ανθρώπους δεν προέκυψε, όπως φάνηκε και από τη διαδικασία. Η Μ. Δαλιάνη, με βάση το υλικό της ακροαματικής διαδικασίας, πρότει-

νε μετατροπή της κατηγορίας σε έκρηξη από την οποία προέκυψε κίνδυνος σε πράγματα και όχι σε ανθρώπους.
Η Μ. Δαλιάνη έκλεισε την αγρόευσή

της στον πολιτικό χαρακτήρα της δράσης της 17Ν και στη μη ταπεινότητα των κινήτρων των μελών της, άρα και του Κονδύλη. «Θέση μας είναι ότι τα κίνητρα της συμμετοχής της ένταξης και των πράξεων των ενεργειών του Κονδύλη είναι πολιτικά και ως τέτοια πρέπει να αξιολογηθούν ως μη ταπεινά... Οι δροί ένταξη, συμμετοχή και αποχώρηση από την Οργάνωση 17Ν έχουν ένα αυτόνομο ιδεολογικοπολιτικό βάρος που εκφεύγει του στενού ποινικοδικιακού χώρου. Αν το αγνοήσει το δικαστήριο σας αυτό, θα κάνει μία προσέγγιση λειψή, θα έλεγε κανείς, και της ποινικής απαξίας των πράξεων. Αυτή η πολιτική διάσταση της δράσης της 17Ν, είτε το θελουμε είτε όχι, ήταν παρούσα τόσο στην πρώτη διαιδικασία όσο εδώ, κυρίως όμως είναι παρούσα στην πρωτόδικη απόφαση. Γιατί ναι μεν υποβλήθηκε από την πλευρά της υπεράσπισης, με αναλυτικότατες αναλύσεις, επιχειρηματολογίες, αναφορές στη θεωρία, στην επιστήμη, στη νομολογία, υποστηρίχθηκε λοιπόν η

ένσταση ότι το έγκλημα που αφορά τη 17Ν είναι πολιτικό και απερρίφθη αυτή η ένσταση με την επίκληση της πάγιας και κρατούσας νομολογίας του Αρείου Πάγου, παρολαυτά τελικά ούτε η πολιτική συζήτηση αποκλείστηκε απ' αυτή την αιθουσα και επιπλέον αυτή η πολιτική διάσταση, αυτή η πολιτική συζήτηση αποτυπώθηκε εύχλωττα και στην πρωτόδικη απόφαση».

Αφού απέδειξε πόσο έωλα είναι τα επιχειρήματα της πρωτόδικης απόφασης, αλλά και οι «χοντράδες» που περιλαμβάνονται στην πρόταση της εισαγγελέα, η Μ. Δαλιάνη παρουσίασε μια προσέγγιση την οποία μόνο με δικτατορικού επιχειρήματα μπορεί να ορινθεί κάποιος:

«Κοινός τόπος, κύριοι δικαστές, όλων αυτών των τοποθετήσεων, τόσο της πρωτόδικης απόφασης όσο και της κυρίας εισαγγελέως στη δίκη αυτή, είναι ότι δεν αμφισβητείται το γεγονός ότι πράγματι υπάρχουν κακώς κείμενα, υπάρχουν κοινωνικές αδικίες. Είναι αντικείμενο εκμετάλλευσης ο φτωχός εργάτης, υπάρχουν αίτια μετασχηματισμού του συστήματος που ζούμε και αυτός είναι ο κοινός τόπος. Από κει και πέρα, η μεν απόφαση αποκρούει το ότι τα κίνητρα είναι ευγενή, καταφεύγοντας στην επιχειρηματολογία πάνω στα μέσα και στους σκοπούς που χρησιμοποιήσε αυτή η δράση για την επίτευξη αυτών των

κίνητρων. Ή δε κυρία εισαγγέλεας αναφέρει την απόλυτα προσωπική της ἀποψη, ότι "εγώ θεωρώ ότι αυτά, ανεξάρτητα αν είναι ή δεν είναι ευγενή ως κίνητρα, είναι υποκριτικά, δεν ανταποκρίνονται στην αλήθεια, είναι ανειλικρινή". Αυτό φυσικά δεν μπορεί να αξιολογηθεί, γιατί είναι μία υποκειμενική ἀποψη. Επομένως, αυτό που έχετε εσείς μπροστά σας ως υλικό είναι η παραδοχή ότι η ανυπτακού εξ ορισμού δεν είναι απαξιώσιμη. Η ανυπτακού εξ ορισμού δεν είναι ανήθικη. Τίθεται λοιπόν εδώ ένα όριο δικαιολογημένης ανυπτακούς, ηθικά δικαιολογημένης, διότι ποινικά δεν είναι δικαιολογημένη αυτή η ανυπτακού και αξιολογείται διαφορετικά. Ο, τι βρίσκεται λοιπόν πέρα από το όριο της δικαιολογημένης ποινικά ανυπτακούς είναι ταυτόχρονα και απαραίτητα και ηθικά απαξιώσιμο:

Εδώ μπαίνει πλέον ένα ζήτημα αναλογίας. Για να βρεθεί το μέτρο, κύριοι δικαστές, προϋποτίθεται διάλογος και κατανόηση πολλών και αντικρουόμενων Δικαίων. Αυτός ο διάλογος δεν απεριέχθη σε αυτή την αίθουσα και η περίπτωση του Κονδύλη βοηθά πολύ στην τεκμηρίωση αυτού του διαλόγου. Γιατί η περίπτωση του Κονδύλη έχει μία ιδιαιτερότητα. Ο Κονδύλης δεν εντάχθηκε στη 17Ν σε ηλικία 18-20 χρονών, φοιτήτης ή ονειροπόλος νέος που ήθελε, μπτερέδεύτηκε, παρασύρθηκε και ήθελε γενικώς και αօρίστως να αλλάξει τον κόσμο και την κοινωνία. Εντάχθηκε στη 17Ν σε ηλικία 30 ετών, παντρεμένος ήδη, με δύο παιδιά, βιομηχανικός εργάτης σε εργοστάσιο ήδη 15 χρόνια, με έντονη προηγούμενη πολιτική δραστηριότητα, συνδικαλιστική παρουσία, πολιτική συγκρότηση λοιπόν και ομποτεντιμένο πολιτικό κοινός. Αυτή

και ανετύπων μέσον πολιτικού κριτηρίου... Δεν παραπτήθηκε ποτέ από την ιδέα της αναμέτρησης με το σύστημα και ό,τι έκανε το έκανε με ανιδιότελεια και αφοσίωση στις ιδεολογικές αρχές του κομμουνισμού, χωρίς ποτέ να εξαρχυρώσει τίποτα... Σε αυτή τη συγκυρία, όπου η νόμιμη Αριστερά δέχεται κοταλυτικά πλήγματα και απανωτές ήττες, ο Κονδύλης κάνει μία οριακή επιλογή, αναζητώντας το πρώ-

τον πιο δυναμικές μορφές πάλης..

Αυτή η κίνηση πού τον οδήγησε, πριν τον οδηγήσει ενώπιόν σας; Τον οδήγησε σε μια ομάδα η οποία ανεξάρτητα με την ειλικρίνειά τους ή όχι, διακηρύσσει με το λόγο της και τις πράξεις της τα ίδια ακριβώς προτάγματα, για μια καλύτερη κοινωνία, με αυτά τα οποία πίστευε ο Κονδύλης και τα οποία τον οδήγησαν στην ένταξή του σε όλους, νόμιμους φορείς πριν, αλλά σε εκείνη την εποχή της αδράνειας ήταν ένας χώρος που έδειχνε να δρα. Ο Κονδύλης αποχώρησε τελικά από τη 17Ν και όπως είπε ο ίδιος "γιατί ήμουν πιο κοντά πάντα στο μαζικό κίνημα, δεν με εξέφραζε από ένα σημείο κι έπειτα αυτή η επιλογή". Αυτά σας είπε ένας άνθρωπος ο οποίος έχει διαφροτοπιθεί εδώ και πάρα πολύ καιρό και πολιτικά και πραγματικά από την Οργάνωση 17Ν. Ομως δεν είναι δυνατό να αποποιηθεί τον εαυτό του. Τι σημαίνει αυτό; Η κίνηση εδώ ενώπιόν σας στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, όπου ο καπηγορούμενος επιλέγει να έρθει και δεν φέρεται, δεν σύρεται. Δεν ήρθε εδώ ούτε για να ζητήσει την επιείκειά σας ούτε για να ζητήσει να του αναγνωρίσετε κάπι του δεν του αναλογεί. Ήρθε με μοναδικό αίτημα να διεκδικήσει να του αποδοθεί ακριβώς αυτό το μερίδιο που του αναλογεί. Αυτό που εμείς ζητούμε από εσάς είναι να τον κρίνετε με νηφαλιότητα και ψυχραιμία από τη θέση του ανεξάρτητου κριτή που σας έχει ορίσει η ένωση τάξη, εξοβελίζοντας από τη σκέψη σας και την κρίση σας επίκτητα διλήμματα και αξιολογώντας με ουναίσθηση της ιστορικής σας ευθύνης όλο το ειδικό βάρος αυτής της υπόθεσης. Γιατί, κύριοι δικαστές, η ιστορία μπορεί να μην γράφεται ούτε να αποτιμάται σε ένα δικαστήριο, όμως μια δικαστική απόφαση γίνεται μέρος της Ιστορίας».

τον εαυτό του. Η πρώτην από τις Καντή ση την ένταξή του σε ένα τέτοιο δρόμο μπορεί να μην ήταν η μόνη δυνατή, μπορεί να μην ήταν η ορθότερη, όμως δεν μπορεί να διαγνώσει κανείς ότι βρίσκεται σε ολοκληρωτική παραφωνία με την προηγούμενη και την επόμενη πολιτεία του. Ποιος είναι ο συνδετικός κρίκος που

■ 238η συνέδριαση

Пасажеръ 30 307

Ο Γιάννης Ιωαννίδης άνοιξε τον κύκλο των αγφερέυσεων της υπεράσπισης Γιάννη Σερίφη, σημειώνοντας ότι η περίπτωση του Γ. Σερίφη «συμπικυνάει ορισμένες από τις πιο ενδιαφέρουσες, τις πιο κρίσιμες και τις πιο σημαντικές περιπτώσεις όπου το διλημμα "ασφάλεια ή δικαιώματα" και η προσπάθεια από πλευράς κράτους να προσοχθεί το υποτιθέμενο αγαθό της ασφάλειας, έχει δημιουργήσει συνθήκες μοναδικές για την περιπτώση του Γιάννη Σερίφη». Συνέκρινε δε το κατηγορητήριο κατά Σερίφη με το κατηγορητήριο κατά του Σωκράτη, ανακαλύπτοντας «εκπληκτικές ομοιότητες». Οπως ο Σωκράτης –είτε-σύρθηκε και καταδικάστηκε σε μια δική που αποδείχτηκε μια από τις μεγαλύτερες δικαιοτικές πλάνες στην Ιστορία, έτσι και ο Σερίφης δεν κατηγορείται για καμιά πράξη, αλλά για συμμετοχή σε μια Οργάνωση, που πρότε είναι η 17Ν, πότε ο ΕΛΑ και ξανά η 17Ν.

Τόσους μήνες διαδικασίας –συνέχισε ο Γ. Ιωαννίδης, τόσοι μάρτυρες, τόσα αναγνωστέα έγγραφα και για τον Γ. Σερίφη ουδέν. Καμιά αναφορά, ούτε μια λέξη. Κάποιοι στηγμή σκερτήκαμε να παραιτηθούμε από τους μάρτυρες υπεράσπισης. Αν η δίκη δεν είναι μόνο μια εκτίμηση της προδικασίας, εάν η δίκη δε σταμάτησε με τις προανακριτικές απολογίες του 2002, ακούσατε μια επιβαρυντική έστω λέξη για τον Γ. Σερίφη; Η εισογγελική πρόταση πάσχει σε δικονομικό επίπεδο αντιβαίνοντας στο άρθρο 6 παρ. 3δ της ΕΣΔΑ, διότι αξιοποιεί καταθέσεις προδικαστικές συγκατηγορούμενων που δεν εμφανίστηκαν ή αρνήθηκαν να απαντήσουν. Ερχεται επίσης σε αντίθεση με το άρθρο 211Α του ΚΠΔ.

Ο συνήγορος διάβασε τα βασικά σημεία της πρωτόδικης αθωωτικής για τον Γ. Σερίφη απόφασης και έθεσε το ερώτημα: τι απ' αυτά είναι λάθος και ξαναπερνάει τις μέρες του στον Κορυδαλλό; Αναφέρθηκε αικόμα στις καταθέσεις δεκάδων μαρτύρων υπεράσπισης (έκανε μνεία στους βουλευτές Ιωαννίδη και Καμμένο και στον δημοσιογράφο Βότση), που κατέδειξαν ότι «το πολιτικό υπόβαθρο

του Γιάννη Σερίφη δε συμβαδίζει με τη δραστηριότητα που επέδειξε η 17Ν στην 27χρονη πορεία της». Επίσης, τόνισε το σημείο εκείνο της πρωτοβάθμιας απόφασης που αναφέρει: «Η αντίθεση των ιδεολογικοπολιτικών θέσεων του Γιάννη Σερίφη και ιδίως η στάση του έναντι του τρόπου δράσης των μελών της (Οργάνωσης) είναι ιδιαίτερα εμφανής σε συνέντευξή του στην εφημερίδα "Εθνος" στην οποία χαρακτηρίζει ως ανιστόρητη τη διολοφονία Μιτσογιάννη, δηλωστή που αν πράγματι υπήρξε ιστορικό μέλος της Επαναστατικής Οργάνωσης 17Ν, τουλάχιστον θα είχε αποφύγει». Υπάρχει βέβαια και μια μειοψηφία, η οποία το μόνο που επικαλείται είναι το ομοχώριον και η συγγένεια, σκεπτικό που δεν τιμά τη Δικαιοσύνη! Προέκυψε τίποτα καινούργιο στη δεύτερη δίκη; Τίποτα απολύτως.

Στη συνέχεια, ο Γ. Ιωαννίδης ασχολήθηκε αναλυτικά με τις νομικές πτυχές της αξιοποίησης καταθέσεων συγκατηγορούμενων, αναφερόμενος στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι «τα μόνα στοιχεία που υπάρχουν για την κατηγορία δεν είναι ικανά, δεν μπορούν να αξιοποιηθούν από το Δικαστήριο σας». Το ίδιο έκανε και για το 211Α ΚΠΔ, σημειώνοντας ότι οι δικαστές υποχρεούνται να είναι πιο αυστηροί στην τήρηση αυτής της αποδεικτικής απαγόρευσης, όταν προβλέπονται ευεργετήματα γι' αυτόν που δίνει την επιβαρυντική κατάθεση.

Σε ένα μόνο θα διαφωνήσουμε με τον Γ. Ιωαννίδη. Χρησιμοποίησε ως υπερασπιστικό επηρείημα αποστάσματα από βιβλίο του Γιώργου Ανδρεάδη, σύμφωνα με τα οποία οι αγωνιστές της αντιδικτατορικής αντίστασης, ακόμα και των ένοπλων μορφών της, δεν θα μπορούσαν να συμμετέχουν σε οργανώσεις σαν τη 17Ν και τον ΕΛΑ. Σημείωσε δε ο συνήγορος, ότι ο Ανδρεάδης ήταν στην οργάνωση «20 Οκτώβρη», όπως και ο Σερίφης. Ομως, ηγετική μορφή της «20 Οκτώβρη» ήταν ο Χρήστος Καστίμης, ο οποίος δολοφονήθηκε στη διάρκεια επιχείρησης του ΕΛΑ, του οποίου επίσης ήταν ηγετική μορφή. Είναι τουλάχιστον προσβολή στη μηνή τέτοιων αγωνιστών η υιοθέτηση τέτοιων έωλων επιχειρημάτων. Τα χρησιμοποιούν διάφοροι νεοαστοί διανοούμενοι (ο Ανδρεάδης δεν είναι ο μόνος), ας μη χρησιμοποιούνται και ως υπερασπιστικά επιχειρήματα ανθρώπων που δηλώνουν αντιεξουσιαστές.

Ακολούθησε η Ζωή Κωνσταντοπούλου που άρχισε λέγοντας ότι αν έδινε έναν τίτλο στην αγρέσυση της θα ήταν «μια αγρέσυση που δεν θα έπρεπε να γίνει». Διότι «αποτελεί όνειδος για το δικαιόκιο μας σύστημα, για τον νομικό μας πολιτισμό, ένας άνθρωπος επί σαράντα χρόνια να στοχοποιείται, ο διωκτικός και ο δικαστικός μηχανισμός να ενεργοποιείται επιλεκτικά προς εξουθένωσή του, παραπέμποντάς τον ξανά και ξανά σε δίκες όχι για εγκλήματα, όχι για κατηγορίες, αλλά για τις ιδέες του, για τις αξέες που πρεσβεύει, για τον αγώνα του, για τη συμμετοχή του στα κοινωνικά κινήματα και για το γεγονός ότι όλα αυτά δεν τα εξαργύρωσε με έναν θώκο, με μία καρέκλα, με μία θέση».

Η συνήγορος σκιαγράφησε με θερμά λόγια το κοινωνικό πορτρέτο του Γ. Σερίφη, καθώς και τον πολύχρονο διωγμό του, πάντα χωρίς στοιχεία, πάντα με μια αθώωση στο τέλος, που έχει υποβάλει σε τεράστια ταλαιπωρία τον ίδιο και την οικογένειά του. Μίλησε για την τρομούστερια του καλοκαιριού του 2002, την εμπλοκή του Σερίφη σ' αυτή και τη στάση του ίδιου, όπως εκδηλώθηκε με δηλώσεις και συνέντευξης. Για την προκλητική συμπεριφορά των εισαγγελέων που κάνουν προτάσεις και ύστερα τις

παίρνουν πίσω με νέες προτάσεις. «Είναι ακραία και κυνική περιφρόνηση στο κράτος δικαίου αυτή η νέα παραπομπή του, διότι οι εισαγγελέες οι ίδιοι που την ζητούν είναι αυτοί που με αυτονόητο δικό τοπίο και με δικανική σκέψη ζήτησαν την απαλλαγή του. Κι είναι ακραία και κυνική η περιφρόνηση διότι ουδέν νεότερο στοιχείο προέκυψε από την αγόρευση των εισαγγελέων μέχρι την έκδοση της απόφασης και μέχρι την έφεση τους. Διότι βεβαίως οι δηλώσεις αφερικανών πτολιτών, συγγενών θυμάτων, όπως ο Γουέλς, οι ανακοινώσεις του State Department, που προέκυψε ότι έγιναν στο μεσοδιάστημα από την εποχή του Διαφωτισμού μέχρι σήμερα. Η διαδικασία διώξεως τους, είναι διαδικασία εξουθένωσης. Και οι υπεραπλαντικές πέσεις είναι δεδομένες. Από το δικαστήριο σας δεν ζητούμε πάρα πολύ αυτονόητο: Να εφαρμόσετε το Σύνταγμα, το νόμο και τις Διεθνείς Συμβάσεις. Να σεβαστείτε αυτό τον άνθρωπο. Υπάρχουν δικαστήρια που ανθίστανται και δικαστήρια που διεκπεραιώνουν. Τα πρώτα δικαιολογούν την ύπαρξη τους και το ρόλο τους, τα δεύτερα δικαιολογούν τα αδικαιολόγητα. Ακόμη και στις ΗΠΑ, τα δικαστήρια και οι ανώτατοι δικαστές έχουν αποδείξει ότι ανθίστανται».

Η Ζ. Κωνσταντοπούλου υποστήριξε ότι το μαρτύριο που τραβάει ο Γ. Σερίφης από τα 67 μέχρι τα 69 του χρόνια συνιστά σκληρή και απάνθρωπη μεταχείριση, παραβίαση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ. Χαρακτήρισε έλλειψη σεβασμού απέναντι του τη νέα παραπομπή αλλά και την εισαγγελική πρόταση σ' αυτή τη δίκη. Οσο για την παραγραφή (εισαγγελική πρόταση) η συνήγορος ήταν απόλυτη: «Δεν υπάρχει τίποτε επί της ουσίας για να παραγραφεί. Δεν μπορεί πράγματα για τα οποία δεν κατηγορεύεται ο Γιάννης Σερίφης, πράγματα για τα οποία δεν μπορεί να αμυνθεί, διότι δεν αποτελούν στοιχείο της κατηγορίας και δεν του δίνεται η ευκαιρία να την αντικρούσει, να αποτελέσουν στοιχεία επιβαρυντικών και αυτοτελών προσβλητικών κρίσεων εις βάρος του. Διότι είναι αυτοτελές προσβλητικό για ένα άνθρωπο ο οποίος δεν κατηγορήθηκε γι' αυτά, αλλά και ο οποίος απέδειξε την αθωότητά του, να λέγεται ότι «ήταν μέλος, ότι συμμετείχε μέχρι ενός σημείου άλλα παρεγγράφοσιν». Αυτό αποτελεί ακραία και κατάφορη παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας κατ' αρχήν οποιουδήποτε ανθρώπου, πόσο μάλλον αυτού του ανθρώπου, που το τεκμήριο αθωότητάς του πια το έχει ενισχύσει μέσα από επανείλημμένες και απανωτές αθωωτικές αποφάσεις. Πώς θα πείτε για ένα άνθρωπο που δεν τον δικάστε για συγκεκριμένες κατηγορίες, ότι υπήρχε συμμετοχή αλλά υπάρχει παραγραφή?». Η συνήγορος έθεσε το δικαστήριο προ των ευθυνών του, θυμίζοντας ότι η αθωωτή λόγω παραγραφής αφήνει τον Γ. Σερίφη στη διάθεση των Αμερικανών, που δεν αναγνωρίζουν παραγραφή και έχουν δειξει πάνω ενεργούν, με τα Γκουντανάμο, τις απαγωγές και τις μυστικές πτήσεις της CIA. «Μια περί παραγραφής παράνομη κρίση του Δικαστηρίου σας, είναι σαρές ότι θα ανοίξει την πόρτα μιας εφιαλτικής συνέχισης της περιπτέτειας του Γιάννη Σερίφη και είναι επίσης σαρές ότι ζητείται με όλους τους τρόπους που σας περιέγραψα, από την Ηνωμένης Πολιτείας».

Με σκληρό τρόπο η συνήγορος αναφέρθηκε στην εισαγγελική πρόταση και ειδικά στην υιοθέτηση των όσων περιλαμβάνονται στην προσανατολική του Π. Σερίφη και στην προκλητική αποφυγή κάθε ερώτησης προς τον Π. Σερίφη για τις κραυγαλέες αντικράσεις του. Αντικράσεις που γίνονται ακόμη πιο κραυγαλέες υπό το φως του προανακριτικού υλικού της υπόθεσης Γουέλς, την οποία δεν εξέτασε το δικαστήριο καθώς έγινε σε παραγγεγμένο χρόνο. Ενα μόνο θα πούμε: αν έχει στοιχειώδη ευθύνη, μετά από την ανάλυση που έκανε η Ζ. Κωνσταντοπούλου, η κ. Κουτζαμάνη οφείλει να δευτερολογήσει και να απαντήσει σημείο προς σημείο. Αν δεν το κάνει, τότε

μας δίνει το δικαίωμα να της προσάψουμε σωρεία χαρακτηρισμών. «Από την ενώπιον σας παραπομπή του Γιάννη Σερίφη –είπε– η συνήγορος δοκιμάζεται το κράτος δικαίου, δοκιμάζεται ο νομικός μας πολιτισμός όπως έχει αποκρυπταλλωθεί από την εποχή του Διαφωτισμού μέχρι σήμερα. Η διαδικασία διώξεως τους, είναι διαδικασία εξουθένωσης. Και οι υπεραπλαντικές πέσεις είναι δεδομένες. Από το δικαστήριο σας δεν ζητούμε πάρα πολύ αυτονόητο: Να εφαρμόσετε το Σύνταγμα, το νόμο και τις Διεθνείς Συμβάσεις. Να σεβαστείτε αυτό τον άνθρωπο. Υπάρχουν δικαστήρια που ανθίστανται και δικαστήρια που διεκπεραιώνουν. Τα πρώτα δικαιολογούν την ύπαρξη τους και το ρόλο τους, τα δεύτερα δικαιολογούν τα αδικαιολόγητα. Ακόμη και στις ΗΠΑ, τα δικαστήρια και οι ανώτατοι δικαστές έχουν αποδείξει ότι ανθίστανται».

«Ελπίζω να είναι η τελευταία φορά που αγορεύω για τον κ. Σερίφη», ήταν τα πρώτα δικαιολογούν την ύπαρξη τους και το ρόλο τους, τα δεύτερα δικαιολογούν τα αδικαιολόγητα. Ακόμη και στις ΗΠΑ, τα δικαστήρια και οι ανώτατοι δικαστές έχουν αποδείξει ότι ανθίστανται».

Η Δάφνη Βαγιανού αναφέρθηκε καταρχάς στο διεθνές πλαίσιο του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» και στις αλλοιότητές που επέφερε στις νομιμοθεσίες και στον τρόπο εφαρμογής του Δικαίου. Στην αμφισβήτηση του ίδιου του πυρήνα του αστικού ποινικοδικαϊκού συστήματος. Σε ό,τι αφορά την κατηγορία κατά της Σωτηροπούλου, η συνήγορος υποστήριξε ότι η έφεση των εισαγγελέων έπειτε να απορριφθεί ως μη αιτιολογημένη. Γιατί ενώ στην πρώτη πρόσφατη δίκη έχουν κατατεθεί τόσα πρόγματα, το μόνο που επικαλείται η έφεση είναι το αποτύπωμα στη Δαμάρεως και το ότι η Σωτηροπούλου επί δεκαετία υπήρξε σύντροφος δυο κορυφαίων στελεχών της Οργάνωσης! Δηλαδή, έγινε έφεση σε μια απόφαση που προς τη Σωτηροπούλου ήταν

προανακριτική του Χριστόδουλου υπάρχει η μεγάλη αντίφαση, από τη μια να μιλά για αρχηγικό ρόλο του Γιωτόπουλου στις ενέργειες και όταν αναφέρεται στις ενέργειες να περιγράφει μια ισότιμη λειτουργία στην απόφαση και απουσία του στην εκτέλεση! Οσο για τον Τέλιο, το παραμύθι του για τη συνάντηση με τους «αρχηγούς» δε μπορεί να αντέξει στην κοινή λογική, δε συναντίεται με καμία άλλη απολογία κατηγορούμενου και είνοι εμφανώς καταπιεσμένο. Ο Τσελέντης είπε όσα είπε για τον Γιωτόπουλο στην πρώτη και τη δεύτερη δίκη, όμως στην Αστυνομία δεύτερη έχει πει τίποτα. Ούτε στους ανακριτές. Δεν υπάρχει γ' αυτόν ο Γιωτόπουλος. Θα πρέπει, λοιπόν, το δικαστήριο να αποφασίσει ποιον Τσελέντη θα διαλέξει, αυτόν της προδικασίας ή αυτόν των δικών; Πέρα απ' αυτό, όμως, «ακόμη κι αυτός ο μεταφελμένος, ο συνεργαζόμενος κ. Τσελέντης σε αυτό το θέμα είναι κατηγορηματικός: "δεν είχαμε αρχηγό, δεν μας έβαζε κάποιος. Ισοτιμία όλων και όχι ιεραρχική υποταγγίη". Πώς εσείς αυτό θα το ξεπεράσετε και θα πείτε "ναι ήταν αρχηγός";». Με τα όσα έχει πει ο Τσελέντης ασχολήθηκε εξαντλητικά ο Ι. Μυλωνάς, για να αποδείξει πως αικόμα και με τις περιγραφές του Τσελέντη δεν προκύπτει αρχηγός, εκτελεστική γραμματεία, ιεραρχική δομή της 17Ν.

Κατά συνέπεια, συνοψίζοντας για τη δεύτερη περίοδο, ο μόνος που το δικαστήριο μπορεί να θεωρήσει αξιόπιστο, ο Τσελέντης, μ' αυτά που λέει οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο Γιωτόπουλος ήταν «ένα μέλος απλό, παλαιότερο μέλος κατά την εκδοχή του κ. Τσελέντη, με εμπειρία ιδίως στα συνωμοτικά και στις παρακολουθήσεις, που τον σεβόταν γιατί ήξερε παραπάνω πράγματα από αυτόν, όπως σεβόταν αντίστοιχα και τον κ. Κουφοντίνα, που και αυτός ήταν παλαιότερος στην Οργάνωση. Πουθενά δε γίνεται λόγος από τον κ. Τσελέντη για θητική αυτουργία ή για αρχηγό Γιωτόπουλο, αυτό που γίνεται λόγος όχι στην ανάκριση αλλά στα δύο ακροστήρια είναι ότι ήταν μέλος ο κ. Γιωτόπουλος... Νομίζω, υπό την χειρότερη δυνατή εκδοχή, την οποία για τους λόγους που σας προανέφερα δεν αποτάζομαι αλλά δεν θα επανέλθω πάλι, υπό την χειρότερη δυνατή εκδοχή, τι μπορείς ώστε το δικαστήριό σας να δεχθεί, δεχόμενο εσφαλμένα την αξιόπιστία του κ. Τσελέντη βέβαια; Οτι ο κ. Γιωτόπουλος ήταν ένα απλό μέλος από το 1985 μέχρι το 1988».

■ 242η συνεδρίαση
Παρασκευή, 13.4.07

Συνεχίζοντας την αγόρευσή του ο I. Μυλωνάς υποστήριξε ότι δεν επιτρέπεται να ληφθεί υπόψη από το δικαστήριο η προσανακριτική απολογία του Π. Σερίφη φη σε βάρος του Α. Γιωτόπουλου, διότι επιπροσθέτως θα παραβιαστεί το άρθρο 6 3δ της ΕΣΔΑ, εφόσον ο Π. Σερίφης αρνήθηκε να απαντήσει σε ερωτήσεις του επιβαρυνόμενου συγκατηγορούμενου.

Στη συνέχεια ασχολήθηκε με τα όσα φέρεται να αναφέρει για τον Γιωτόπουλο ο Σάββιας Ξήρος, περιοριζόμενος στις επίσημες προανακριτικές (μετά τις 11.7.2002). Για πρώτη φορά ο Σάββιας φέρεται να κάνει αναφορά στο «λάγιπτρο» στις 20 Ιουλίου, περιγράφοντας συμμετοχή του στο ΑΤ Βύρωνα, αντίθετα από την περιγραφή Καρατσώλη. «Ποιον θα πιστέψετε; Διαλέγετε και παίρνετε», ήταν η αποστροφή του συνηγόρου. Ο Σάββιας λέει ότι ήταν κουκουλοφόρος μέσα στο φορτηγάκι, ο Καρατσώλης τον τοπιθετεί απέξω. Πώς μπορεί όμως να αναγνωρίζει έναν που φοράει κουκούλα;

Ο Ι. Μυλωνάς ασχολήθηκε αναλυτικά

με τις αντιφάσεις που προκύπτουν από τις προανακριτικές του Σάββα και θύμισε αυτά που ο ίδιος ο Σάββας αλλά και ο συνήγορός του Γ. Αγιοστρατίτης είχαν πει στην πρώτη δίκη: ότι ήταν σαν μικρό παιδί, σαν μογγολάκι. Αναφερόμενος στην περιβόητη συνέντευξη Σάββα στον Τριανταφυλλόπουλο, την οποία χαρακτήρισε «ευαγγέλιο της εισαγγελικής πρότασης» ο συνήγορος έκανε την εξής επιστήμανση: «Ας υποθέσουμε ότι είναι έτοι, ποιο συμπέρασμα βγαίνει; Οτι ήταν γενικής αποδοχής ο «Λάμπτρος» κι ότι, έτσι το καταλαβαίνω εγώ, ο ρόλος του ήταν ο ρόλος του πατιού. Οπως λένε και στο στρατό "ο νέος είναι αραίος ο παλιός είναι αλλιώς". Είναι ένα πατιό μελος κι αν θελετε έχει την εμπειρία και ήταν ο εκπαιδευτής. Άλλ άμως εκπαιδευτής κι άλλο ηθικός αυτουργός όπως καταλαβαίνετε». Επεισήμανε ακόμα την εξής φράση του Σάββα: «Ούτε μας επεβαλε ποτέ τη γνώμη του, πάντα μέτραρε η γνώμη ολονών, ο Γιωτόπουλος είχε τη δυνατότητα να συγκεντρώνει από όλους αυτό που θέλαμε να πούμε και να το βάζει σε ένα κείμενο». Αυτό άμως -σχολιάσε- δεν έχει καμία σχέση με ηθική αυτουργία, όπως καταλαβαίνετε, αντιθέτως, καταφρίπτει τον μύθο περί ηθικής αυτουργίας. Ανάλογα χωρία επεισήμανε και από τη συνέντευξη Σάββα στην Κανέλλη. Ειδικότερα ένα σημείο που καταρρίπτει την εισαγγελική πρόταση περί ηθικής αυτουργίας με το επιχείρημα ότι ο Γιωτόπουλος επέλεγε τους στό-

χους: «Κανέλλη: Τοποθετείστε όλοι μαζί ή μόνος; Σάββιας Ξηρός: Ολοι μαζί. Κανένας μόνος. Πάντα γινόταν συζήτηση, γιατί κατ' αρχήν περνούσαν χρόνια ή μήνες μέχρι να καταλήξουμε σε κάποιο συμπέρασμα. Γινόταν μια πολύ σοφιαρή έρευνα για το τι ειναύενες είχε ο καθένας για συγκεκριμένα πρόγματα και μετά προχωρούσαμε στην τράξη». Αυτό το συνδύασε και με δόσι έχει πει ο Τσελέντης: «Βλέπουμε λοιπόν από τον συνδυασμό των δηλώσεων του κ. Τσελέντη και του κ. Σάββια Ξηρού ότι δεν υπήρχε ηθική αυτουργία, δεν υπήρχε ο ένας, ο αρχηγός, αυτός με τη δεσποτίδουσα προσωπικότητα ο Γιωτόπουλος που επέλεγε τον στόχο».

λωνάς επικινδύνεστηκε όχι μόνο το 211Α ΚΠΔ, αλλά και το άρθρο 6 3δ της ΕΣΔΑ, διότι η πλευρά Γιωτόπουλου ζήτησε να προσέλθει ο Σάββας να του υποβάλει ερωτήσεις και αυτό δεν κατέστη εφικτό. Στη συνέχεια ασχολήθηκε με την αντίκρουση των όων έχει υποστηρίξει η πολιτική αγωγή για την θητική αυτουργία, η οποία «δεν βγαίνει με τίποτα». Και έκλεισε αυτό το κεφάλαιο με αντίκρουση της πρωτοβάθμιας απόφασης ως προς την θητική αυτουργία.

■ 243η συνεδρίαση Τρίτη, 17.4.07

Ο Ι. Μυλωνάς προχώρησε με αντίκρουση των επιχειρημάτων της εισαγγελικής πρότασης ως προς την ηθική αυτούργια του Α. Γιωτόπουλου. Η εισαγγελείας, ξεκινώντας από την κατάφραση

ότι ο Γιωτόπουλος ήταν μέλος της 17Ν, καταφεύγει στο Καταστατικό, υποστηρίζοντας ότι η 17Ν λειτουργούσε με συγκεντρωτικό κέντρο εξουσίας. Ακόμη όμως και αν δεχτεί κανείς ότι αυτό το καταστατικό εφαρμόστηκε (ο Τσελέντης έχει καταθέσει πως όχι), η εισαγγελέας ερμηνεύει αυθαίρετα και στρεβλωτικά στον όρο «δημοκρατικό συγκεντρωτισμός» (σχετικά είχαμε σχολιάσει στο ρεπορτάζ μας για την εισαγγελική αγόρευση). Ο συνήγορος επεσήμανε ακόμα την αντίθεση ανάμεσα στην πρωτοβάθμια απόφαση (που μιλά για τριμελή γραφματεία) και την εισαγγελική πρόταση (που μιλά για προσωπική γραφμή Γιω-

τόπου λου).

Απαντώντας στο εισαγγελικό επιχείρημα ότι ο Γιωτόπουλος έπειθε τον Κουφοντίνα και αυτός τους υπόδοιπους (αλυσιδωτή ημική αυτουργία), ο Ι. Μυλωνάς είπε: «Μα είναι δυνατόν, κύριοι δικαστές, να δεχθείτε ότι ο άνθρωπος που έχει αναλάβει την πολιτική ευθύνη για δόλη τη δράση της Οργάνωσης, ο άνθρωπος που έχει παραδεχθεί ότι ήταν μέλος της Οργάνωσης και που από όλες του τις δηλώσεις προκύπτει ότι είναι αικόμα και τώρα περήφανος για τη συμμετοχή του στην Οργάνωση, αν θέλετε ο αμετανόητος αυτός που μέχρι τέλους υπερασπίζεται την τιμή της Οργάνωσης, αυτός ο άνθρωπος ήταν επιδεκτικός πειθούς; Είχε ανάγκη ο κ. Κουφοντίνας κάποιον άλλον να τον πειθεί;... Μα μπορεί έσωτα κι ένας άνθρωπος να πιστεύει αυτό, κύριοι δικαστές, από την εικόνα που έχετε σχηματίσει για τον κ. Κουφοντίνα αυτούς τους δεκαπέντε μήνες πρόσο είμαστε εδώ; Είχε ανάγκη ο κ. Κουφοντίνας κάποιον άλλον που θα τον πείσει; Είχε ανάγκη ο κ. Κουφοντίνας κάποιον που θα προκαλέσει σε αυτόν μία απόδραση, στον κ. Κουφοντίνα, την οποία διαφρετικά δε θα έπαιρνε; Είχε αμφιταλαντεύσεις για το αν έκανε σωστά ο κ. Κουφοντίνας ή όχι?» (Σωστός γενικά ο συλλογισμός, αλλά δε μπορούμε να αποφύγουμε το σχόλιο: τελικά τι είναι ο Κουφοντίνας, αμετανόητος ή κρυφός συνεργαζόμενος; Ή μήπως είναι ό,τι βολεύει κάθε φορά?).

Καταλήγοντας, ο συνήγορος έθεσε ξανά το διλημμα στο δικαστήριο: θα δεχτεί την πρωτοβάθμια απόφαση που μιλά για τριμελή γραφματεία, τις εντολές της οποίας μετέφερε ο Γιωτόπουλος, ή την εισαγγελική πρόταση που λέει «ηγετικό διδύμο Γιωτόπουλος-Κουφοντίνας, με τον δεύτερο να στέκεται δίπλα και λίγο πίσω»; Δεν παρελειψε δε να επισημάνει ότι με τη δεύτερη εκδοχή καταρρίπτεται και το παροφύμιθ Τέλλιου περί τριμελούς ηγετικής ομάδας στην οποία οδηγήθηκε

Αναφερόμενος στον αναπληρωτή εισαγγελέα, που υποστήριξε ότι «ο Κουφοντίνας ήταν ο άνθρωπος που καθόριζε τον τρόπο δράσης», ο Ι. Μυλωνάς

είπε: «Μα αυτό δεν είναι η θηβική αυτούργια με άλλα λόγια; Τι θα διαλέξουμε τελικά; Ποιος ήταν ο θηβικός αυτούργος; Ο Γιωτόπουλος ήταν; Αυτός καθόριζε τον τρόπο δράσης και εξειδίκευε το στόχο ή μήπως τελικά ήταν ο Κουφοντίνας αυτός που καθόριζε τον τρόπο δράσης; Προσέξτε, δε λέω εγώ ότι ο Κουφοντίνας ήταν αυτός που καθόριζε τον τρόπο δράσης, εγώ λέω τι λέει ο κ. εισαγγελέας. Και επισημαίνω τις αξεπέραστες αντιφάσεις της εισαγγελικής πρότασης. Γιατί αν ισχύει αυτό που λέει ο κ. εισαγγε-

λέας, τότε έχουμε ένα ακόμα επιχείρημα σχετικά με το ότι δεν υπήρχε ηθική αυτούργια από τον κ. Γιωτόπουλο σ' αυτή την υπόθεση. Γιατί βεβαίως έχουμε καταλήξει ότι τελικά ο σκληρός πυρήνας της ηθικής αυτούργιας είναι η επιλογή, η συγκεκριμενοποίηση του στόχου. Με άλλη διατύπωση, ο καθορισμός του τρόπου δράσης.

Στη συνέχεια, περνώντας στη διερεύνηση του Καταστατικού που υπάρχει στη δικογραφία, ο συνήγορος κατέδειξε όλα τα σημεία που μιλούν με έμφαση για τη δημοκρατική λειτουργία της Οργάνωσης, και εκφράζουν αγωνία γι' αυτό, τα οποία παρέλειψε σκόπιμα να αναφέρει η εισαγγελέας, επειδή δε συνάδουν με το συγκεντρωτικό μοντέλο και την ηθική αυτουργία. Και κατέληξε: «Ακόμη κι αν υποθέσετε ότι ίσχυσε αυτό το κείμενο, πώς είναι συμβατός ο ρόλος του αρχηγού, του θητικού αυτουργού με αυτό το κείμενο; Καλύτερα, και εισαγγελέα, να λέγατε ότι αυτό δεν ίσχυσε ποτέ. Γιατί αν έχει ισχύσει αυτό το κείμενο, δεν

υπάρχει θέση για ηθική αυτουργία, ούτε φυσικά για Γιωτόπουλο αρχηγό».

Και η κατάληξη: «Αν δεχθείτε την εκδοχή που για μένα είναι και ίσως η πιο πειστική, ότι δεν υπήρχε Εκτελεστική Γραμματεία, όπως σας είπα θα πρέπει να πετάξετε στα σκουπίδια το σκεπτικό της πρωτοβάθμιας απόφασης. Αν όμως μείνουμε μόνο σε πυρήνες, τότε θα πρέπει ανογκαστικά να δεχθείτε αυτά που λέει και ο κ. Τσελέντης αλλά και που περιγράφει το καταστατικό, ότι η λειτουργία των πυρήνων βασιζόταν σε πλατιά, πλήρη δημοκρατική προσέγγιση. Αρα και πάλι δεν υπάρχει θέση για αρχηγό, για ηγέτη, για θημικό αυτουργό. Η μόνη θέση που υπάρχει είναι ενός πιο παλιού μελους αν θελετε. Άλλα δεν υπάρχει θέση για θημικό αυτουργό».

Στη συνέχεια, ο Ι. Μυλωνάς ασχολήθηκε με τη θεωρία του ελληνικού Ποινικού Δικαίου για την ηθική αυτουργία, καθώς και με τη νομολογία του Αρείου Πάγου για το ίδιο θέμα, για να καταλήξει στην «πρόκληση»: «Πρέπει σε κάθε περίπτωση, συγκεκριμένη περίπτωση, να μας πείτε ποιος είναι ο τρόπος και τα μέσα με τα οποία ο κ. Γιωτόπουλος προκάλεσε την απόφαση να εκτελέσει την πράξη. Και επιπλέον θα πρέπει να μας πείτε ποια είναι τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία εσείς συνηγγάρατε ότι ο ηθικός αυτουργός, δηλαδή ο κ. Γιωτόπουλος, προκάλεσε με τον ανωτέρω τρόπο και με τα μέσα την απόφασή του. Προσέξτε, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση». Υποστήριξε ακόμη, ότι στην περίπτωση της 17Ν, όπου οργανωτικό μοντέλο κι απάρει κανείς, «εκ των πραγμάτων δεν υπάρχει θέση για ηθικό αυτουργό, εκ των νομικών πραγμάτων και εκ των πραγματικών δεδομένων... Εξ ορισμού, εκ της λογικής και μόνο, δεν υπάρχει ηθική αυτουργία σε μέλη της Οργάνωσης της 17Ν, γιατί οικριώντως αυτά τα μέλη, όταν έχουν πάρει την απόφαση να μπούνε στην Οργάνωση, έρουν πολύ καλά τι κάνουνε και ένουν υπαρχει εκδοχή. Τελορτή εκδοχή και πιο πειστική για τον συνήγορο: ισότιμα μέλη, όπως λένε ο Τσελέντης και ο Σάββας. Ανεξάρτητα από το αν ο Γιωτόπουλος ήταν ή δεν ήταν ένα παλαιό μέλος, η αίσθηση του Μυλωνά είναι ότι υπήρχαν δυο-τρεις πυρήνες, υπήρχαν αποχωρήσεις, αλλά ποτέ η 17Ν δεν έφτασε στην πλήρη ανάπτυξη που περγάφει το καταστατικό. Τα μέλη αυτών των πυρήνων ήταν ισότιμα. Επομένως, αν το δικαστήριο καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο Γιωτόπουλος ήταν μέλος και αν καταφέρει με την επιχειρηματολογία του ότι παρέμεινε μέχρι το τέλος, το μόνο που ευπροσώπως μπορεί να δεχτεί το δικαστήριο είναι πως ο Γιωτόπουλος ήταν ένα παλαιότερο μέλος, που θα μπορούσε να είναι και εκπαιδευτής των νεότερων μελών, όπως λέει ο Σάββας στον Τριανταφυλλόπουλο. Υπό τη χειρότερη εκδοχή, λοιπόν, ο Γιωτόπουλος θα μπορούσε να είναι ένα παλαιότερο μέλος, που είχε συσσωρέψει εμπειρίες και τις μετέφερε στα νεότερα μέλη, όπως λένε ο Τσελέντης και ο Σάββας. Η καταδίκη για ηθική αυτουργία είναι το μεγάλο, το αξεπέραστο νομικό σκάνδαλο αυτής της δίκης.

σχεδόν το πλήθος των καταναλωτών και λέγεται αποφασίσει, για τους δικούς τους λόγους ο καθένας, να συμμετάσχουν σε μία Οργάνωση που επιδιώκει την τέλεση ανθρωποκοτονιών, εκρήξεων, τραυματισμών».

Τέλος, ο συνήγορος ασχολήθηκε με το

πιο προκλητικό μέρος της καταδίκης Γιωτόπουλου για ηθική αυτουργία. Με ενέργειες, όπως οι ληστείες, στις οποίες δεν υπάρχει καμιά αναφορά από συγκατηγορούμενο, δεν υπάρχει ανάληψη ευθύνης, δεν υπάρχει προκήρυξη και δύναται ο Γιωτόπουλος καταδικάστηκε ως ηθικός αυτουργός. Το διο προκλητική είναι η καταδίκη για τις εκρήξεις, γιατί γίνεται με καθαρά σοφιστικό τρόπο: όπου υπάρχει προκήρυξη, ηθικός αυτουργός ο Γιωτόπουλος (όπως και όπου δεν υπάρχει).

■ 244η συνεδρίαση Τετάρτη, 18.4.07

Ο συνήγορος του Α. Γιωτόπουλου συνέχισε τη μοραθώνια αγύρευσή του, πιάνοντας μία προς μία τις υποθέσεις για τις οποίες ο εντολέας του έχει καταδικαστεί για ηθική αυτουργία, αποδεικνύοντας –με βάση το αποδεικτικό υλικό που έχει δεχτεί το δικαστήριο, δηλαδή τις προανακριτικές– ότι δεν αποδεικνύεται η ηθική αυτουργία του Γιωτόπουλου. Στις περισσότερες προανακριτικές αναφέρεται ο Κουφοντίνας ως το μέλος που υπέδειξε το στόχο και κατέστρωσε την ενέργεια, ο οποίος όμως δεν έχει κατηγορηθεί για ηθική αυτουργία, όπως σημειώσε. Σε μία ενέργεια που ο Σάββας αναφέρει ότι το στόχο υπέδειξε ο Γιωτόπουλος, δεν υπάρχει καμιά άλλη ομολογία και ο I. Μυλωνάς επικαλέστηκε το 211A, βάσει του οποίου δε μπορεί να καταδικαστεί ο Γιωτόπουλος.

έχει υποδειχτεί στο ρόλο που του επιφυλάσσει η κατηγορία πολύ πριν συμβεί το οπδήπτο, πολύ πριν συλληφθεί οποιοσδήποτε από τους κατηγορούμενους.

Τέλος, φέρνοντας ως ακραία παραδείγματα δικαστικής στάσης τον Σαρτζετάκη (υπόθεση Λαμπράκη) και τον Κόλλια (εισαγγελέας Αρείου Πάγου που έγινε ο πρώτος πρωθυπουργός της χούντας), κάλεσε τους δικαστές να κρατήσουν μια στάση σαν αυτή του Σαρτζετάκη και να μην εκτραπούν σε πολιτική Δικαιοσύνη που δικάζει πολιτικούς αντιπάλους. Η τελευταία αναφορά ενόχλησε τον πρόεδρο που σε έντονο ύφος είπε: Εμείς δεν έχουμε πολιτικούς αντιπάλους, εμείς είμαστε δικαστές και απονέμουμε δικαιοσύνη. Χαίρομας που το ακούω, ήταν το απαντητικό σχόλιο του συνηγόρου, ο οποίος κατέληξε ότι η καταδίκη για θητική αυτουργία σημαίνει ποδοπάτηση του νόμου. «Περιμένω την απόφαση.

Εμπλοκή υπήρξε όταν ο συνήγορος κατέθεσε τρία έγγραφα τα οποία είχε επικαλεστεί στην αγόρευσή του ο Αντ. Κοντ (σημαντικότερο η γραφολογική πραγματογνωμοσύνη, τη μετάφραση της οποίας υπογράφει ο Ι. Μυλωνάς). Η εισαγγελέας επικυράζηκε θεωρώντας ότι δεν υπάρχει δικαίωμα κατάθεσης και ανάγνωσης εγγράφων σ' αυτό το στάδιο της δίκης, ενώ ο Ι. Μυλωνάς υποστήριξε ότι ο κατηγορούμενος μπορεί να καταθέσει έγγραφα σε οποιοδήποτε στάδιο. Η εισαγγελέας επινήλθε στο τέλος της συνεδρίασης, υποστηρίζοντας ότι σ' αυτό το στάδιο έγγραφο μπορεί να αναγνωστεί μόνο με εντολή του προέδρου, αν αυτός το κρίνει απαραίτητο και αν υπάρχουν εξαιρετικές περιπτώσεις. Κατά την κρίση της δεν υπάρχουν εξαιρετικές περιπτώσεις και η ανάγνωση των εγγράφων ζητείται από την υπεράσπιση για την παρέλκυση της δίκης. Τα έγ-

αληθεύει αυτό που κυκλοφορεί σε δικαστηριακούς κύκλους, ότι δυο γραμματείς από το Τμήμα Πτωχεύσεων του Πρωτοδικείου Αθήνας έχουν αποσπαστεί στο Εφετείο και απασχολούνται στην καθαρογραφή της απόφασης για τη δίκη της 17N;

Αν αληθεύει, τότε η ξεφτίλα ξεπερνά κάθε προηγούμενη, αφού δεν περίμεναν καν να τελειώσει τυπικά η δίκη πριν αρχίσουν να γράφουν την απόφαση.

Θα φιλοτιμηθεί κανείς να απαντήσει στο ερώτημα;

γραφαί αυτά ήταν γνωστά στον κατηγορούμενο και την υπεράσπιση του από παταλούτερα, διότι φέρουν ημερομηνίες. Για παράδειγμα, η γνωμοδότηση της γαλλίδας γραφοράλγου έχει ημερομηνία Μάιος 2006 και θα μπορούσε να παραδοθεί από τότε, γι' αυτό και το αίτημα ανάγνωσής του δεν πρέπει να γίνει αποδεκτό.

Ο Ι. Μυλωνάς υποστήριξε ότι ο κατηγορούμενος μπορεί μέχρι την τελευταία στιγμή να προσκομίσει στοιχεία με τα οποία υπερασπίζεται την οθωστήτα του. Για το ότι ο Α. Γιωτόπουλος φέρνει τώρα αυτά τα έγγραφα την ευθύνη φέρει το δικαστήριο, που δεν επέτρεψε στον Γιωτόπουλο να έχει συνηγόρους της επιλογής του. Το συγκεκριμένο έγγραφο δεν το έχει ο Μυλωνάς άλλα ο Κοντ, στον οποίο αρχικά δεν έχει επιτραπεί να παραστεί, το ανέπτυξε στην αγόρευσή του και ο Μυλωνάς το μετέφρασε και το καταθέτει. Αν δεν αναγνωστεί έγγραφο που έχει επικαλεστεί στον συνήγορό του, θα υπάρξει άλλη μια παραβίαση του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ, διότι δε μπορεί να απαγορευτεί σε έναν κα-

τηγορούμενο που έχει καταδικαστεί σε 21 φορές ισόβια να προσκομίσει έγγραφα που στηρίζουν τους υπερασπιστούς του ισχυρισμούς.

Το δικαστήριο επιφυλάχτηκε και διέκοψε για την επομένη.

■ 245η συνεδρίαση

Πέμπτη, 19.4.07

«Το δικαστήριο αποσύρεται για την έκδοση της απόφασής του, που θα ανακοινωθεί στις 3 Μαΐου, στις 11 ή ώρα το πρωί». Αυτά ήταν τα τελευταία λόγια του προέδρου, με τα οποία ολοκληρώθηκε η μαραθώνια διαδικασία του έκτακτου τρομοδικείου του Κορυδαλλού (κατ' όνομα Πενταμελές Εφετείο Αθηνών), που κατελαφές 245 συνεδριάσεις σε διάρκεια 16,5 μηνών. Στο επόμενο φύλλο, απαλλογμένο από το βάρος του ρεπορτάζ, θα επιχειρήσουμε μια συνολική αποτίμηση αυτής της δίκης.

Προηγουμένως, ο Ι. Μυλωνάς, με μια παραληρματική και γεμάτη εμπάθεια επίθεση προσπάθησε να φορτώσει στον Δ. Κουφοντίνα το μπουγέλωμα με λάσπη (όπως λέει ο ίδιος, γιατί αυτοί που το έκαναν μιλούν για όλλα υλικά) που δέχτηκε στο γραφείο του. Αυτός που τόσες μέρες πάσχει να χτυπήσει την κατηγορία της θητικής αυτουργίας για τον πελάτη του, προσχώρησε σ' αυτή οικριώς τη λογική: ο έγκλειστος στον Κορυδαλλό Κουφοντίνας καθοδηγεί το μπουγέλωμα του Μυλωνά! Η τέλεια αστυνομική λογική, με την οποία δεν θα ασχοληθούμε, γιατί δεν ενδιαφέρει τη δίκη.

Προηγουμένως, το δικαστήριο είχε απορρίψει το αίτημα Μυλωνά για ανάγνωση της πραγματογνωμοσύνης γαλλίδας γραφοράλγου, που είχε προσκομίσει ο Αντ. Κοντ. Αρχικά, το αίτημα απέρριψε ο πρόεδρος, ο Μυλωνάς προσέφυγε στο δικαστήριο, το οποίο ομόφωνα

απέρριψε το αίτημα, με το επιχείρημα ότι «ουδεμία εξαιρετική περίπτωση αποδείχθηκε ότι συντρέχει για να κατατεθεί τώρα το έγγραφο. Είχε δηλωθεί ότι ο κ. Κοντ συμπαρίστατο με τον κ. Μυλωνά και δεν είναι δυνατόν να αποδοθεί η καθυστέρηση σε παράλειψη του δικαστήριου που έπιπρέπει επανόρθωση».

Ακολούθαν οι αγορεύσεις των διορισμένων συνηγόρων Αγγελή και Κάβουρα, στη διάρκεια των οποίων ο Α. Γιωτόπουλος αποχώρησε, καταγγέλλοντας ότι δεν τον υπερασπίζονται άλλα τον υπονομεύσουν.

Η εισαγγελέας δεν δευτερολόγησε και αυτό δεν μας προξένησε καμιά εντύπωση. Φρονίμως ποιούσα η κ. Κουτζαμάνη προτίμησε να μην αναμετρηθεί με τον τεκμηριωμένο λόγο της υπεράσπισης. Έχει, άλλωστε, τη σιγουριά ότι και το δικαστήριο βρίσκεται στην ίδια κατεύθυνση με την ίδια, όποτε γιατί να ανησυχεί; «Άς τελειώνουμε μια ώρα γρηγορότερα, γιαν' αναλάβουμε καθήκοντα στον Αρειο Πάγο».

Δευτερολόγησαν μόνο ο Γιάννης Σερίφης και ο Ηρακλής Κωστάρης.

Ο Γ. Σερίφης έστρεψε τα πυρά του ενάντια στους εισαγγελέας της έδρας κατηγορώντας τους (όχι αδικαιολόγητα) ότι «απέδειξαν περίτρανα, ότι η παρουσία τους εδώ ήταν διεκπεραιωτική, ότι ήρθαν με ειδικές οδηγίες, ότι είναι σε εντεταλμένη υπηρεσία με τα γνωστά ανταλλάγματα», γι' αυτό και «αντί της παρουσίας της πραγματικών, αππάνω αποδεικτικών στοιχείων ενοχής μας, αποκομίσαμε τα αικροδεξιά παρακρατικά κηρύγματα και παραληρήματα της εισαγγελέως, το ιδεολογικό της μίσος και εκδικητικότητα και μεγάλα υποκριτικά φέματα. Απέδειξαν ότι δεν θελουν μόνο να απαξιώσουν, στηγματίσουν και καταδικάσουν τη δράση της συγκεκριμένης Οργάνωσης, αλλά στο ίδιο περιβάλλον με διάκριση σε διεκδικήσαν την ελευθερία μου. Είδα μια συντονισμένη προσπάθεια να πετύχουν την καταδίκη μου με κάθε τρόπο, παρουσιάζοντας καταφανέστατα ψέματα ως αλήθεια. Για παράδειγμα η εισαγγελέας για την υπόθεση Μπακογιάννη επικολέστηκε προανακριτική του Καρπατώλη, ότι δήθεν με ενοχοποίει, ενώ δεν λέει τίποτε. Παρέβλεψε άλλα στοιχεία, όπως του Βασιλή Ξηρού που με αιθώνει, αφού λέει ξεκάθαρα ότι ο Χάρης ήταν ο ίδιος με τον Τάκη που ήταν παλιό μέλος. Επιδιώκουν να κρατήσουν εδώ μια ομάδα για να δείξουν ότι τελείωσε. Είναι η πρώτη φορά που ανθρώπινα παρακαλώ να μην με εντάξετε, στα πλαίσια σκοπιμοτήτων, σε μια ομάδα. Παρακαλώ δικάστε με δίκαια».

Σ' αυτό το σημείο ολοκληρώθηκε η διαδικασία και το δικαστήριο διέκοψε για την Πέμπτη 3 Μάρτιου.

1967-1974 ενάντια των στρατοκρατών που οι ίδιοι τους γαλούχιζαν και υπηρέτησαν. Αναφέρθηκε σε συγκεκριμένα αποσπάσματα της εισαγγελικής αγόρευσης, για να καταδείξει ότι «παρεμπήνευσε, παρέφρασε, διαστρέβλωσε και ποινικοποίησε τους μάρτυρες υπεράσπισης, συγγενικές, συναδελφικές, φιλικές, πολιτικές, κοινωνικές, εργασιακές σχέσεις».

Και η καταληξή του: «Έγινε διάρκεια κατηγορούμενος, εσείς με εμπλέκετε με κατηγορίες. Φροντίστε να τις τεκμηρώσετε με απτά και γνήσια στοιχεία και όχι με ομολογίες που έγιναν για τη διευκόλυνση του χαφιδεο-τρομονόμου».

Εμφανώς φορτισμένος ο Ηρακλής Κωστάρης διεκδίκησε για τελευταία φορά σ' αυτή την αίθουσα το δίκιο του: Εχω αρνηθεί κάθε κατηγορία και προσπάθησα στην ίδια περίπτωση να μπορούσα να αποδείξω ότι τα πάντα σε βάρος μου είναι σκευωρία. Δεν παρακάλεσα, προσπάθησα να διεκδικήσω την ελευθερία μου. Είδα μια συντονισμένη προσπάθεια να πετύχουν την καταδίκη μου με κάθε τρόπο, παρουσιάζοντας καταφανέστατα ψέματα ως αλήθεια. Για παράδειγμα η εισαγγελέας για την υπόθεση Μπακογιάννη επικολέστηκε προανακριτική του Καρπατώλη, ότι δήθεν με ενοχοποίει, ενώ δεν λέει τίποτε. Παρέβλεψε άλλα στοιχεία, όπως του Βασιλή Ξηρού που με αιθώνει, αφού λέει ξεκάθαρα ότι ο Χάρης ήταν ο ίδιος με τον Τάκη

■ **Με αφορμή την Τροπολογία για το υποχρεωτικό Νηπιαγωγείο**

Η ΠΟΕ-ΟΤΑ υπερασπίζεται τη φορομπηξία και το εργασιακό καθεστώς γαλέρας

Ενα απαράδεκτο, κατάπτυστο κείμενο, που το απευθύνει στους υπουργούς Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Παιδείας, κυκλοφόρησε η Εκτελεστική Επιτροπή της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργαζομένων στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΠΟΕ-ΟΤΑ), με αφορμή τα δημοσιεύματα και την υπό σύντοξη Τροπολογία, που δίνει το δικαίωμα στους ιδιωτικούς και Δημοτικούς Παιδικούς Σταθμούς να αναβαθμίσουν τα νηπιακά τμήματα που κατέχουν σε Νηπιαγωγεία για το έτος 2007-08, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι πρόσθετες ανάγκες που θα προκύψουν από την εφαρμογή της υποχρεωτικότητας της Προσχολικής Εκπαίδευσης για ένα έτος (Ν. 3518/2006, άρθρο 73).

Οι ξεσκολισμένοι γραφειοκράτες συνδικαλιστές εκφράζουν την ανησυχία τους, ταυτίζονται απόλυτα με τα συμφέροντα των Δημάρχων, που δε θέλουν να χάσουν την πελατεία των νηπίων, από τα οποία εισπράττουν τους χρήση της «τροφεία» και που δεν επιθυμούν επουδενί να διαταραχτεί το εργασιακό καθεστώς γαλέρας που έχουν επιβάλει (ο φόβος της ανεργίας είναι η δαμόκλειος σπάθη) στις Νηπιαγωγείς που εργάζονται στους Παιδικούς Σταθμούς τους.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δηλαδή της ΠΟΕ-ΟΤΑ κάνει κριτική στην πρωθυμένη τροπολογία της κυβέρνησης από τα δεξιά.

Οι εκπρόσωποι -υποτιθετώντων εργαζόμενων ανησυχούν που η Τροπολογία θα «δημιουργήσει διαφορετικό καθεστώς για τα παιδιά έως 5 χρονών και διαφορετικό για τα παιδιά 5-6 ετών (τροφεία, σύντηση, ώρες παραμονής κ.λπ.).»

Ανησυχούν που μια μερίδα της «πελατείας» δε θα πληρώνει πια, αφού θα υποχθεί στη δικαιοδοσία του υπουργείου Παιδείας.

Η ξεσπούσια τους δεν έχει όρια και δεν αφορά μόνο στην υπεράσπιση του ανταποδοτικού τέλους των «τροφείων», που καθιερώθηκε μετά το πέρασμα των Κρατικών Παιδικών Σταθμών στους Δήμους, και που οι γονείς καταβάλλουν «αδιαμαρτυρήτα» κάνοντας την ανάγκη φιλοτιμία, αφού πρόκειται για τα παιδιά τους. Αφορά και στην υπεράσπιση της «εύρυθμης λειτουργίας» των Παιδικών Σταθμών, η οποία συνίσταται, κατ' αυτούς

στη διατήρηση των υπαρχουσών εργασιακών σχέσεων (η Τροπολογία «μεθοδεύει την περαιτέρω ανατροπή των εργαζόμενων Νηπιαγωγών, και να προσυπογράψει την αφισβήτηση του εκπαιδευτικού τους ρόλου»).

Είναι γνωστό, ότι λόγω της μεγάλης ανεργίας, Νηπιαγωγοί του κλάδου ΠΕ, δηλαδή πτυχιούχοι των παλιών σχολών Νηπιαγωγών και των Παιδαγωγικών Τμημάτων των ΑΕΙ, καταφέύγουν στους Παιδικούς Σταθμούς προκειμένου να εργαστούν για να επιβιώσουν, αποδεχόμενοι ένα διαφορετικό καθεστώς λειτουργίας από αυτό των συναδέλφων τους στο Δημόσιο Νηπιαγωγείο (μισθοί, μεγαλύτερα ωράρια, ανάθεση έργου φροντίδας των παιδιών και όχι μόνο εκπαιδευτικού έργου, συμβάσεις ορισμένου χρόνου κ.λπ.).

Οι Δήμοι διατηρούν τις επιχειρήσεις τους εκμεταλλευόμενοι στο έπακρο τους εργαζόμενους τους και μαδώντας τους δημότες τους. Ο τομέας των Παιδικών Σταθμών είναι μιας πρώτης τάξεως προσδοφόρα επιχείρηση, γιατί και εξασφαλισμένη πελατεία έχει (οι εργαζόμενοι γονείς βάζουν «μέσο» για να βρουν σ' αυτούς μια θέση για τα παιδιά τους) και κέρδη αποφέρει μέσω των τροφείων και της εκμετάλλευσης των εργαζόμενων σ' αυτούς. Η χαλάρωση της δουλειάς τους καλοκαιρινούς μήνες, με τις άδειες των γονιών, επιτρέπει στους δημοτικούς άρχοντες να εξασφαλίζουν τη λειτουργία των Παιδικών Σταθμών χρησιμοποιώντας εργαζόμενους με συμβάσεις (π.χ. σχήματη σύμβαση). Και φυσικά οι Δήμοι είναι ιδιαίτερα φειδωλοί όταν πρόκειται να δώσουν χρήματα για την ανάπτυξη της υποδομής των Παιδικών Σταθμών (παιδαγωγικό υλικό, υλικοτεχνική υποδομή κ.λπ.). Πάμπολλες είναι οι καταγγελίες στον Τύπο, αφότου οι κρατικοί Παιδικοί Σταθμοί πέρασαν στους Δήμους, μετά την ψήφιση των νόμων της αποκέντρωσης (Ν.2218/94 και Ν. 2240/94).

Οι Νηπιαγωγοί (και όχι Βρεφονηπικοί), που εργάζονται σε Παιδικούς Σταθμούς, αναγκάζονται λοιπόν να αποδεχτούν το εργασιακό αυτό καθεστώς και να θέσουν υπό αφισβήτηση και τον επιτημονικό και εκπαιδευτικό τους ρόλο, αποδεχόμενοι να κάνουν και άλλο έργο πληγ του εκπαιδευτικού.

Ερχεται, λοιπόν, τώρα η ΠΟΕ-ΟΤΑ για να υπερασπίσει με φανατισμό το δια της βίας (η απειλή της ανεργίας είναι

στη διατήρηση των υπαρχουσών εργασιακών σχέσεων (η Τροπολογία «μεθοδεύει την περαιτέρω ανατροπή των εργαζόμενων Νηπιαγωγών, και να προσυπογράψει την αφισβήτηση του εκπαιδευτικού τους ρόλου»).

Σημειώνεται ότι στα νηπιακά τμήματα των Παιδικών Σταθμών δεν είναι υποχρεωτική η εφαρμογή του εκπαιδευτικού αναλυτικού προγράμματος του υπουργείου Παιδείας, ούτε αυτά εποπτεύονται από το ΥΠΕΠΘ.

Η ΠΟΕ-ΟΤΑ συνιστά με ιδιαίτερη έμφαση την προσοχή των υποχρεωτική η φοίτηση σ' αυτό, λειτουργησε και λειτουργεί στο πλαίσιο της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, λογίζεται ως την νηπιακών τμημάτων των ΑΕΙ, έχει συγκεκριμένη εκπαίδευση που πρέχεται στα παιδιά της συγκεκριμένης ηλικίας των 4-6 ετών.

Οι γραφειοκράτες ψεύδονται ασύστολα, όταν δηλώνουν ότι ανησυχούν για τη διατάραξη του οικογενειακού προγραμματισμού με τις αλλαγές στα ωράρια λειτουργίας των νηπιακών τμημάτων, αφού γνωρίζουν πολύ καλά ότι με τη λειτουργία του Δημόσιου Ολοήμερου Νηπιαγωγείου, αυτό έχει προσαρμοστεί ούτε λίγο-ούτε πολύ, ως προς το ωράριο, σε αυτό των Παιδικών Σταθμών.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία προχωρά όμως κι ένα βήμα παραπέρα.

Ζητάει την εξίσωση Νηπιαγωγών και Βρεφονηπικού, με μια πολύ απλή ισοπεδωτική λογική, επικαλούμενη «την ύπαρξη σχολών με επικάλυψη στο γνωστικό αντικείμενο της νηπιακής ηλικίας».

Στο σημείο αυτό, οι γραφειοκράτες, αποδεικνύουν ότι έχουν παντελή άγνοια των συνιστών που εμπλέκονται στο χώρο της αποκαλούμενης προσχολικής ηλικίας (ως προσχολική ηλικία ορίζεται η ηλικία των 0-6 χρόνων, ως την ημέρα δηλαδή που το παιδί διαβαίνει την πόρτα του Δημοτικού Σχολείου). Αντί, λοιπόν, να το βουλώσουν -όπως θα έπρεπε- αυτοί στεύδουν να πάρουν θέση, χολοσκώντας αποκλειστικά για τα συντεχνιακά συμφέροντα των εμπλεκόμενων εργαζόμενων με διαφορετικά πτυχία

στο χώρο αυτό και με την αγωνία για τα ψηφαλάκια να τους διαπερνά.

Η μη καθιέρωση ως τώρα της υποχρεωτικότητας του Νηπιαγωγείου τροφοδοτούσε τα συντεχνιακά χαρακτηριστικά και συμπεριφορές και δημιουργούσε σύγχυση γύρω από τους ρόλους του κάθε πτυχιούχου εργαζόμενου κυρίων στους Παιδικούς Σταθμούς.

Το Νηπιαγωγείο καθ' όλη την ιστορική παρουσία και διαδρομή του (παρόλο που δεν ήταν υποχρεωτική η φοίτηση σ' αυτό), λειτουργησε και λειτουργεί στο πλαίσιο της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, λογίζεται ως την νηπιακής ηλικίας τους ως υποκατάστατα πανεπιστημιακής Παιδείας και ως «καθρεφτάκια» για να ξεγελιούνται οι πόθοι της νεολαίας για πανεπιστημιακή μόρφωση.

Είναι όμως άλλο αυτό και άλλο η διεκδίκηση της «πίττας» (οις μις επιτροπές η έκφραση) της ηλικίας των 4-6 ετών από τους Βρεφονηπικούς, ηλικία που έχει άλλες απαιτήσεις ως προς την πρεσοτιμασία του παιδιού για το Δημοτικό Σχολείο. Οι ρόλοι πρέπει να είναι διακριτοί, χωρίς να αμφισβητείται η σπουδαιότητα και σημασία κανενός επαγγέλματος και καμίας επιστήμης.

Οισοι καλλιεργούν τις αυταπάπτες, άλλα και την αντιδραστική τελικά θεωρία της εξίσωσης των πάντων και της εξαφράσισης των διαφορών στα επιογγέλματα (ακόμα και στην πρώτη φάση της σοσιαλιστικής κοινωνίας, που καταργείται η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, είναι αδύνατη η εξίσωση των πάντων και ο εργαζόμενος αμειβεται σύμφωνα με την ποιότητα και την ποσότητα της δουλειάς, ώστε να υπάρχει κίνητρο για να προχωρήσει η κοινωνία μπροστά. Το υλικό κίνητρο, βεβαίως, δεν είναι το πρωτεύον. Υπάρχει και

κία των 0-4 ετών.

Βεβαίως οι Βρεφονηπικοί (όταν είναι πτυχιούχοι των ΤΕΙ) έχουν κάθε δικαίωμα να διεκδικούν προγραμματική αναβάθμιση των σπουδών τους, ώστε αυτές να γίνουν πανεπιστημιακού επιπέδου. Αυτό είναι θεμιτό και εμείς ιδιαίτερα δε θα διαφωνήσουμε σ' αυτό, αφού υπερασπίζόμαστε το δικαίωμα της πανεπιστημιακής μόρφωσης για όλους και διεκδικούμενους την κατάργηση των ΤΕΙ, που λειτούργησαν από τα γεννοφάσικα τους ως υποκατάστατα πανεπιστημιακής Παιδείας και ως «καθρεφτάκια» για να ξεγελιούνται οι πόθοι της νεολαίας για πανεπιστημιακή μόρφωση.

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* Σήμερα έχουμε τα σαραντάχρονα του πουλιού.
* Τι γίνεται ρε ούποτη μου; Στις 25 Μάρτη βάλαμε μπροστά τα ρολόγια, στις 28 Οκτώβρη δα τα γυρίσουμε πίσω! Οι εδνικές εορτές της ώρας.

* Για όσους έχουν ακόμα αμφιβολίες: Στην πασχαλινή Ελευθεροτυπία και στο πασχαλινό Θέμα που λαδραναγνώσαμε, υπήρχαν οι παρουσιάσεις δύο νέων που στελέχωσαν το Π.Α.Σ.Ο.Κ. μετά από «τυχαία» προσέγγισή τους από τον Giorgakis. Σύμπτωση;

Άλλο Χριστόδουλος, άλλο κοιλιόδουλος

* Ελέγχονται οι πληροφορίες για υλοποίηση του επιδοτούμενου προγράμματος «Αποφυγή αντιφάσεων κατά την ψευδομαρτυρία». Το πρόγραμμα είχε ενταχθεί στις δράσεις «Κυνωνία της πληροφορίας ώρα μηδέν» κι επιδοτείται με 3,60 την ώρα.

* Μπερετάνος ο μεσολαβητής του ομολόγου των 130 εκατομμυρίων!

* Άντε ούστοβιτς ρε Γούλφοβιτς! Μπουστ!

* Στην Φορταλέζα (Βραζιλία), όσα παιδιά παραδίδουν τα πλαστικά όπλα – παιχνίδια τους, πάρουν σε αντάλλαγμα περιοδικά με κόμικς. Με αυτό τον τρόπο πέρυσι μαζεύτηκαν πάνω από τέσσερις χιλιάδες όπλα. Κι η Κοκκινοσκουφίτσα αναφωνεί: Οχι στην υπερατλαντική νέα Βάρκιζα.

* Αληδεύει ότι από το διαιτολόγιο πολλών «μεγάλων» δημοσιογράφων απουσιάζει αυστηρά ο μαίντανός καίτοι τον συναντρέφονται διαρκώς;

* Ωμόλογα! Η φίλη μου η Σταχτοπούτα, που γνωρίζει καλά τα βασιλικά σαλόνια, μου εκμυστρεύθηκε ότι ο ίδιος "Davatzidum Strimokolae Omologamiseta" ταλαπωρεί τον άνακτα. Αναξιος.

* Η άλλη φίλη μου, η Χιονάτη, διαπλέκεται με τους εφτά πολιτικούς νάνους.

* Τον Κάνιγκ τον κλίνουμε και τον κάναμε πλατεία Κάνιγκος, ομοίως τον Κόδριγκον (οδός Κοδριγκτώνος) και τον Γκλάντντοουν (οδός Γλάδστωνος). Στο ίδιο πνεύμα προτείνουμε να τιμηδούν και κάποιοι νεότεροι: Ο Πούτιν (λεωφόρος Πούτινος), ο Κολ (πλατεία Κόλος) και ο Μπαν Κι Μουν (οδός Μπαν Κι Μουνος).

* Αλήδεια, η Greenland πώς μας προέκυψε «Γροιλανδία» και μάλιστα με όμικρον γιώτα; Να ρωτήσουμε τον Δαρβίνο (πρώην Ντάργουν) ή τον Νεύτωνα (πρώην Νιούτον);

* Πάντως, άλλος είναι καραμανλίκος, άλλος πουτινικός κι εγώ είμαι με τον γάμα γάμα του ΟΗ γεανή: Μπαν Κι Μουνίστρια.

* Mad-era: Η εποχή των τρελών. Mad-rid: Η απαλλαγμένη από τους τρελούς!

* Εχετε προσέξει ότι καμιά γυναίκα με το όνομα Ειρήνη ή Αγάπη δεν κατέχει ποτέ σημαντικό πολιτικό αξίωμα;

* Ο Παππακός ζει!

* Αριθμολογίας το ανάγνωσμα, να δώσουμε υλικό και στους ερευνητές: Η Θεσσαλονίκη αλώδηκε από τους τούρκους στις 29/3/1430 (άδροισμα 22) κι απελευθερώθηκε στις 26/10/1912 (άδροισμα 22). Τα Δωδεκάνησα έχουν δύο σημαντικές επετείους (8/5/1945 παράδοση στους συμμάχους – 7/3/1948 ενσωμάτωση) με άδροισμα αμφοτέρων 32. Τόσο η επίθεση των ιταλών (28/10/1940) όσο και των γερμανών (6/4/1941) στην Ελλάδα έχουν άδροισμα 25. Τέλος, η χουντα ήρθε 21/4/1967 (άδροισμα 30), το πολυτεχνείο έγινε 17/11/1973 (30) και ο Απίλας 20/7/1974 (30).

* Απαγορεύεται το αλογοσκουφίζειν.

* «Ένας λαός κάπου αν κράξει "λευτεριά", δα πετάξει. Κι οι φυλακές μαζί του. Σπάστε του τα δεσμά κι όλα τ' άλλα που ακούων ν' αντηχούν πίσωδε του» (Χοσέ Γιέρρο – «Ο αδιάφορος»).

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufitsa@eksegersi.gr

Νταβάδες και τσατσάδες...

«Προτιμώ ένα αθλητικό σωματείο στο οποίο αθλούνται 15.000 παιδιά, ακόμα και εάν έχει καταπατήσει πέντε στρέμματα! Σαφέστατος ο δήμαρχος Αθηναίων Ν. Κακλαμάνης υπερασπίστηκε τον μεγαλοκαπιταλιστή και καναλάρχη Μ. Κυριακού, που έχει καταπατήσει το Πεδίο του Αρεως για να επεκτείνει τις εγκαταστάσεις της προσωπικής του επιχείρησης («Πανελλήνιος»). Βέβαια, το Δημοτικό Συμβούλιο καταδίκασε την επίθεση των ΜΑΤ ενάντια στους κατοίκους που πήγαν να κάνουν μια συμβολική δεντροφύτευση, όμως

απέφυγε όπως ο διάβολος το λιβάνι να εκφράσει συμπαράσταση στα αιτήματα και την κινητοποίησή τους. Το λόγο ανέλαβε να τον εξηγήσει ο Κακλαμάνης με την εξαιρετική σαφήνειας (και απόλυτης κυνικότητας) δηλωσή του.

Το ερώτημα, πάντως, παραμένει: ποιος έστειλε τα ΜΑΤ να χτυπήσουν μερικές δεκάδες κατοίκων που προσπάθησαν να φυτέψουν ένα δεντράκι στις καταπατήμενες από τον Κυριακού εκτάσεις, δεδομένου ότι η Υπερονμορχία (που έχει την ευθύνη του χώρου) ανακοίνωσε ότι «δεν

ζήτησε καμιά προστασία, πόσο μάλλον την επέμβαση από τις αστυνομικές αρχές»; Οι ίδιοι οι υπάλληλοι του Κυριακού, προφανώς. Και ο διοικητής του ΑΤ Κυψέλης προφανώς έκρινε ότι οι αιτητήσεις του Κυριακού ισοδυναμούν με νόμο. Ετοι τον έχουν μάθει, ενδεχομένως έτσι του έχουν πει από το Πολυδωριστάν. Φυσικά, ο κύριος διοικητής ούτε που διανοείται να εφαρμόσει τις αποφάσεις που κρίνουν παρόντος τις εγκαταστάσεις του Κυριακού. Αυτός θα βγάλει το φίδι από την τρύπα; Πέντε φορές τις έχει κηρύξει παράνομες η Πολεοδομία του

Παράπλευρες αποκαλύψεις

Aν δεν είχαν φουντάρει το Sea Diamond στον κόλπο της Καλντέρας στη Σαντορίνη, δε θα μαθαίναμε ποτέ για τις «ιερές κρουαζέρες», με τις οποίες κράτος και ιερατείο επιδιδούνται σε προστηλυτισμό νέων παιδιών και εκπαιδευτικών, με χρήματα του κράτους (δηλαδή του φορολογούμενου λαούτζικου) και την... ευγενική χορηγία της «Louis Cruises».

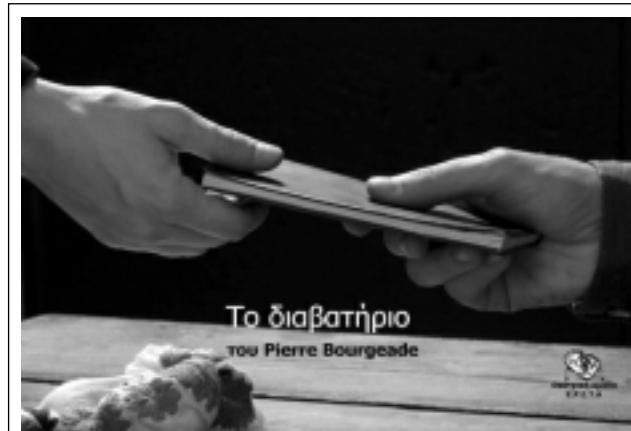
Η όλη συζήτηση περιορίζεται τώρα στο ποιος διάλεξε τα κρουαζιερόπλοια του Λουίζου γι' αυτές τις κρουαζέρες. Η Πετρολιά, σε μια προσπάθεια αντιπεριστασμού, ανακοίνωσε ότι θα το κλείσει, όμως ξεσηκώθηκαν οι τοπικοί νεοδημοκράτες (και ούτι μόνο), με επικεφαλής τον γνωστό νεοφιλελεύθερο μπουύλη Ν. Γεωργιάδη και ο Γιακουμάτος, ευαίσθητος δήθεν για τους εργαζόμενους, ανακοίνωσε ότι δεν πρέπει να υπάρχει ανησυχία, διότι θα γίνουν κάποια μερεμέτια, θα το επιθεωρήσουν οι Επιθεωρητές Εργασίας και από την 1η Μάρτη θα επαναλειτουργήσει, σύμφωνα με τον αρχικό προγραμματισμό του.

Επίσης, αν δεν είχαν φουντάρει το Sea Diamond, ουδείς θα ασχολούνταν με την εξί-

Ποιος θυμάται το καρτέλ;

Η ΜΕΒΓΑΛ αποσύρεται από το «πρόγραμμα επιείκειας» της Επιπροπής Ανταγωνισμού. Προς στιγμήν της «φτιάξη» πήγε να χαλάσει, διότι η σχετική ανακοίνωση δόθηκε από τη MASS, διαφημιστική εταιρία που σχετίζεται με τη Vivartia (πρώην Δέλτα) και η διοίκηση της ΜΕΒΓΑΛ «στράβωσε» και μίλησε για «προβοκατόρικη ανακοίνωση της διαφημιστικής εταιρίας MASS», χωρίς όμως και να διαψεύσει την ουσία της ανακοίνωσης. Η Vivartia έβγαλε ανακοίνωση με την οποία «άδειασε» τη MASS και ο καυγάς διευθετήθηκε «φιλικά» (όταν τελεώσουν με την Επιπροπή Ανταγωνισμού, θα ασχοληθεί ξανά η Vivartia με την εξαγορά της ΜΕΒΓΑΛ, που αποτελεί διακαή της πόθο). Τι έμεινε, λοιπόν; Η ανακοίνωση της ΜΕΒΓΑΛ ότι στο πρόγραμμα επιείκειας μπήκε το Σεπτέμβρη «με μοναδικό σκοπό να αποκαλυφθεί η εκβίαση που επιχειρούνταν το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα» και όχι επειδή υπήρχε πράγματι καρτέλ! «Από τότε μέχρι σήμερα η ΜΕΒΓΑΛ ουδέποτε συνομολόγησε την ύπαρξη καρτέλ με άλλες ανταγωνιστικές εταιρίες, θέση στην οποία παραμένει!!!»

Τα στόματα σφραγίστηκαν, τα στοιχεία εξαφανίστηκαν και εκείνο που απομένει είναι η απαλλαγή των γαλακτοβιομηχάνων ή κάποια πρόστιμα της πλάκας, που θα αμφισβητηθούν και θα καταπέσουν σε μια επόμενη φάση. Άλλωστε, σήμερα ουδείς ασχολείται με το καρτέλ του γάλακτος και τους «κουμπάρους» που πήγαν να βγάλουν το «κατιτίς» τους απ' αυτή την ιστορία και την πάτησαν.

Μετά τον Υμηττό και το Βύρωνα η σειρά της Καισαριανής για τις παραστάσεις της θεατρικής ομάδας Ε.Ρ.Ε.Τ.Α. (Είμαστε Ρεαλιστές Επιδιώκουμε Το Αδύνατο) με «Το διαβατήριο» του Pierre Bourgeade, σε σκηνοθεσία Νατάσας Βασιλείου και με τους Κ. Κολοβό και Μ. Μαρούδα στη σκηνή.

Οι παραστάσεις στην Καισαριανή είναι από τις 16 μέχρι τις 21 Απριλί. Επομένως, όσοι δεν έχετε δει αυτή την ωραία παράσταση και όσοι θέλετε να την ξαναδείτε (σας τη συστήνουμε ανεπιφύλακτα) προλαβαίνετε να πάτε σήμερα.

Στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Καισαριανής (στο κτίριο του Δημαρχείου, Βρυούλων και Κλαζομενών, Τηλέφω

Γομημένα ομόλογα

Και μπάτσοι και γουρούνια και δολοφόνοι και ψεύτες

Η Ολγα τρέμει, η Ελλη στάει, η Ελένη μενεγάκει, η Ελεωνόρα μελέτει (και το πόπολο του καναπέ)

Τσιτού, πες μου (βρ)ωμόλογα

◆ Λοιπόν, σας έχω νέα από τον κόσμο της ωρομισθίας. Στα φροντιστήρια (και δη εις αυτά των ξένων γλωσσών) τις αργίες τις παίζουν εργάσιμες, χριστούγεννα και Πάσχα δεν πληρώνουν κανονικά: έτσι και ο εργοδότης δεν κολλάει ένστημα και το κράτος δεν πληρώνει επιδόματα ανεργίας μετά το Μάη. Είπαμε, όλα τα καθάρματα δουλεύουνε μαζί. Τα δε γραφεία Β' μισς εκπαίδευσης και οι επιθεωρήσεις εργασίας κάνουν την κουφή. Βάλτε τώρα ότι αυτά επηρεάζουν το συνταξιοδοτικό κι έτσι καταλαβαίνετε γιατί οι (παντός ειδούς) ωρομισθίοι εκπαίδευτικοί καταφέγγουν στα ιδιαίτερα μαθήματα ή σε όλλες δεύτερες και τρίτες δουλειές. Υπολογίζοντας δε (στην καλύτερη των περιπτώσεων) ότι ο μέσος όρος των μεροκάματων είναι το πολύ 20 το μήνα με ανώτατη εργασιακή περίοδο 8 μήνες (μείον χριστούγεννα -Πάσχα), τότε η (πολυπόθητη) κατώτερη σύνταξη σημαίνει 32 χρόνια συνεχούς εργασίας. Καταλαβαίνετε τι σημαίνει πλήρης σύνταξη γ' αυτό τον κλάδο (όπου ολες/οι ξεκινάνε «για λίγο» και καταλήγουν στο κάτεργο μια ζωή...).

◆ Εξελίξεις στη Βοιωτία όπου η «ανάπτυξη» έχει πάρει φόρα και «...μεί και δέρνει». (Πληροφορίες και λεπτομέρειες εν ευθέτω χρόνω)

◆ Τουρλουμπούκι η δουλειά στην Εταιρεία Συγγραφέων: όλοι εναντίον όλων (πάντα για το καλό των συγγραφέων).

◆ Ανεπιφύλακτα συνιστούμε το κόμικ book «Giant Size Fascists».

◆ Αλ μανίκι η κατάσταση για τους σταυροφόρους στο Ιράκ.

◆ «Απέτυχε παταγωδώς το πρόγραμμα του Μπους για αποχή από το σεξ. Αναποτελεσματική η εκστρατεία του 1 δισ. δολαρίων» (από το BHMA, 17-4-07). Για δες ρε κάτι μουτσούνες που χαλάνε τα λεφτά των φορολο-

ΤΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Wherever you seen a cop beatin' a guy
Wherever there's a fight an' hatred in the air
Look for me, I 'll be there.
Wherever somebody is struggling for a place to stand
For a decent job or a helpind hand
Wherever somebody is struggling to be free
look in their eyes, you 'll see me.
(The Ghost of Tom Joad)
RAGE AGAINST THE MACHINE

γομημένων επειδή έχουν ως σύνθημα το «Μη gamate giati hanomaste». Ανέραστοι να μείνουν!

◆ «Η πρώτη μεγάλη συγκέντρωση της ΕΔΑ προγραμματίζεται για την Κυριακή 23 Απριλίου στο Βόλο» (Η ΑΥΓΗ, 18-4-1967). Η απογειώση του κοινοβουλευτικού κρετινισμού.

Κι άλλος νεκρός (απογχονισμός λένε οι μπάτσοι, ποιος τους πιστεύει) στο αστυνομικό τμήμα Ιλίου (εδώ κι αν είναι (η)ιλίου φαεινότε-

ρον..)

◆ Για να κάνουμε μια μικρή σούμα: ο εκπρόσωπος του Περισσού στο ΤΕΑΔΥ τάκανε γαργάρα, οι συνδικάλες του Περισσού στην ΟΕΝΤΕ «πταίζουν» Αβραμόπουλο.. (πολύ δυσάρεστη η μυρωδιά).

◆ «Η ελληνική πολιτική ζωή θα βρει λύση, θα εκραστεί η επιθυμία των πολιτών για έντιμη διαχείριση και προστασία των εργαζομένων και των συνταξιούχων ή η κοινωνία μας θα αναγκαστεί να αποδεχθεί μια νέα ήττα των ηθικών και δημοκρατικών αξιών» (Η ΑΥΓΗ, 17-4-07). Κοντολογίς, ή εκλογές ή χάος.

◆ Κανείς δεν έχει καν παραπεμφεί για το θέμα των ομολόγων, όμως ο Γ. Δημητράκης είναι μέσα...

◆ Οχι ρε φούστη μου, η Ματσούκα Σέϊκοπιερ!

◆ 13,8% φτώχυνων οι αγρότες λόγω ΚΑΠ [(γ)ΚΑΠ - (γ)ΚΟΥΠ].

◆ Αλήθεια, τι έγινε με κείνο το «αγωνιστικό πρόγραμμα» του ΠΑΜΕ μετά την Πρωτομαγιά;

◆ Απολύθηκαν ένας καθηγητής και μια καθηγήτρια στην περιοχή Τζέφερσον Πάρκ του Λος Αντζελες γιατί τίμησαν την μνήμη του Εμμετ Τίλλ που λιντσαρίστηκε το 1955

στο Μισισίπι. (Ανεβασμένα πρόγραμμα, δικέ μου!)

◆ «Η πρώτη καταστατική και μια καθηγήτρια στην ΕΠΟΧΗ, 15-4-07;

◆ Ε, λοιπόν, τί θα κάνουν οι ψηφοφόροι των «περιθωριακών» των γαλλικών εκλογών; Θα ψηφίσουν Ρουσιγιάλ για να μην έρθει η Δεξιά (από την πόρτα). Αυτό θα κάνουν.

◆ Μπράβο, βρε Ιπποκράτη! Εδωσες κι εσύ τον όρκο σου!

◆ Απόλυτη Δελαστίκ - μια απορία: δηλαδή 12 χρόνια δεν τους ενόχλησε, καθόλου; (Τι παράξενα πράγματα, που θάλεγε κι οι Ρίτσος..).

◆ Και πάλι για τον (ξενέρωτο) «εορτασμό της Πρωτομαγιάς».

◆ Νάτος ο πόνος της ΑΡΑΝ: «Η ριζοσπαστική Αριστερά στις βουλευτικές εκλογές» (ΠΡΙΝ, 15-4-07).

◆ Και μέσα σ' όλα οι Παρεμβάσεις δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης συνδιασκέφτονται (ώπα, ρε!) - ενόψει συνεδρίου ΟΛΜΕ, κοινώς για τα κουκιά.

◆ Ενδιαφέρον το σημείωμα «Βολιβία - ο σημερινός διαφθοράς και στην κυβέρνηση του 21ου αιώνα» (ΝΕΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ, 14-4-07).

◆ Πολύ κακό για το τίποτα (το βιβλίο του Γιαν Μαρένισεν «Αρκετά! Ο σοσιαλισμός αντεπιτίθεται»). Ενας υπέρμαχος της Ε.Ε. είναι με το πρόσωπο του «ανανεωτήριά». Αραγε η ΚΟΕ (ως προς το «Κομμουνιστή» στον τίτλο της) τι ακριβώς προβάλλει στην εφημερίδα της, 13-4-07;

◆ Απολύθηκαν ένας καθηγητής και μια καθηγήτρια στην περιοχή Τζέφερσον Πάρκ του Λος Αντζελες γιατί τίμησαν την μνήμη του Εμμετ Τίλλ που λιντσαρίστηκε το 1955 στο Μισισίπι. (Ανεβασμένα πρόγραμμα, δικέ μου!)

◆ Σήγουρα τα ενοιού αυτά που ο γράφει ο Π. Κοροβέσης στην ΕΠΟΧΗ, 15-4-07;

◆ Ε, λοιπόν, τί θα κάνουν οι ψηφοφόροι των «περιθωριακών» των γαλλικών εκλογών; Θα ψηφίσουν Ρουσιγιάλ για να μην έρθει η Δεξιά (από την πόρτα). Αυτό θα κάνουν.

◆ Μπράβο, βρε Ιπποκράτη! Εδωσες κι εσύ τον όρκο σου!

Βασιλης

Γαλλικές εκλογές: η πορεία προς την κάλπη.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Αφήνω τους περί 21ης Απριλίου αφορισμούς στον δάμαλο, για να γελάσουμε με το πώς θα τον κοιτάει η μισή παράταξη της νέας δεινοκρατίας, και περνάω στο θέαμα.

«Μη ΓΑΔΑ, μη ΓΑΔΑ», φωνάζει η μιγάδα κατά την προσφωγή της. «Αναμπελ, μύγδαλω» της φωνάζει ο τουσπάνος του κυνωνικού σώματος που την τραβολογούσε. Ο γενετικά τροποποιημένος εγγονός ενός καπετάνιου του ΕΛΑΣ, με το σήμα της ΕΛΑΣ να γυαλίζει μέσα στη νύχτα. Σ' έναν κόσμο όπου δύο είναι ίσαμα ενώπιον του νόμου και κανένας δεν είναι πάνω από τον μπάτσο, but show goes on. Τι παιχνίδια παιζει η ζωή, τι παιχνίδια παιζουν οι λέξεις...

Δωμάτιο ίσον ανία, φωνάζει η Room-ania. Λεφτά; Γιατί; αναρωτιέται η Παρά-wh? Ήταν άρογε βαλτοί κει στη Βαλτική; Πάντως έσπασαν τα μούτρα τους στη μάχη του Πολτάβα, που τους έκαναν με τα κρεμ μυδάκια οι ρώσοι. Γλυκό σου έφαγαν οι σουηδούς και πήραν παπούτσια από τον παράδεισο (shoe eden). Κι οι αμερικάνοι τι παραπάνω έχουν; Μένουν στον άγιο Φραγκίσκο, στους ογγέλους, στη Φιλαδέλφεια, πότε στη Γεωργία, πότε στην Βιργίνια και πότε στη Καριολίνα, μέμφονται το Μέρμφις, πάνε για μπάνιο στην ογιά Βαρβάρα, ταξιδεύουν στον άγιο Αντώνη του Τέξας, στο εθνικό πάρκο της Κιτρινόπετρας ή στα κωλοχώρια του Κωλοράντο, έχουν πρόεδρο τον θάμνο και ΥΠ.ΕΞ. την Ρύζη. Μιζέρια, sweet home Καλαμπάκα.

Είναι ένας θεότρελος κόσμος χτισμένος πάνω σε μαγικές λέξεις, σε οξύμωρα, σε διαστρεβλώσεις. Μια γιάφκα του Κάρφα, ένα τσίρκο του Τσίρκα ιδωμένο μέσα από τη σούρα του Σουρή στα μπαρ του Μπάρρουζ, ένας λαβύρινθος λέξεων που καταλήγει σε λεξοτανίλ. Λέξεις για να διαλέξεις, να συνθέσεις προτάσεις και προφάσεις, ν' αναλύσεις και ν' αναλυθείς σε γέλια. Ομως, «κι λέξεις θα ηττηθούν. Η κατανόηση θα θριαμβεύσει» σύμφωνα με το κατά Γιάννη Αγγελάκα ευαγγέλιο. Υίός αριστερού κι όχι ίσης αριστερού. Εξορισμένου κι εξ ορισμού εδοργισμένου. Υίός, καθώς αργούσε η ηώς.

Το πνεύμα του νόμου έχει ποδοπατήσει το νόμο του πνεύματος. Το φλέγμα έγινε φλέμα στα μούτρα μας, το απτικό μέτρο μετουσιώθηκε σε απτικό μετρό κι η Εγνατία από κατασκευή έγινε κατασκευαστική. Τα ιστορικά αντικείμενα μετατρέπονται σε υποκείμενα και ξαναγράφουν την ιστορία. Και τη γεωγραφία, με γραφήματα μέσα σε γραφικά γραφεία γραφοφόρων. Αθλοί αόθλοι, καθώς η αν

Ηταν αναμενόμενο και από τύχη δεν είχε συμβεί στην Ηλιούπολη, το Μετσ, το Θησείο, το ΟΑΚΑ, την εθνική οδό, τα Πετράλωνα, την Πειραιώς. Ελαχε στην Παιανία, στη λεωφόρο Λαυρίου, να παχτεί η «κορύφωση του δράματος».

Δεν πέσαμε από τα σύννεφα. Είναι αδιανόητο για μας τους κομμουνιστές να μην μπορούμε να ερμηνεύσουμε ένα κοινωνικό φρανόμενο και να μένουμε με το στόμα ανοιχτό. Νιώσαμε όμως οργή. Για την υποκρισία και τα κροκοδελια δάκρυα του εσμού. Υπουργοί, κόμματα, παράγοντες, δημοσιογράφοι, μπάτσοι, δικαστές, όλοι οι καριόληδες μιας εταιρία, να προσπαθούν να μας πείσουν ότι λυπούνται για τον οπαδό που άφησε την τελευταία του πνοή στην άσφαλτο της Παιανίας. Νιώσαμε μίσος, για όλους αυτούς, που ενώ είναι οι θητικοί αυτουργοί της δολοφονίας, προσπαθούσαν να μας πείσουν ότι έκαναν τα πάντα για να την αποτρέψουν και έδιναν όρκους ότι θα βρουν τους δολοφόνους και θα τους τιμωρήσουν παραδειγματικά.

Νιώσαμε όμως και ενοχές. Γιατί ίσως δεν κάνουμε ότι μπορούμε για να μη βλέπουμε νεολαίους της εργατικής τάξης να βγάζουν την οργή και το μίσος που γεννά η καπιταλιστική βαρβαρότητα στα κεφάλια άλλων νεολαίων, από τους οποίους διαφέρουν μονάχα στην ομάδα που υποστηρίζουν. Νιώσαμε ενοχές, γιατί οι νεολαίοι, που θα μπορούσαν να είναι η «ατμομηχανή» της εργατικής τάξης στην πορεία για την απελευθέρωσή της, λειτουργούν σαν υπάνθρωπα φασιστοειδή, που μπορούν να σκοτώσουν χωρίς οίκτο.

Ο νεκρός οπαδός στην άσφαλτο της Παιανίας σηματοδοτεί το τέλος της αθωόπτητας, για όλους. Δεν τρέφουμε αυταπάτες ότι θα εξαλειφθεί το φαινόμενο και θα πάψουμε να βλέπουμε νεολαίους να δέρνονται στους δρόμους για να γεμίζουν με φράγκα τις τοστέπες των καπιταλιστών. Ζούμε στον καπιταλισμό και αυτοί που καθορίζουν τις τύχες μας, επιθυμούν και δουλεύουν συνειδητά για να συνεχίσουν να υπάρχουν οι «ιδιωτικοί στρατοί» και οι συμμορίες των οπαδών, άσχετα αν τη δεδομένη χρονική στιγμή σχίζουν τα μάτιά τους και προσπαθούν να δειξουν ότι προσπαθούν για το αντίθετο. Ας μην τομπήσουμε το δόλωμα. Ο μοναδικός τρόπος για να μη δούμε ξανά νεκρό νεολαίο στην άσφαλτο από συγκρούσεις σαν αυτή της Παιανίας είναι η εργατική τάξη να ξαναβγεί δυναμικά στον στίβο της ταξικής πάλης και να διεκδικήσει αυτά που της αναλογούν.

Για να μπορέσουμε να βάλουμε το φαινόμενο στην πραγματική του διάσταση, θα πρέπει να δούμε αναλυτικά όλες τις πτυχές του θέματος και τον ρόλο που παίζουν άπαντες οι εμπλεκόμενοι σε αυτόν τον φαύλο κύκλο. Δεν θα κάνουμε αστυνομικό ρεπορτάζ και δεν θα προσπαθήσουμε να βρούμε τι στράβωσε και έγινε το κακό. Δυστυχώς, οι οπαδοί λειτουργούν πλέον σαν ουμφορίες και το φαινόμενο έχει πάρει ακραία φασιστικά χαρακτηριστικά. Το φαινόμενο της βίας, εντός ή εκτός αθλητικών χώρων, είναι κοινωνικό και από αυτή την οπτική γνωία θα προσπαθήσουμε να το αναλύσουμε χρησιμοποιώντας όσες λεπτομέρειες γνωρίζουμε από το ρεπορτάζ.

KOPAKI

ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ Βολεύονται

Ας αρχίσουμε από το ρόλο που έπαιξαν οι μπάτσοι, τόσο στη συγκεκριμένη περίπτωση, αλλά και σε κάθε σύγκρουση οργανωμένων οπαδών. Το ερώτημα «τι έκανε η αστυνομία» έβγαινε αυθόρυμη από κάθε στόμα, όταν έγινε γνωστός ο τρόπος που κινήθηκαν οι δύο «στρατοί» για να φτάσουν στο σημείο της μάχης. Ολη η Αθήνα ήξερε για το ραντεβού των οπαδών του Ολυμπιακού και του Παναθηναϊκού και η αστυνομία δεν έκανε τίποτα για να το αποτρέψει. 200 μηχανάκια ξεκίνησαν από τον Πειραιά, διέσχισαν όλη την Αθήνα και έφτασαν στην Παπανία, ενώ την ίδια στιγμή ο πράσινος «στρατός» έστηνε το δικό του καρτέρι στην Λεωφόρο Λαυρίου από νωρίς το μεσημέρι, χωρίς να ενοχληθεί από κανέναν.

Ακόμα και μετά το μακελειό οι εκπρόσωποι των μπάτσων στα τηλεοπτικά παράθυρα ήταν εξοργιστικοί, αφού μιλούσαν απαξιωτικά σε δύσους επιχειρήσαν να τους καταλογίσουν ευθύνες και δεν έδειχναν κανένα ζήλο για να αντικρούσουν την «πολεμική» που τους αισκύπταν οι δημοσιογράφοι. Δεν είχαν καν κοινή γραμμή. Άλλοι έλεγαν ότι δεν γνώριζαν τίποτε για το ραντε-

βού, ενώ άλλοι παραδέχτηκαν ότι ένα περιπτολικό και δυο Ζητάδες συνόδευαν διακριτικά τον ερυθρόλευκο στρατό μέχρι τη διαστάυρωση του Σταυρού, χωρίς να δίνουν κάποια εξήγηση γιατί τους άφησαν μετά ανενόχλητους να φτάσουν στο σημείο της συμπλοκής.

Ο τρόπος που αντιμετωπίσαν οι εκπρόσωποι των μπάτσων το θέμα στα τηλεοπτικά παράθυρα είχε σαν αποτέλεσμα οι περισσότεροι από τους συμμετέχοντες να μιλήσουν για ανικανότητα ή ανευθυνότητα και να ζητήσουν παραιτήσεις. Δεν θα μπούμε στον κόπο να οχιλιάσουμε αυτονόητα πράγματα. Η παραίτηση ή η αποπομπή κάποιου υψηλόβαθμου μπάτσου ήταν αναγκαία, όμως οι λέξεις φιλότιμο και ευθίξια είναι άγνωστες γι' αυτούς. Αν όμως μείνουμε εδώ, θα χάσουμε την ουσία.

Είμαστε 101% σήμουροι ότι οι μπάτσοι ήξεραν πολύ καλά για το ραντεβού και τη μάχη που θα δινόταν, όμως συνειδητά δεν έκαναν το παραμικρό για να την αποτρέψουν. Η σηγουριά μας πηγάζει από την προσωπική μας εμπειρία, για τον τρόπο που αντιμετώπισαν οι μπάτσοι μια αντίστοιχη «μάχη», πέρσι στο Μετς. Η τακτική της αστυνομίας σε όλες τις συγκρούσεις είναι συγκεκριμένη. Αφήνουν να διεξαχθεί η μάχη και στη συνέχεια επεμβαίνουν για να αποκαταστήσουν την τάξη, χωρίς να κάνουν καμία σύλληψη. Στη συνέχεια, στα τηλεοπτικά παράθυρα κατηγορούν τους εκπρόσωπους των ομάδων ότι καλύπτουν τους οργανωμένους οπαδούς τους και ζητούν να τιμωρούνται παραδειγματικά οι ένοχοι και να διαλυθούν οι σύνδεσμοι. Την ίδια τακτική οικολογικήσαν και τώρα, όμως δημιουργήθηκε πρόβλημα, γιατί υπήρξε ένας νεκρός. Το ξεπέρασαν βέβαια σχετικά εύκολα,

γράφων, οι οποίοι μετά τις πρώτες
ώρες που σήκωσαν το θέμα για να πε-
τύχουν νούμερα και ακροαματικότητα,
οδήγησαν τη συζήτηση στο αν πρέπει
να διαλυθούν ή όχι οι σύνδεσμοι και σε
αστυνομικά σενάρια για το πώς στή-
θηκε το σκηνικό, για τις έρευνες για να
βρεθούν οι δράστες και σε τηλεδίκες χω-
ρίς ουσία.

Αν θελούμε να βάλουμε το θέμα στη σωστή του διάσταση, θα πρέπει να πούμε ξεκάθαρα ότι οι μπάτσοι λειτουργούν με αυτό τον τρόπο όχι γιατί είναι ανίκανοι, αλλά κατόπιν συνειδητής επιλογής. Το σύστημα βολεύεται όταν οι νεολαίοι εκτονώνται και σπάνε τα κεφαλία τους σε μεταξύ τους μόχες για το μεγαλείο της ομάδας και άλλα ψεύτικα ιδανικά και δεν δρουν συλλογικά για να το ανατρέψουν. Βολεύεται με την ύπαρξη και τη δράση των οπαδικών συμμοριών και συνεπώς θα ήταν παράλογο να προσπαθήσει να τις διαλύσει και να έχαλείψει καταστάσεις που ευνοούν τη διαιώνιση του.

Γιατί εκτός από την εκτόνωση των νεολαίων υπάρχει και κάτι άλλο. Τρομοκρατούνται οι νοικοκυράιοι, με αποτέλεσμα να αποκτούν κοινωνική αποδοχή μέτρα ακραίας καταστολής και καταπάτησης δικαιωμάτων που έχουν κατατκηθεί με σγάνες. «Κανένας οίκος για τους αληταράδες και τους δολοφόνους» ήταν το «διά ταύτα» στις περισσότερες τηλεδίκες και καταλαβαίνουμε τι εννοεί ο εσμός όταν προβάλλει τέτοιους ειδούς «αιτήματα». Οταν η «κοινή γνώμη» συνηθίσει να αποδέχεται την καταστολή για τους «αληταράδες», τότε θα τους αρκεί να βαφτίσουν έτοι κάθε αγωνιζόμενο κομμάτι της κοινωνίας που θα επιχειρήσει να αμφισβητήσει την κυριαρχία του συστήματος. Αρκεί

■ Ανακούφιση

Οσο και αν ακούγεται παράξενο, η ειδηση ότι ένας οπαδός δολοφονήθηκε μετά από συμπλοκή οργανωμένων οπαδών του Ολυμπιακού και του Παναθηναϊκού προκάλεσε ανακούφιση και όχι πανικό στην κυβέρνηση. Στριμωγμένη από το αρνητικό κλίμα στο πολιτικό σκηνικό, που κυριαρχούσαν τα ορθολογια και η ληστεία των αποθεματικών των Ταμείων, με την υπόθεση της Παιανίας και παρά την ύπαρξη ενός νεκρού βρήκε την ευκαιρία να πάρει μια ανόσα και να αλλάξει την επικαιρότητα. Ήξερε ο Ρουσόπουλος ότι οι συνάδελφοί του στα κανάλια δεν θα ασχοληθούν με την ουσία της υπόθεσης αλλά με δευτερεύοντες πτυχές της και προσπάθησε να την κρατήσει δύο το δυνατόν πε-

καιρότητα (κατά την ταπεινή μας άποψη χωρίς επιτυχία).

Πήραν βέβαια μια ανάσα, αλλά ταυτόχρονα αναδείχτηκε για μια ακόμη φορά η νιρβάνα και η χαλαρότητα της κυβέρνησης. Με καθυστέρηση αποφασίστηκε η αναστολή όλων των πρωταθλημάτων στα ομαδικά αθλήματα για 15 μέρες (εξαίρεση υπήρξε για τα ευρωπαϊκά παιχνίδια του Παναθηναϊκού και του Ολυμπιακού στο μπάσκετ, που δέχνει ζεκάθαρα την υποκρισία όλων) και μετά από 5 μέρες έγινε σύσκεψη με τις ομοσπονδίες, τις λίγκες και τους λοιπούς αρμόδιους, στην οποία επανελαβαν τα γνωστά ευχολό-εξηγγειλαν μέτρα που ισχύουν σχεδιού χρόνια και δεν εφαρμόζονται έκαναν τελικά και το βήμα να προήγουν στην κατάργηση των συντιθιών των οργανωμένων οπαδών. Αν πειτε να σχολιάσουμε κάπι από τη σύμη, αυτό είναι η επιβεβαίωση ότι το γεγονός στον χώρο του αθλητισμού γίγι-
κι όπως το θέλουν οι καπιταλιστές «επενδύουν» σε αυτόν.

μπορεί να εκβιάσει τον μπαμπού Κόκκαλη, θέτουμε κοναδύο ρητορικά ερωτήματα. Ζήτησε ποτέ κανένας βοήθεια για να τις αντιμετωπίσει; Αν ζήτησε και δεν του έδωσαν, ας βγει να το πει, για να ξέρουν όλοι ότι το κράτος είναι ανίκανο να αντιμετωπίσει το φαινόμενο. Αν δεν ζήτησαν και υπέκυψαν στον εκβιασμό, τι άλλαξε τώρα για να πιστέψουμε ότι θα φανούν πιο δυνατοί και δεν θα υποκύψουν ξανά;

Η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική από αυτή που θέλουν να μας παρουσιάσουν. Ο πρόεδρος κάθε ομάδας, μικρής ή μεγάλης, έχει δημιουργήσει έναν «διωτικό στρατό» από μια μεριδια των οργανωμένων οπαδών της και τον χρησιμοποιεί για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά του, αθλητικά ή επιχειρηματικά. Ο στρατός αυτός έχει μια σχετική ουτονομία, που σε ορισμένες περιπτώσεις δημιουργεί προβλήματα, κυρίως στην επικοινωνιακή εικόνα της ομάδας. Από τη στιγμή όμως που άπαντες -κυβερνήσεις, μπάτσοι, δημοσιογράφοι, πρόεδροι- βολεύονται (ο καθένας για τους δικούς του λόγους) με την

επόμενες μέρες του φρονικού η κυριητή προσπάθησε να διατηρήσει το α στην επικαιρότητα, ανακοινώνοντας μέτρα όπως τα ονυματικά εισιτήρια, οι κάμερες ελέγχου των κερκίδων αυστηρές ποινές για τις ομάδες (χωρίς μέρως να προβλέπεται τιμωρία της αστυνομίας), όπως απτάτησαν οι εκπρόσωποι της ΠΑΕ στη σύσκεψη), όμως αυτούς κατάφερε ήταν να αποδείξει σε ότι δεν ενδιαφέρεται για την ουσία του θέματος, αλλά για επικοινωνίανθρώπων που δεν έχουν την ίδια

α οφελη, σε μια δυσκολη στιγμη γι' αριθμητικης παραδειγματος. Η παραδειγματος επιλογη είναι η αντιδραση της ΠΑΕ Ολυμπιακός στην προεδρων είναι η αντιδραση της ΠΑΕ Ολυμπιακός. Σύμφωνα με τις ανακοινώσεις της αστυνομίας και τα δημοσιεύματα του Τύπου, ο βασικός ύποπτος για το σχεδιασμό της σύγκρουσης στην Παιανία, άρα και θημικός αυτουργός της δολοφονίας (κατά την αστυνομικοδικαστική λογική πάντα), είναι επικεφαλής της Θύρας 7 και μέλος του ΔΣ της ΠΑΕ Ολυμπιακός. Αν προγματικά υπήρχε διάθεση να πέσει άπλετο φως στην υπόθεση, θα έπρεπε αμέσως μόλις έγινε γνωστή η εμπλοκή του, να συ-

■ Οι ηθικοί αυτουργοί

Ο τρίτος πόλος στη συμπαγίνια είναι οι πρόδεροι των ΠΑΕ, των ΚΑΕ και των άλλων ανώνυμων αθλητικών εταιριών, οι οποίοι από ηθικοί αυτουργοί έγιναν θεματοφύλακες και τιμητές. Παρά το γεγονός ότι παραδέχτηκαν ότι έχουν ευθύνες γιατί στην καλύτερη των περιπτώσεων ανέχονται να λειτουργούν αυτές οι φασιστικές συμμορίες, κανένας δεν ζήτησε από αυτούς ευθύνες. Αρκεί ένα απόστασμα από τη συνέντευξη του αντιπροέδρου της ΠΑΕ Ολυ-

είναι ή όχι ένοχος. Γιατί είναι εντελώς διαφορετικό να δικάζεται ένα μέλος του ΔΣ μεγάλης ΠΑΕ, που χαίρει της εκτίμησης του προέδρου της, και διαφορετικό να δικάζεται ένας απλός οργανωμένος οπαδός της ομάδας. Αντί γ' αυτό, οι πληροφορίες από το αστυνομικό ρεπορτάζ, λένε ότι αρχικά έγινε προσπάθεια απεμπλοκής του και μόνο όταν «βρόμισε» το όνομά του στην πιάτσα οι μπάτσοι αναγκάστηκαν να το δώσουν στην δημοσιότητα.

■ Остар

καταλάβουμε: «Η τιμωρία της εδραίς δίνει την δυνατότητα σε συμμορίες να εκβιάζουν τις ΠΑΕ. Οταν τιμωρούνται ΠΑΕ για κάποιους που παίζουν έχιλο στο κέντρο της Αθήνας ή άλλο, είναι επόμενο αυτοί να απειλούν τις ΠΑΕ πως θα κάνουν επεισόδια και θα τους κλείσουν το μογαζί αν δεν ικανοποιούν τις επιθυμίες τους».

σε αντιδιαστολή με την στάση των προέδρων των άλλων ομάδων, που προστάτευαν και κανάκευαν τους οπαδούς. Για μιαδυο μέρες ήταν το πρόσωπο της αθλητικής επικαιρότητας, έφτασε μάλιστα στο απόγειο της δόξας του δίνοντας συνένευξη για την καταπολέμηση της βίας στο BBC.

Οπως συμβαίνει όμως στις περισσότερες των περιπτώσεων, «ζαλίστηκε» από την πολλή δημοσιότητα και άρχισε να κάνει προτάσεις ανεφάρμοστες και επικίνδυνες για το σύστημα. Δεν πίστευε ότι η πρότασή του για εθελοντικό 3ετή αποκλεισμό των ελληνικών ομάδων από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις θα μπορούσε να γίνει απόδεκτή (αν υπήρχε η παραμικρή πιθανότητα είναι σήμερο ότι δεν θα την έκανε), ήταν όμως γ' αυτόν μια ακόμη ευκαιρία για να κερδίσει πόντους το προσωπικό του προφίλ. Μπροστά στον κίνδυνο να χαλάσει η «κούπα» και να αρχίσει ο κόσμος να συζητάει τέτοιες προτάσεις που πραγματικά θα πνούσαν τους καπιταλιστές που «επενδύουν» στο ποδόσφαιρο, σήμανε συναγερμός και οι έγκριτοι συνάδελφοι, από «πρωτοπόρο» και «παράδειγμα προς μίμηση», άρχισαν να τον χαρακτηρίζουν «γραφικό» και «λαϊκιστή».

Ευτυχώς που ο Νικολαΐδης θαμπώθηκε από τη γοητεία της δημοσιότητας, γιατί σε διαφορετική περίπτωση, με τη φόρμα που είχαν πάρει οι «ειδικοί» στις τηλεοπτικές, θα απαιτούσαν να εφαρμοστεί απ' όλους η τακτική Νικολαΐδη και όποιος δεν καρφώνει να τιμωρείται με δημόσιο λιθοβολισμό. Για κάποιους το γεγονός ότι ο Νικολαΐδης έχει κηρύξει πολεμό στους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας του φτάνει και περισσεύει για να του δώσουν τα εύσημα. Επιτέλους και ένας πρόεδρος που όχι μόνο δεν έχει «ιδιωτικό στρατό», αλλά και δεν υποκύπτει σε εκβιασμούς. Βλέπουν το τυρί αλλά δε βλέπουν τη φάκα. Ας μην ξεχνάμε ότι για να καταφέρει να πάρει την ιδιοκτησία της ΠΑΕ ο Νικολαΐδης χρησιμοποίησε τη δύναμη των οργανωμένων οπαδών της ΑΕΚ, με τους οποίους είχε πολύ καλή σχέση. Οταν όμως ανέλαβε τη διοίκηση της ομάδας και πλέον οι οπαδοί ήταν άχρηστοι, προσπάθησε και προσπάθει να τους ξεφροτωθεί, για να μπορεί να διοικεί όπως αυτός θέλει. Σε απλά ελληνικά, ο Νικολαΐδης δεν είναι εναντίον των «ιδιωτικών στρατών», δε μπορεί όμως να φτιάξει έναν ελεγχόμενο από αυτόν και γ' αυτό πρωτοστατεί στη διάλυση αυτού που ήδη υπάρχει. Μια από τα ίδια είναι και αυτός, αλλά επειδή διαθέτει επικοινωνιακή ικανότητα (και βολεύει και το όλο σύστημα), προβάλλει τον εαυτό του σαν ιδεολόγο του αθλητισμού.

■ Δικαιώματα στο στόχαστρο

Ας σχολιάσουμε το μοναδικό επί της ουσίας μέτρο για την καταπολέμηση της βίας. Οπως είπαμε πραπτάνω, η μοναδική απόφαση της σύσκεψης των «ειδικών» ήταν η διάλυση των συνδέσμων των οργανωμένων οπαδών. Αν και ήταν αρκετοί αυτοί που έκαναν κριτική στη συγκεκριμένη απόφαση, με επιχειρήματα του τύπου: «δεν θα πρέπει να βάλουμε όλους τους οπαδούς στο ίδιο τσουβάλι», «είναι ένδειξη αδυναμίας αν μαζί με τα ξερά καλούν και τα χλωρώ», ελάχιστοι ήταν αυτοί που τολμήσαν να μιλήσουν επί της ουσίας γ' αυτό που κρύβεται πίσω από την απόφαση.

Η λογική της «συλλογικής ευθύνης»

τείνει να γίνει κυρίαρχη και πολλοί είναι αυτοί που ελπίζουν να υπάρξει κοινωνική συναίνεση, ώστε μετά τους «χουλιγάνους» σειρά να πάρουν οι «γνωστοί άγνωστοι» της πλοτείας Εξαρχείων και κατόπιν όσοι αντιστέκονται δυναμικά και αμφισβήτησαν την κυριαρχία της αυτικής τάξης. Οπως έγινε και στην περίπτωση της 17N και του ΕΛΑ, σύσσωμος ο εσμός είναι διατεθειμένος να μις πείσει, ότι για να υπάρχει «κοινωνική γολήνη» και να μπορούν οι νοικοκυραίοι να απολαύσουν τη «Μαρία την άσχημη» στην τηλεόραση, είναι απαραίτητο να καταπατηθούν και ορισμένοι αυτικοδημοκρατικά δικαιώματα.

Σύμφωνα με την απόφαση, από τη στιγμή που μια μεριδια των οργανωμένων οπαδών έχει μετατραπεί σε συμμορίες δολοφόνων, η μοναδική λύση είναι να μην υπάρχουν οργανωμένοι οπαδοί. Το επιχείρημα γελοιοποίησε (αν και δεν νομίζω ότι θα ιδρώσει το αυτί κανενός) ο φυσικός αρχηγός της Original Δημήτρης Χατζηχρήστος, τον οποίο έβγαλε από λάθος σε τηλεοπτικό παράθυρο ο γνωστός παρουσιαστής δελτίων ειδήσεων Παυλόπουλος. Ο Χατζηχρήστος, έχοντας τεράστια εμπειρία στο θέμα, σχολίασε την απόφαση διάλυσης των συνδέσμων με πολύ απλό και δημοτικό τρόπο, αφήνοντας τον Παυλόπουλο να χαζογελεί αμήχανος: Αφού για την οργανωμένη Πολιτεία ο μοναδικός τρόπος αντιμετώπισης των κακών οπαδών είναι η κατάργηση όλων των συνδέσμων, τότε, σε αντιστοιχία, για τους λίγους γιατρούς που τα πιάνουν πρέπει να καταργήσουμε τα νοσοκομεία, για τους επίορκους πολιτικούς η λύση είναι να κλείσουμε τη Βουλή, για τους δημοσιογράφους που τα πιάνουν θα πρέπει να κλείσουμε τις εφημερίδες..

Οπως είπαμε και πραπτάνω, ακόμα και αν εφαρμοστεί η απόφαση, η οποία είναι αντισυνταγματική και όπως ανακοίνωσε η Ομοσπονδία Συνδέσμων Φιλάθλων Ελλάδας (ΟΣΥΦΕ) θα προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας για να την ακυρώσει, οι «ιδιωτικοί στρατοί» που έχουν στηθεί θα συνεχίσουν να υπάρχουν, για τον απλούστατο λόγο ότι εξυπηρετούν τα συμφέροντα των καπιταλιστών που διοικούν τις ομάδες.

■ Για κάτι που αξίζει

Τελευταίους αφήσαμε τους οργανωμένους οπαδούς και ειδικότερα την μεριδια τους, που λειτουργούν πλέον σαν συμμορίες θανάτου. Είπαμε και στην αρχή ότι δεν σοκαριστήκαμε από την είδηση του νεκρού οπαδού, γιατί ήταν αναμενόμενη με την τροπή που έχουν πάρει τα πράγματα. Αντιθέτα, ακούσαμε με σκεπτικισμό την ειδηση που μετέφερε σύντροφος που παρακολούθησε τον αγώνα μπάσκετ Ολυμπιακός-Ταύο. Στο συγκεκριμένο παιχνίδι, όταν ανακοινώθηκε ότι ο Παναθηναϊκός κέρδισε την Δυναμό Μόσχας και προκρίθηκε στο final 4, η συντριπτική πλειοψηφία των οπαδών του Ολυμπιακού στάθηκε στην ζωή της. Ενας δρόμος υπάρχει μπροστά μας. Να φωνάξουμε όσο πιο δυνοτά στους νεολαίους της τάξης μας, ότι πρέπει να «εκτονώσουμε» διαφορετικά την οργή τους. Να σηκώσουμε ξανά τα λάβαρα της τάξης και να τους καλέσουμε να παλέψουν με όλες τους τις δυνάμεις για αυτά και όχι για το Φεύγοντα θανάτους. Να δημιουργήσουμε τις καινούργιες συλλογικότητες που θα ενώνουν και δεν θα χωρίζουν τους νεολαίους αναλόγα με το χρώμα της ομάδας που υποστηρίζουν. Να δυναμώσουμε τον αγώνα για την κατάργηση του σάπιου συστήματος που ζούμε, για την κατάργηση της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Για να δύναμε πιο μάγκες και πιο δυνατοί από τους αντιπάλους μας» και αυτό που λένε να το πιστεύουν. Οσοι έχουν επαφές με οπαδούς που συμμε-

τείχων στα ραντεβού του θανάτου γνωρίζουν ότι, σύμφωνα με τα λεγόμενά τους, υπάρχουν κάποιοι «άγραφοι νόμοι», κάποιοι «κανόνες» που καθορίζουν τον τρόπο διεξαγωγής της μάχης. Οπαδοί του Παναθηναϊκού που συμμετείχαν στη συμπλοκή της Παιανίας δήλωσαν ότι οι αντίπαλοί τους παραβίασαν τη «συμφωνία» και ήρθαν με μοχαρία για να σκοτώσουν.

Δεν ξέρω πώς είναι δυνατόν να είναι σύγιορος αυτός που χρησιμοποιεί μοχαρία σε μια συμπλοκή ότι δεν θα χτυπήσει τον αντίπαλο του σε κάποιο καριο σημείο ή γιατί όσοι συμμετέχουν στις συμπλοκές θεωρούν ότι οι πέτρες, οι φωτοβολίδες, τα πιστόλια-στυλό και τα ρόπταλα δεν είναι φρονικά εργαλεία. Ας θεωρήσουμε ότι δεν είχαν πρόθεση να σκοτώσουν και ας δεχτούμε ότι ζούσαν σε μια ψευδαίσθηση, όταν έλεγαν ότι υπάρχουν άγραφοι νόμοι και κανόνες στις συγκρουσίες τους. Θα ήταν απόλυτα φυσιολογικό μετά από τον νεκρό στην Παιανία, να βγουν από την ψευδαίσθηση τους και να δουν την κατάσταση, όπως ακριβώς έχει. Δυστυχώς οι πρώτες ενδείξεις είναι διαφορετικές. Οι οπαδοί του Ολυμπιακού πανηγυρίζουν και οι οπαδοί του Παναθηναϊκού δεν μιλούνται και ετοιμάζουν την εκδίκηση τους.

Είναι πλέον ξεκάθαρο ότι οι περισσότεροι από αυτούς που συμμετέχουν στις συμπλοκές αυτές λειτουργούν (ορισμένοι ίσως και συνειδητά) σαν μηχανές θανάτου και σαν τέτοιες θα πρέπει να τις αντιμετωπίζουμε. Δεν υπάρχουν πλέον δικαιολογίες και προκαλεί ανατριχίλα όταν ακούς, ότι ακόμη και οι απλοί οπαδοί του Ολυμπιακού (είναι 100% σήμερο ότι την ίδια συμπεριφορά θα έχανται και οι οπαδοί του Παναθηναϊκού) πανηγυρίζουν για τη «νίκη» στην Παιανία.

Αυτό που αποδεικνύεται είναι ότι η καθημερινή καταπίεση που βιώνει ο λαός, η ανασφάλεια, η ανέχεια, ο ατομικισμός, η προσπάθεια για το προσωπικό βόλεμα, η έλειψη ελπίδας ότι το αύριο μπορεί να είναι καλύτερο από το σήμερα, έχουν δημιουργήσει ένα εκρηκτικό μήγα κοινωνικής οργής, που δυστυχώς εκτονώνται σε «πανηγυρισμούς» και «κίνεση» στα γήπεδα. Οταν αισθάνεσσι ότι συνεχώς χάνεις σε κάθε στιγμή της ζωής σου, τότες αναζητάς και πανηγυρίζεις την οποιαδήποτε «νίκη», ακόμη και αν αυτή σημαίνει ότι ένας νεολαίος της τάξης σου βρίσκεται νεκρός στην άσφαλτο.

Κος Πάππιας

◆ Από τις υποκλοπές, σ

Μακριά από την ουσία, για μια ακόμη φορά, κινήθηκε και εξακολουθεί να κινείται η φιλολογία στα αστικά ΜΜΕ για το ναυάγιο του «Sea Diamond» στον κόλπο της Καλντέρας στη Σαντορίνη, που είχε σαν αποτέλεσμα δυο αγνοούμενους και τη βύθιση μιας οικολογικής βόμβας που θα επιφέρει τεράστιες καταστροφές σ' έναν τόπο σπάνιας ομορφιάς, μοναδικό στον πλανήτη, αλλά και στην

φαλογιάννης αναγκάστηκε πιξ-λαξ από τη Σαντορίνη, γιατί τους δουλευει φιλό γαζί λέγοντάς τους για... απόρρητο σχέδιο απάντησης, το οποίο δεν έπρεπε να το μάθουν.

Τι αποκαλύφθηκε μετά το ναυάγιο του «Sea Diamond», που χάρη στον καιρό (μπουνάτσα) και το μέρος που έγινε (σε λιμάνι, όπου περίμενε ένας στόλος από

ΒΑΘΥ ΚΟΚΚΙΝΟ

Τόσο παλιά, τόσο επίκαιρα...

«Ενα σπουδαίο γεγονός χαρακτηρίζει τον αιώνα μας: ένα γεγονός που κανένα κόμια δεν τολμά να αρνηθεί. Από τη μια μεριά γεννήθηκαν βιομηχανικές και επιστημονικές δυνάμεις που καμιά προηγούμενη εποχή της ανθρωπότητας δεν τις είχε φανταστεί. Από την άλλη, υπάρχουν συμπτώματα κατάπτωσης που ξεπερνούν τις ανείπωτες θηριωδίες που διηγούνται για τα τελευταία χρόνια της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας.

Στις μέρες μας το κάθε τι φαίνεται να εγκυμονεί το αντίθετό του. Η μηχανή, πηγαίνει με τη θαυμάσια δύναμη να συντομεύει και να κάνει πιο παραγωγική την ανθρώπινη εργασία, βλέπουμε να την καταδικάζει στην πείνα και την εξόντωση από την κούραση. Από ένα περίεργο καπρίτσιο της μοίρας, οι νέες πηγές πλούτου μετατρέπονται σε πηγές δυστυχίας. Φαίνεται ότι κάθε νίκη της τεχνικής πληρώνεται με μια ιθική έκπτωση. Στο βαθμό που ο άνθρωπος δαμάζει τη φύση γίνεται και σκλάβος άλλων ανθρώπων και της δικής του ποταπότητας. Ακόμα και το καθαρό φως της επιστήμης φαίνεται να μη μπορεί να φωτίσει παρά μόνο πάνω στο σκοτεινό φόντο της αμάθειας. Όλες οι εφεύρεσης και οι πρόσδοσι μας φαίνεται να μην έχουν άλλο αποτέλεσμα, παρά να προκίνουν με διανοτική ζωή τις υλικές δυνάμεις και να υποβιβάζουν την ανθρώπινη ζωή στο επίπεδο μιας υλικής δύναμης. Η αντίθεση αυτή ανάμεσα στη σύγχρονη βιομηχανία και επιστήμη, από τη μια, και τη σημερινή αθλιότητα και διαφορά, από την άλλη, αυτή η αντίθεση ανάμεσα στις παραγωγικές δυνάμεις και τις κοινωνικές σχέσεις της εποχής μας, είναι γεγονός χειροπαστό, συντριπτικό, αναμφισβήτητο. [...]

Το μεσαίωνα υπήρχε στη Γερμανία ένα μυστικό δικαστήριο, που τιμωρούσε τα αδικήματα της άρχουσας τάξης, το "δικαστήριο του Φέμε", όπως λεγόταν. Αν σε κάποιο σπίτι βρισκόταν σημειωμένος ένας κόκκινος σταυρός, οι άνθρωποι ήξεραν ότι ο ιδιοκτήτης του είχε καταδικαστεί από το "Φέμε". Όλα τα σπίτια της Ευρώπης είναι τώρα σημειωμένα με το μυστηριώδη κόκκινο σταυρό. Η ιστορία είναι ο δικαστής, εκτελεστής της απόφασης είναι το προλεταριάτο».

Τα λόγια αυτά εκφωνήθηκαν ακριβώς πριν από ενάμιση αιώνα. Εκφωνήθηκαν από τον Μαρξ στην επέτειο μιας εργατικής εφημερίδας στο Λονδίνο. Αν δεν αναφέραμε το χρόνο και το συγγραφέα, θα νόμιζε κανείς ότι γράφτηκαν σήμερα, για να περιγράψουν την κατάσταση στο σύγχρονο καπιταλιστικό κόσμο. Οι επιστημονικές και τεχνικές πρόσδοσης έχουν πολλαπλασιαστεί, οι δυνατότητες για απελευθέρωση του ανθρώπου έχουν γίνει απίστευτα μεγαλύτερες, όμως το σκοτάδι του εργασιακού και κοινωνικού μεσαίωνα έχει γίνει πιο βαθύ και έχει απλωθεί περισσότερο στις μητροπόλεις του αναπτυγμένου κόσμου, που -κατά τα άλλα- καμαρώνει για τον πολιτισμό του.

Το κίνημα του προλεταριάτου έχει κάνει πολλά βίματα πίσω σε σχέση με τον προηγούμενο αιώνα, όμως αυτή η τάξη εξακολουθεί να είναι ο εκτελεστής της απόφασης του δικαστήριου της Ιστορίας.

Π.Γ.

1. **Καρλ Μαρξ:** Λόγος στην επέτειο της «Εφημερίδας του Λαού», 14 Απρίλη 1856 (η «The People's Paper» ήταν όργανο των Χαρτιστών, που εκδιδόταν στο Λονδίνο από το 1852 ως το 1858, και ο Μαρξ έδινε συνεργασίες και βοηθούσε τον αρχισυντάκτη Έρνεστ Τζονς στη δουλειά της σύνταξης).

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενεάλευ 1 και Ερνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚή ΕΠΙΠΡΟΠή

ΙΔΙΟΚΤήΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤήΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. ΑΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

KONTRA